

รายงานการวิจัย

เรื่อง

การติดตามผู้สำเร็จการศึกษา ระดับปริญญาตรี
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ปีการศึกษา 2547

**A Follow-up Study of Graduates in Bachelor's Degree Level
at Rajamangala University of Technology
in Academic Year 2004**

วรรณิ์ สินสุภรัตน์

Wannee Sinsuparat

BTC-Library

3 2000 00064686 1

แผนกวิจัย ฝ่ายวิจัยและฝึกอบรม วิทยาเขตบพิตรพิมุข มหาเมฆ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

อภิธานการ

รายงานการวิจัย

เรื่อง

การติดตามผู้สำเร็จการศึกษา ระดับปริญญาตรี
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ปีการศึกษา 2547

**A Follow-up Study of Graduates in Bachelor's Degree Level
at Rajamangala University of Technology
in Academic Year 2004**

วรรณิ สิ้นสุรัตน์

Wanee Sinsuparat

แผนกวิจัย ฝ่ายวิจัยและฝึกอบรม วิทยาเขตบพิตรพิมุข มหาเมฆ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

BTC-Library

3 2000 00064686 1

บทคัดย่อ

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ เพื่อติดตามภาวะการมีงานทำของผู้สำเร็จการศึกษา ระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ปีการศึกษา 2547 โดยศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับบัณฑิตในด้านภาวะการมีงานทำ ประเภทของอาชีพ รายได้ และความคิดเห็นเกี่ยวกับความรู้ความสามารถของตน ซึ่งบัณฑิตจำนวน 2,603 คน ได้ตอบแบบสอบถาม และผลการวิเคราะห์ข้อมูลสรุปได้ดังนี้

บัณฑิตมีสถานภาพทำงานแล้วเป็นส่วนใหญ่ จำนวน 2,083 คน (ร้อยละ 80.00) ยังไม่ได้ทำงานจำนวน 403 คน (ร้อยละ 15.50) สำหรับบัณฑิตที่ยังไม่ได้ทำงาน จำนวน 403 คน (ร้อยละ 15.50) นั้น เมื่อพิจารณาตามสาเหตุที่ทำให้ยังไม่ได้ทำงาน พบว่า บัณฑิตจำนวน 174 คน รอฟังคำติดต่อจากหน่วยงาน (ร้อยละ 43.17) รองลงมาคือ บัณฑิตหางานทำไม่ได้ จำนวน 75 คน (ร้อยละ 18.61) บัณฑิตยังไม่ประสงค์จะทำงาน จำนวน 66 คน (ร้อยละ 16.37)

ในด้านประเภทงานที่บัณฑิตได้เข้าทำงาน นั้น พบว่า บัณฑิตส่วนใหญ่ จำนวน 1,789 คน (ร้อยละ 82.83) ทำงานเป็นพนักงาน/ลูกจ้าง ในหน่วยงานเอกชน บัณฑิต จำนวน 93 คน (ร้อยละ 4.31) เป็นลูกจ้างส่วนราชการ/พนักงานของรัฐ บัณฑิต จำนวน 88 คน (ร้อยละ 4.07) ทำงานในกิจการของตัวเอง ในด้านสภาพงานของบัณฑิตที่ทำงานแล้ว นั้น พบว่า บัณฑิต จำนวน 1,761 คน (ร้อยละ 80.16) เข้าทำงานใหม่ และบัณฑิต จำนวน 436 คน (ร้อยละ 19.84) ทำงานเดิมของตนเอง ในด้านการทำงานเต็มเวลา หรือไม่เต็มเวลา ของบัณฑิตที่ทำงานแล้วนั้น พบว่า บัณฑิต จำนวน 2,091 คน (ร้อยละ 95.13) ทำงานเต็มเวลา

ในด้านจำนวนรายได้/ค่าจ้าง/เงินเดือน ที่บัณฑิตที่มีงานทำแล้วได้รับโดยเฉลี่ยต่อเดือน นั้น พบว่า บัณฑิต จำนวน 1,253 คน (ร้อยละ 56.55) มีรายได้ต่อเดือน ระหว่าง 5,001-10,000 บาท บัณฑิต จำนวน 683 คน (ร้อยละ 30.82) มีรายได้ต่อเดือน ระหว่าง 10,001-15,000 บาท บัณฑิต จำนวน 115 คน (ร้อยละ 5.18)

สำหรับความคิดเห็นของผู้สำเร็จการศึกษาเกี่ยวกับความรู้ความสามารถของตนเองซึ่งเป็นผลมาจากการศึกษาในหลักสูตรในภาพรวมอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.97) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าหลักสูตรที่ได้ศึกษามามีความเข้มข้นด้านคุณธรรมและบุคลิกภาพในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 4.21) รองลงมาคือความรู้ด้านการปฏิบัติงาน (ค่าเฉลี่ย 3.92) และความรู้ด้านวิชาการ (ค่าเฉลี่ย 3.91)

ABSTRACT

The purpose of this study was to do a follow-up study of bachelor's degree graduates from Rajamangala University of Technology Krungthep in academic year 2004. This study included information gathering about the graduates in the aspects of their employment status, types of occupations, income rates and opinions about their own abilities. Questionnaires were completed by a group of 2,603 graduates and the findings revealed that most of the graduates (80.00) were employed, whereas 15.50 were not. 43.17 % of the unemployed graduates waited to be called for the job interviews, while 18.61% could not find jobs and 18.61% did not want to find jobs. With regard to types of occupations, 82.23% of the employed graduates worked for private companies, 4.31% for the government, and 4.07% were self-employed. Of all the employed graduates, 80.16% found new jobs, whereas 19.84% resumed their old jobs. Moreover, it was found that 95.13% of the employed graduates worked full time. Monthly salaries in Thai baht were 5,001-10,000 for 56.55% of the employed graduates, 10,001-15,000 for 30.82% and 15,001-20,000 for 5.18%. The mean score of the graduates' opinions on their own abilities resulted from their studies in the programs was 3.97 (in the 5 level scale) in which the mean scores of 4.21, 3.92 and 3.91 were evaluated for the curriculum aspects of morality and personality emphasis, practical knowledge and academic knowledge respectively.

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยความอนุเคราะห์และความร่วมมือเป็นอย่างดีจากบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ปีการศึกษา 2547 ที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

ขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์อุ๋นใจ ลิ้มตระกูล รองอธิการบดีฝ่ายบริหาร มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ที่ให้การสนับสนุนโดยอนุมัติให้ทุนในการทำวิจัย ครั้งนี้

ขอขอบคุณผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายวิจัยและมีกอบรมของวิทยาเขตปทุมธานี มหาเมฆ (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วรพร สุนทรวัฒน์ศิริ) ที่ให้ความอนุเคราะห์ในการเขียน Abstract และเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวัด ขอขอบคุณอาจารย์กัลยา เพชรเพริศ และอาจารย์พร้อมพร ภูวดิน ที่ให้ความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล และอาจารย์สมคิด รักษาทรัพย์ ที่ให้ความร่วมมือในการดำเนินงานในการวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนของท่านพระนครได้ และอาจารย์จินตนา พลศรี ที่ให้ความร่วมมือในการดำเนินงานในการวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนของท่านนครหลวง จนงานวิจัยนี้สำเร็จเป็นรูปเล่มที่สมบูรณ์

วรรณิ์ สินศุภรัตน์

14 มกราคม 2549

อาจารย์
เลขหมู่.....
เลขทะเบียน.....
วัน เดือน ปี.....

บ. ๖๒๐๖

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ข
กิตติกรรมประกาศ	ค
สารบัญ	ง
สารบัญตาราง	ฉ
บทที่ 1 บทนำ	1
ความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์	2
ขอบเขตของการวิจัย	2
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย	2
บทที่ 2 แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	4
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ	4
ปรัชญาการศึกษาในระดับอุดมศึกษา	10
องค์ประกอบที่ส่งผลต่อการมีงานทำของบัณฑิต	11
การติดตามการมีงานทำของบัณฑิต และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	17
กรอบแนวคิดในการศึกษาองค์ประกอบที่ส่งผลต่อการได้งานทำและ คุณภาพในการทำงาน	29
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย และการวิเคราะห์ข้อมูล	32
การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	32
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	32
การเก็บรวบรวมข้อมูล	33
การวิเคราะห์ข้อมูล	33
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	33

สารบัญ(ต่อ)

หน้า

บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	35
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	35
บทที่ 5 สรุป อภิปราย และข้อเสนอแนะ	78
วัตถุประสงค์	78
สรุปผลการวิจัย	79
อภิปรายผล	80
ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป	82
เอกสารอ้างอิง	83
ภาคผนวก	86
- ภาคผนวก ก แบบสอบถาม	87
- ความคิดเห็นเกี่ยวกับการยอมรับปริญญาในภาพรวม	91
- ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความคิดเห็นของบัณฑิตที่มีต่อ การยอมรับปริญญาบัตร (เทคนิคกรุงเทพ)	92
- ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความคิดเห็นของบัณฑิตที่มีต่อ การยอมรับปริญญาบัตร (บพิตรพิมุข มหาเมฆ)	93
- ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความคิดเห็นของบัณฑิตที่มีต่อ การยอมรับปริญญาบัตร (พระนครใต้)	94
- ประวัติผู้วิจัย	95

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1. จำนวน ร้อยละของสถานภาพทั่วไปของบัณฑิตที่ได้รับแบบสอบถามคืนมา จำแนกตามวิทยาเขต	36
2. จำนวน ร้อยละของบัณฑิต จำแนกตามเพศ	36
3. จำนวน ร้อยละ ของบัณฑิต จำแนกตามสภาพการทำงาน	37
4. จำนวน ร้อยละ ของบัณฑิต เหตุผลที่ไม่ได้ทำงาน	37
5. จำนวน ร้อยละ ประเภทงานที่ทำของบัณฑิต	38
6. จำนวน ร้อยละ งานเดิมงานใหม่ของบัณฑิต	38
7. จำนวน ร้อยละ ลักษณะงานที่ทำของบัณฑิต	39
8. จำนวน ร้อยละ รายได้จากการทำงานของบัณฑิต	39
9. จำนวน ร้อยละ ของการทราบข้อมูลของแหล่งงาน	40
10. ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและความหมายของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับ ความรู้ความสามารถของตนเอง จำแนกเป็นรายด้าน	40
11. ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและความหมายของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับ ความรู้ความสามารถของตนเอง ด้านความรู้ด้านวิชาการ	41
12. ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและความหมายของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับ ความรู้ความสามารถของตนเองด้านการปฏิบัติงาน	42
13. ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและความหมายของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับ ความรู้ความสามารถของตนเองด้านคุณธรรมและบุคลิกภาพ	43
14. จำนวน ร้อยละ ของบัณฑิตจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ เทคนิคกรุงเทพ จำแนกตามเพศ	44
15. จำนวน ร้อยละ ของบัณฑิตจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ เทคนิคกรุงเทพ จำแนกตามอายุ	44
16. จำนวน ร้อยละ ของบัณฑิตจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ เทคนิคกรุงเทพ จำแนกตามหลักสูตรที่สำเร็จการศึกษา	45
17. จำนวน ร้อยละ ของบัณฑิตจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ เทคนิคกรุงเทพ จำแนกตามวิชาเอกที่สำเร็จการศึกษา	47

สารบัญตาราง(ต่อ)

18. จำนวน ร้อยละ ของบัณฑิตจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ เทคนิคกรุงเทพ จำแนกตามเกรดเฉลี่ยสะสม	50
19. จำนวน ร้อยละ ของบัณฑิตจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ เทคนิคกรุงเทพ จำแนกตามสถานภาพการทำงาน	50
20. จำนวน ร้อยละ ของบัณฑิตจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ เทคนิคกรุงเทพ จำแนกตามเหตุผลที่ยังไม่ทำงาน	51
21. จำนวน ร้อยละ ของบัณฑิตจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ เทคนิคกรุงเทพ จำแนกตามประเภทงานที่ทำ	52
22. จำนวน ร้อยละ ของบัณฑิตจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ เทคนิคกรุงเทพ จำแนกตามงานที่ทำ	52
23. จำนวน ร้อยละ ของบัณฑิตจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ เทคนิคกรุงเทพ จำแนกตามลักษณะงานที่ทำ	53
24. จำนวน ร้อยละ ของบัณฑิตจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ เทคนิคกรุงเทพ จำแนกตามรายได้	53
25. จำนวน ร้อยละ ของบัณฑิตจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ เทคนิคกรุงเทพ จำแนกตามข้อมูลของแหล่งงาน	54
26. ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และความหมายของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับ ความรู้ความสามารถของตนเอง จำแนกเป็นรายด้าน	55
27. ค่าเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคิดเห็นของบัณฑิตมหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ เทคนิคกรุงเทพ เกี่ยวกับความรู้ความสามารถของ บัณฑิตด้านความรู้ด้านวิชาการ	56
28. ค่าเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคิดเห็นของบัณฑิตมหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ เทคนิคกรุงเทพ เกี่ยวกับความรู้ความสามารถของ บัณฑิตด้านการปฏิบัติงาน	57
29. ค่าเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคิดเห็นของบัณฑิตมหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ เทคนิคกรุงเทพ เกี่ยวกับความรู้ความสามารถของ บัณฑิตด้านคุณธรรมและบุคลิกภาพ	58
30. จำนวน ร้อยละ ของบัณฑิตจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ บพิตรพิมุข มหาเมฆ จำแนกตามเพศ	59

สารบัญตาราง(ต่อ)

31. จำนวน ร้อยละ ของบัณฑิตจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ บพิตรพิมุข มหาเมฆ จำแนกตามหลักสูตรที่สำเร็จการศึกษา	59
32. จำนวน ร้อยละ ของบัณฑิตจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ บพิตรพิมุข มหาเมฆ จำแนกตามวิชาเอกที่สำเร็จการศึกษา	60
33. จำนวน ร้อยละ ของบัณฑิตจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ บพิตรพิมุข มหาเมฆ จำแนกตามเกรดเฉลี่ยสะสม	60
34. จำนวน ร้อยละ ของบัณฑิตจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ บพิตรพิมุข มหาเมฆ จำแนกตามสถานภาพการทำงาน	61
35. จำนวน ร้อยละ ของบัณฑิตจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ บพิตรพิมุข มหาเมฆ จำแนกตามเหตุผลที่ยังไม่ทำงาน	61
36. จำนวน ร้อยละ ของบัณฑิตจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ บพิตรพิมุข มหาเมฆ จำแนกตามประเภทงานที่ทำ	62
37. จำนวน ร้อยละ ของบัณฑิตจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ บพิตรพิมุข มหาเมฆ จำแนกตามงานเดิม-งานใหม่	63
38. จำนวน ร้อยละ ของบัณฑิตจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ บพิตรพิมุข มหาเมฆ จำแนกตามลักษณะงานที่ทำ	63
39. จำนวน ร้อยละ ของบัณฑิตจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ บพิตรพิมุข มหาเมฆ จำแนกตามรายได้	64
40. จำนวน ร้อยละ ของบัณฑิตจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ บพิตรพิมุข มหาเมฆ จำแนกตามข้อมูลของแหล่งงาน	64
41. ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และความหมายของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับ ความรู้ความสามารถของตนเอง จำแนกเป็นรายด้าน	65
42. ค่าเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคิดเห็นของบัณฑิตมหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ บพิตรพิมุข มหาเมฆ เกี่ยวกับความรู้ความสามารถ ของบัณฑิตด้านความรู้ด้านวิชาการ	66
43. ค่าเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคิดเห็นของบัณฑิตมหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ บพิตรพิมุข มหาเมฆ เกี่ยวกับความรู้ความสามารถ ของบัณฑิตด้านการปฏิบัติงาน	67

สารบัญตาราง(ต่อ)

44. ค่าเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคิดเห็นของบัณฑิตมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ บพิตรพิมุข มหาเมฆ เกี่ยวกับความรู้ความสามารถของบัณฑิตด้านคุณธรรมและบุคลิกภาพ	68
45. จำนวน ร้อยละ ของบัณฑิตจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ พระนครใต้ จำแนกตามเพศ	69
46. จำนวน ร้อยละ ของบัณฑิตจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ พระนครใต้ จำแนกตามหลักสูตรที่สำเร็จการศึกษา	69
47. จำนวน ร้อยละ ของบัณฑิตจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ พระนครใต้ จำแนกตามวิชาเอกที่สำเร็จการศึกษา	70
48. จำนวน ร้อยละ ของบัณฑิตจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ พระนครใต้ จำแนกตามเกรดเฉลี่ยสะสม	71
49. จำนวน ร้อยละ ของบัณฑิตจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ พระนครใต้ จำแนกตามสถานภาพการทำงาน	71
50. จำนวน ร้อยละ ของบัณฑิตจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ พระนครใต้ จำแนกตามประเภทงานที่ทำ	72
51. จำนวน ร้อยละ ของบัณฑิตจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ พระนครใต้ จำแนกตามงานเดิม-งานใหม่	72
52. จำนวน ร้อยละ ของบัณฑิตจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ พระนครใต้ จำแนกตามลักษณะงานที่ทำ	73
53. จำนวน ร้อยละ ของบัณฑิตจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ พระนครใต้ จำแนกตามรายได้	73
54. จำนวน ร้อยละ ของบัณฑิตจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ พระนครใต้ จำแนกตามข้อมูลของแหล่งงาน	74
55. ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และความหมายของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความรู้ความสามารถของตนเอง จำแนกเป็นรายด้าน	75
56. ค่าเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคิดเห็นของบัณฑิตมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ พระนครใต้ เกี่ยวกับความรู้ความสามารถของบัณฑิตด้านความรู้ด้านวิชาการ	75

สารบัญตาราง(ต่อ)

57. ค่าเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคิดเห็นของบัณฑิตมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ พระนครใต้ เกี่ยวกับความรู้ความสามารถของบัณฑิตด้านการปฏิบัติงาน	76
58. ค่าเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคิดเห็นของบัณฑิตมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ พระนครใต้ เกี่ยวกับความรู้ความสามารถของบัณฑิตด้านคุณธรรมและบุคลิกภาพ	77

บทที่ 1

บทนำ

ความสำคัญและความเป็นมาของปัญหา

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ เป็นสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษา ที่เกิดจากการรวมวิทยาเขตในสังกัดสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล 3 แห่ง คือ วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพ วิทยาเขตปทุมธานี มหาเมฆ และวิทยาเขตพระนครใต้ ตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล พุทธศักราช 2548 เมื่อวันที่ 19 มกราคม 2548 โดยสังกัดสำนักงานการอุดมศึกษา (สกอ.) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ได้จัดการศึกษาตามภารกิจหลัก 4 ด้าน ซึ่งประกอบด้วยการจัดการเรียนการสอน การสร้างองค์ความรู้ใหม่ หรือการวิจัย การบริการทางวิชาการ และการทำนุบำรุงส่งเสริมวัฒนธรรม เช่นเดียวกับสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาอื่นๆ ที่ต่างยึดถือภารกิจทั้ง 4 ด้านดังกล่าว เป็นแนวทางในการดำเนินงาน

ในการจัดการเรียนการสอนระดับปริญญาตรี นั้น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ได้เปิดสอนใน 7 คณะ โดยในปีการศึกษา 2547 มีผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวนรวมทั้งสิ้น 2,666 คน (แผนกทะเบียน : ปทุมธานี มหาเมฆ) ในขณะนี้ การจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในระดับปริญญาตรี ได้มีการขยายตัวมากขึ้น สถาบันการศึกษาต่างๆ ได้แข่งขันกันผลิตบัณฑิตระดับนี้ออกสู่ตลาดแรงงาน ท่ามกลางสภาวะการเปลี่ยนแปลงของสภาพเศรษฐกิจและสังคมในปัจจุบัน ซึ่งสามารถ กล่าวได้ว่า สภาวะการมีงานทำของบัณฑิต ย่อมแสดงถึงคุณภาพของบัณฑิต ที่ผลิตโดยสถาบันการศึกษาต่างๆ อีกทั้งสภาวะการมีงานทำของบัณฑิต จัดเป็นตัวบ่งชี้พื้นฐานประการหนึ่ง ในกรอบแนวทางการประเมินคุณภาพภายนอก ระดับอุดมศึกษา ของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) ที่ได้รับไว้ว่า "ร้อยละของการได้งานภายใน 1 ปี รวมทั้งการประกอบอาชีพอิสระ และร้อยละของการเรียนต่อระดับบัณฑิตศึกษา...เป็นตัวบ่งชี้พื้นฐานในการประเมินผลลัพธ์ (Outcome) ของการจัดการศึกษาที่สำคัญ การได้งานทำชี้ให้เห็นว่าบัณฑิตในสาขานั้นเป็นที่ต้องการของตลาดแรงงาน" (สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา องค์การมหาชน, 2545: 43)

จากเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะทำการศึกษาดิตตามผู้สำเร็จการศึกษา จากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ปีการศึกษา 2547 เพื่อจะได้ทราบถึงผลสัมฤทธิ์ในการจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ในด้านการเรียนการสอนหรือการผลิตบัณฑิต ว่า บัณฑิตที่ได้ผลิตออกไปมีคุณภาพตรงตามวัตถุประสงค์และความต้องการของตลาดแรงงานในประเทศเพียงใด และจะได้นำข้อมูลเกี่ยวกับสภาวะการมีงานทำของบัณฑิต จาก

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ไปเป็นแนวทางในการปรับปรุงแก้ไข การจัดการระบบการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน การแนะแนวการศึกษา และอาชีพ และการแก้ไขปัญหาการว่างงาน ต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับบัณฑิตผู้สำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ปีการศึกษา 2547 ในลักษณะต่างๆ ดังนี้

1. ภาวะการมีงานทำของบัณฑิต
2. ประเภทของอาชีพของบัณฑิต
3. บัณฑิตมีรายได้จากการทำงานในระดับใด
4. ความคิดเห็นเกี่ยวกับความรู้ความสามารถของบัณฑิตในทัศนะของบัณฑิต

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากร

การวิจัยครั้งนี้เป็นการติดตามการทำงานของบัณฑิตผู้สำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ปีการศึกษา 2547 ดังนั้นประชากรในการศึกษา คือ บัณฑิตจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ซึ่งสำเร็จการศึกษา ในปีการศึกษา 2547 และเข้าซ่อมรับปริญญาบัตรในวันที่ 11 กันยายน 2548 ซึ่งประกอบด้วยบัณฑิต จำนวนทั้งสิ้น 2,666 คน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้คาดว่าจะได้รับประโยชน์ ดังนี้

1. ได้ข้อมูลเกี่ยวกับภาวะการมีงานทำของบัณฑิต จากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ปีการศึกษา 2547
2. ได้รับทราบปัญหาและความพอใจในงานที่ทำของบัณฑิต จากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ปีการศึกษา 2547
3. ได้ทราบข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของผู้สำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ปีการศึกษา 2547 ในด้านความรู้ความสามารถของตนเองซึ่งเป็นผลมาจากการศึกษาหลักสูตรที่เรียนมา
4. ข้อมูลจากการวิจัย สามารถนำไปเป็นแนวทางในการปรับปรุงแก้ไขหลักสูตร และวางระบบการเรียนการสอน ในการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับตลาดแรงงาน การแนะแนวการศึกษา และอาชีพ และการแก้ไขปัญหาการว่างงาน

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การติดตามผู้สำเร็จการศึกษา หมายถึง สภาพการมีงานทำ และการไม่มีงานทำ ของบัณฑิตจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ในช่วงระยะเวลาตั้งแต่สำเร็จการศึกษา จนถึงช่วงเวลาที่ต้องแบบสอบถามในงานวิจัยครั้งนี้ (วันที่ 11 กันยายน 2548)

2. บัณฑิต หมายถึง ผู้ที่สำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ในระดับปริญญาตรี ปีการศึกษา 2547

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาเพื่อนำไปสู่การสร้างกรอบแนวคิดในเรื่ององค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานและคุณภาพในการทำงานของบัณฑิตครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด และทฤษฎีที่เกี่ยวข้องตามลำดับดังนี้

1. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ
2. ปรัชญาการศึกษาในระดับอุดมศึกษา
3. องค์ประกอบที่ส่งผลกระทบต่อการทำงานของบัณฑิต
 - 3.1 ทฤษฎีและแนวคิดเกี่ยวกับคุณภาพในการทำงาน
 - 3.2 งานวิจัยเกี่ยวกับคุณภาพในการทำงาน
4. การติดตามการทำงานของบัณฑิตและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
5. กรอบแนวคิดในการศึกษาองค์ประกอบที่ส่งผลการดำเนินงานและคุณภาพในการทำงาน

1. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ เป็นสถาบันอุดมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล พุทธศักราช 2548 เมื่อวันที่ 19 มกราคม 2548 เป็นการรวม 3 วิทยาเขต คือ วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ วิทยาเขตปทุมธานี มหาเมฆ และวิทยาเขตพระนครใต้ ภายใต้ชื่อมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ จัดการเรียนการสอนในระดับอุดมศึกษา หลักสูตรปริญญาตรีหลากหลายสาขาวิชา ยึดมั่นในอุดมการณ์และปรัชญาการจัดการศึกษา เพื่อผลิตบัณฑิตนักปฏิบัติตอบสนองความต้องการของสังคม โดยเชื่อมั่นว่าเทคโนโลยีและอาชีพศึกษาเป็นกระบวนการศึกษาที่จำเป็นในการเสริมสร้างมาตรฐาน คุณภาพเพื่อเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมไทย

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ จัดการศึกษามุ่งเน้นการพัฒนานักศึกษามีความเชี่ยวชาญเชิงปฏิบัติการ ความเจตจำนงวิสาหกิจและคุณสมบัติที่จำเป็นตามลักษณะอาชีพ รวมทั้งจะทำงานและสามารถปรับปรุงตนเองให้ก้าวหน้าทันต่อวิวัฒนาการทางเทคโนโลยี รวมทั้งปลูกฝังความมีระเบียบวินัยความประณีต ความสำนึกในจรรยาอาชีพคุณธรรมและความรับผิดชอบต่อหน้าที่และสังคม

พื้นที่การศึกษา 3 แห่งมีดังนี้

- สำนักงานอธิการบดี-เทคนิคกรุงเทพ

ตั้งอยู่เลขที่ 2 ถนนนางลิ้นจี่ แขวงทุ่งมหาเมฆ เขตสาทร กรุงเทพฯ ก่อตั้ง เมื่อวันที่ 14 กรกฎาคม พุทธศักราช 2495 บนเนื้อที่ 145 ไร่ 1 งาน 62 ตารางวา เปิดทำการสอนกว่า 50 ปี เริ่มต้นจากวิทยาลัยเทคนิคกรุงเทพ ในสมัยจอมพล ป.พิบูลสงคราม ได้รับการสนับสนุนจากรัฐบาลสหรัฐอเมริกาเป็นสถานศึกษาด้านช่างเทคนิคแห่งแรกของประเทศไทย เริ่มการเรียนการสอนด้วยช่างอิเล็กทรอนิกส์ ช่างไฟฟ้า ช่างยนต์ ช่างก่อสร้าง เลขานุการ การบัญชี คหกรรม จากวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ เป็นมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ จัดเป็นมหาวิทยาลัยระบบใหม่แห่งแรกและแห่งเดียวที่รวมวิชาชีพทางช่างเทคนิคและบริหารไว้ครบทุกสาขา

- บพิตรพิมุขมหาเมฆ

ตั้งอยู่เลขที่ 878 ถนนอาคารสงเคราะห์ แขวงทุ่งมหาเมฆ เขตสาทร กรุงเทพฯ เป็นวิทยาเขตที่แยกบริหารจัดการมาจากวิทยาเขตบพิตรพิมุขจักรวรรดิ เมื่อปี พ.ศ. 2526 โดยคณะรัฐมนตรีมีมติให้ใช้ที่ดินราชพัสดุที่แขวงทุ่งมหาเมฆ เขตสาทร กรุงเทพมหานคร เนื้อที่ 18 ไร่ 1 งาน 98 ตารางวา และอนุมัติงบประมาณแผ่นดินจำนวน 10 ล้านบาท เมื่อปี พ.ศ. 2519 ให้สร้างอาคารเรียนจำนวน 1 หลัง เพื่อจัดการเรียนการสอนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพแผนกวิชาธุรกิจ สาขาวิชาการเลขานุการและการบัญชี และแผนกธุรกิจ สาขาวิชาภาษาต่างประเทศ (ภาษาจีน ภาษาญี่ปุ่น ภาษาอังกฤษ) โดยเริ่มเปิดเรียนเมื่อวันจันทร์ที่ 5 มิถุนายน 2521 (บริหารจัดการร่วมกับวิทยาเขตบพิตรพิมุข จักรวรรดิ)

นับจากนั้นเป็นต้นมา วิทยาเขตได้มีส่วนในการขยายโอกาสทางการศึกษาให้กับชุมชนในบริเวณทุ่งมหาเมฆ สาทร สีลม และจังหวัดใกล้เคียงตลอดมา อีกทั้งยังจัดการเรียนการสอนในระดับที่สูงขึ้น ทั้งในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (พ.ศ.2527) และระดับปริญญาตรี (พ.ศ. 2536) ในหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต และศิลปศาสตรบัณฑิตตามลำดับ ทั้งนี้เพื่อรองรับความต้องการของประชาชน ด้านการศึกษาที่มีสูงขึ้น

- พระนครใต้

ตั้งอยู่เลขที่ 149 ถนนเจริญกรุง เขตสาทร กรุงเทพฯ วิทยาเขตพระนครใต้ ก่อตั้งขึ้นภายใต้ชื่อโรงเรียนการช่างสตรีแห่งแรกของประเทศไทย เมื่อวันที่ 1 สิงหาคม 2465 และพัฒนามาเป็นโรงเรียนสตรีบ้านทวาย วิทยาลัยอาชีวศึกษาพระนครใต้ ต่อมาได้โอนย้ายมาสังกัด

วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา วิทยาเขตพระนครใต้โดยเปิดสอนในระดับ ปวช. ปวส. และ ประกาศนียบัตรประโยศครูมัธยม (ปม.)

ต่อมาเปิดสอนระดับปริญญาตรี สายวิชาคหกรรมศาสตร์ สายวิชาศิลปกรรม สายวิชา บริหารธุรกิจ ภายใต้ชื่อสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครใต้ ปัจจุบันเปลี่ยนเป็น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ตามพระราชบัญญัติ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ. 2548 กว่า 80 ปี ราชมงคลพระนครได้พัฒนาด้านวิชาการและศักยภาพของคณาจารย์ อย่างต่อเนื่องเพื่อนักศึกษาที่เรียนจะได้รับความรู้อย่างเต็มที่และสำเร็จการศึกษามีคุณภาพ

หลักสูตรระดับปริญญาตรี

2 ปี 3 ปี รับผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)

4 ปี รับผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) หรือระดับมัธยมศึกษา ตอนปลาย หรือเทียบเท่า

ระบบการจัดการศึกษาแบบทวิภาค

ภาคปกติ เรียนวันจันทร์-ศุกร์ เวลา 08.00-16.00 น.

ภาคสมทบ หลักสูตร 2 ปี 3 ปี 4 ปี

เรียนวันจันทร์-ศุกร์ เวลา 15.30-21.00 น. / 18.00-20.50 น.
/ 19.00-21.30 น.

ภาคสมทบ เรียนวันเสาร์หรือวันอาทิตย์ เวลา 08.00-20.50 น.

ภาคพิเศษ เรียนวันจันทร์-ศุกร์ เวลา 13.20-19.55 น. / 17.15-19.55 น.

เรียนวันเสาร์-อาทิตย์ เวลา 08.50-18.40 น. / 08.00-20.50 น.

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ได้จัดการเรียนการสอนเป็น 7 คณะคือ

☆ คณะวิศวกรรมศาสตร์ Faculty of Engineering

หลักสูตรวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต Bachelor of Engineering Program

คณะวิศวกรรมศาสตร์ผลิตบัณฑิตระดับปริญญาตรี เพื่อเป็นวิศวกรที่มี

ความชำนาญด้านวิชาชีพและเทคโนโลยี เป็นนักวิชาการเชิงปฏิบัติที่มีคุณภาพตาม

มาตรฐานสากล มีจรรยาบรรณทางวิชาชีพ รวมถึงสร้างคุณค่าให้กับสังคมและประเทศชาติ เปิดสอน 9 สาขาวิชา เมื่อสำเร็จการศึกษาจะได้รับปริญญา : วิศวกรรมศาสตรบัณฑิต (.) วศบ. (...)

Bachelor of Engineering (...) B.Eng. (...) ประกอบด้วยสาขาวิชาดังนี้

- สาขาวิชาวิศวกรรมสิ่งทอ
- สาขาวิชาวิศวกรรมเคมี
- สาขาวิชาวิศวกรรมเคมีสิ่งทอ
- สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้า – ไฟฟ้ากำลัง
- สาขาวิชาวิศวกรรมโยธา
- สาขาวิชาวิศวกรรมเครื่องกล
- สาขาวิชาวิศวกรรมอุตสาหการ
- สาขาวิชาวิศวกรรมสำรวจ
- สาขาวิชาวิศวกรรมอิเล็กทรอนิกส์และโทรคมนาคม- โทรคมนาคม

☆ คณะวิทยาศาสตร์ Faculty of Science

หลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต Bachelor of Science Program

คณะวิทยาศาสตร์ผลิตบัณฑิตระดับปริญญาตรีสายวิทยาศาสตร์ที่มีความรู้ความชำนาญเพื่อปฏิบัติงานตามการขยายตัวและความต้องการของตลาดแรงงานทางสายวิทยาศาสตร์ และมีเจตคติทางวิทยาศาสตร์ มีโลกทัศน์กว้างไกลมีความริเริ่มก้าวหน้าทันวิวัฒนาการอยู่เสมอ โดยเฉพาะนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมเปิดสอน 3 สาขาวิชา เมื่อสำเร็จการศึกษาจะได้รับปริญญา : วิทยาศาสตรบัณฑิต (...) จท.บ. (...) Bachelor of Science (...) B.S. (...)

- สาขาวิชาเคมี
- สาขาวิชาเคมีวิเคราะห์
- สาขาวิชาวิทยาการคอมพิวเตอร์

☆ คณะบริหารธุรกิจ Faculty of Business Administration

หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต Bachelor of Business Administration Program

คณะบริหารธุรกิจมุ่งพัฒนาความเป็นเลิศในการผลิตบัณฑิตให้เป็นนักวิชาการเชิงปฏิบัติการด้านบริหารธุรกิจที่มีคุณลักษณะสอดคล้องกับความต้องการภาคธุรกิจอย่างต่อเนื่อง มีจรรยาบรรณทางวิชาชีพ และมีจิตสำนึกในการสร้างคุณค่าให้กับสังคม ส่งเสริมคุณภาพชีวิตทั้งในด้านศาสนา วัฒนธรรม คุณธรรม ประชาธิปไตยและสิ่งแวดล้อม เปิดสอน 12 สาขาวิชา เมื่อสำเร็จการศึกษาจะได้รับปริญญา : บริหารธุรกิจบัณฑิต (...) บธ.บ. (...) Bachelor of Business Administration (...) B.B.A. (...)

- สาขาวิชาการบัญชี
- สาขาวิชาการบัญชี – การสอบบัญชี
- สาขาวิชาการเงิน
- สาขาวิชาการตลาด
- สาขาวิชาการตลาด - การตลาดระหว่างประเทศ
- สาขาวิชาระบบสารสนเทศทางคอมพิวเตอร์ – พัฒนาซอฟต์แวร์
- สาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ
- สาขาวิชาการจัดการ – การจัดการทั่วไป
- สาขาวิชาการจัดการ – การจัดการทรัพยากรมนุษย์
- สาขาวิชาการประเมินราคาทรัพย์สิน

โครงการบริหารธุรกิจหลักสูตร นานาชาติ

Bachelor of Business Administration International Program

- สาขาวิชาการตลาด
- สาขาวิชาระบบสารสนเทศ
- สาขาวิชาการจัดการธุรกิจระหว่างประเทศ

☆ คณะศิลปศาสตร์ Faculty of Liberal Arts

หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต Bachelor of Liberal Arts Program

คณะศิลปศาสตร์ผลิตบัณฑิตระดับปริญญาตรีด้านภาษาศาสตรบัณฑิตให้มี

ความชำนาญในการปฏิบัติงานด้านการท่องเที่ยว โรงแรม ภาษาอังกฤษ ภาษาญี่ปุ่น มี
จรรยาบรรณในวิชาชีพ เพื่อรองรับการขยายตัวทางด้านการท่องเที่ยวที่มีความสำคัญต่อเศรษฐกิจ
และนำเงินตราเข้าประเทศเปิดสอน 4 สาขาวิชา เมื่อสำเร็จการศึกษจะได้รับปริญญาตรี :

ศิลปศาสตรบัณฑิต (...) ศศ.บ. (...) Bachelor of Liberal Arts (...) B.A. (...)

- สาขาวิชาการโรงแรม
- สาขาวิชาการท่องเที่ยว
- สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล
- สาขาวิชาภาษาญี่ปุ่น

☆ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม Faculty of Industrial Education

หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต

Bachelor of Science in Technical Education Program

หลักสูตรอุตสาหกรรมบัณฑิต

Bachelor of Industrial Technology Program

คณะวิศวกรรมศาสตร์ผลิตบัณฑิตระดับปริญญาตรี เพื่อ

ตอบสนองความต้องการของสังคมอย่างมีคุณภาพและมีคุณธรรมต่อสังคม เปิดสอนทั้งสิ้น 6

สาขาวิชา เมื่อสำเร็จการศึกษาจะได้รับปริญญา : วิศวกรรมศาสตรบัณฑิต (...) ค.อ.บ. (...)

Bachelor of Science in Technical Education (...) B.S.T. Tech.Ed. (...) วิศวกรรมบัณฑิต

(...) อส.บ. (...) Bachelor of Industrial Technology (...) B.Ind. Tech. (...)

- สาขาวิชาวิศวกรรมอุตสาหการ
- สาขาวิชาวิศวกรรมเครื่องกล
- สาขาวิชาเทคโนโลยีเครื่องกล
- สาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรม
- สาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมเครื่องเรือน
- สาขาวิชาเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์

☆ คณะมนุษยศาสตร์เทคโนโลยี Faculty of Home Economics Technology

หลักสูตรมนุษยศาสตร์บัณฑิต Bachelor of Home Economics

คณะมนุษยศาสตร์ผลิตบัณฑิตในระดับปริญญาตรีให้มีความรู้ ความ

ชำนาญ และสามารถนำเทคโนโลยีทางมนุษยศาสตร์ไปใช้ในการผลิตและดำเนินธุรกิจในระบบ

อุตสาหกรรมและพัฒนาอาชีพเพื่อเศรษฐกิจไทยอย่างไม่หยุดยั้งเปิดสอน 11 สาขาวิชา เมื่อสำเร็จ

การศึกษาจะได้รับปริญญา : มนุษยศาสตรบัณฑิต (...) ศศ.บ. (...) Bachelor of Home

Economics (...) B.H.E. (...)

- สาขาวิชาผ้าและเครื่องแต่งกาย
- สาขาวิชาผ้าและเครื่องแต่งกาย – ธุรกิจเสื้อผ้า
- สาขาวิชาผ้าและเครื่องแต่งกาย – อุตสาหกรรมเครื่องแต่งกาย
- สาขาวิชาผ้าและเครื่องแต่งกาย – ออกแบบแฟชั่น
- สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ
- สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ – ธุรกิจอาหาร
- สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ – พัฒนาลิขิตภัณฑ์
- สาขาวิชาพัฒนาการครอบครัวและเด็ก
- สาขาวิชามนุษยศาสตร์ศึกษา – มนุษยศาสตร์ทั่วไป

- สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ศึกษา – ธุรกิจงานประดิษฐ์
- สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ทั่วไป – ธุรกิจงานประดิษฐ์

2. ปรัชญาการศึกษาในระดับอุดมศึกษา

การจัดการศึกษาในปัจจุบันอาศัยแนวคิดจากการปฏิรูปการศึกษาเพื่อให้เกิดการศึกษเป็นพื้นฐานของการพัฒนาบุคคลและพัฒนาสังคม โดยมุ่งจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาชีวิตและสังคมควบคู่กันไป กล่าวโดยสรุปคือ เป็นการศึกษาเพื่อชีวิตและสังคม ตามแนวคิดของการศึกษาเพื่อชีวิตและสังคมนั้น ชีวิตที่เป็นอยู่จะต้องมีการปรับตัวอยู่ตลอดเวลา ตามสภาพสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลงเป็นสัจธรรม ในการพัฒนาชีวิตนั้นจำเป็นต้องเรียนรู้และเข้าใจถึงความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับสิ่งแวดล้อม ต้องเข้าใจถึงสาเหตุแห่งปัญหาที่เกิดขึ้นจากความสัมพันธ์นี้ด้วย (สิปปนนท์ เกตุทัต, 2526) แนวคิดดังกล่าวนี้มีความสอดคล้องกับปรัชญาการศึกษาลัทธิปฏิบัตินิยม (pragmatism) ซึ่งเน้นความสามารถปรับตัวให้เข้าเหตุการณ์ต่างๆ ได้เมื่อมีปัญหาเกิดขึ้น ลัทธิปฏิบัตินิยมเชื่อว่าความรู้ที่แท้จริงคือความรู้ที่เราสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้ในโลกปัจจุบัน หรือนำไปปฏิบัติได้ ซึ่งจะเกิดขึ้นจากการปะทะสังสรรค์ระหว่างมนุษย์กับสิ่งแวดล้อมนั่นเอง การศึกษาเป็นการเน้นให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์และรู้จักตนเอง รู้จักคนในสังคม การเรียนการสอนเน้นที่การปฏิบัติ ส่งเสริมให้ผู้เรียนค้นคว้าความรู้ด้วยตนเอง การให้ความรู้ทางด้านจริยศึกษาและพุทธศึกษาต้องทำพร้อมกันไปหน้าที่สำคัญของการศึกษา การฝึกฝนเทคนิควิธีการต่างๆ ให้ผู้เรียนเพื่อให้เขาสามารถแก้ปัญหาชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพ (สุรกร ศรินสน, หน้า 79-81) การศึกษาในระดับอุดมศึกษานั้นจัดเป็นการศึกษาในระดับสูง ซึ่งมีเป้าหมายเพื่อพัฒนาคนให้มีประสิทธิภาพ เพื่อนำตนเองและสังคมไปสู่การพัฒนาได้ เป็นการพัฒนาความเป็นมนุษย์ให้บังเกิดขึ้นในตัวบุคคล ซึ่งกล่าวได้ว่าเป็นปรัชญาหรือแนวความคิดในการจัดการศึกษาระดับนี้ และโดยความหมายของความเป็นมนุษย์นั้น มนุษย์เท่านั้นที่เป็นผู้รู้เหตุผล มีจิต และสามารถแก้ไขปัญหายุ่งยากที่เกิดขึ้นจากการปะทะสังสรรค์กับสิ่งแวดล้อมโดยไม่เบียดเบียนตัวเองและผู้อื่นรวมทั้งสังคมที่ตนดำรงอยู่ ผู้ที่ได้รับการศึกษาในระดับนี้จึงอยู่ในวัยที่มีความพร้อมทางวุฒิภาวะในด้านต่างๆ ระดับอุดมศึกษาจึงเป็นช่วงของการนำศักยภาพต่างๆ ที่มีอยู่ในตัวผู้เรียนมาใช้ให้เกิดประโยชน์อย่างเต็มที่ ทั้งในด้านความรู้ ความสามารถเพื่อออกไปประกอบอาชีพ อันเป็นการรับใช้สังคม ทำประโยชน์ให้แก่สังคม รวมไปถึงคุณธรรม จริยธรรม ซึ่งเป็นองค์ประกอบของความเป็นมนุษย์ที่พึงได้รับการพัฒนาจากการศึกษาอันจะก่อให้เกิดประโยชน์แก่ตนเองและสังคม

3. องค์ประกอบที่ส่งผลต่อการมีงานทำของบัณฑิต

3.1 ทฤษฎีและแนวคิดที่เกี่ยวกับการมีงานทำ

ทฤษฎีทางเศรษฐศาสตร์จุลภาค (hulbert, 1981 และ carnoy 1977 อ้างจาก สมเกียรติ ขอบผล, หน้า 41-43) มีแนวคิดที่ว่าโอกาสการจ้างงานขึ้นอยู่กับข่าวสารข้อมูลของตลาดแรงงานระหว่างนายจ้างกับลูกจ้าง ผู้หางานทำมักไม่เลือกงานแรกที่ได้รับเสนอเนื่องจากขาดข้อมูลเปรียบเทียบ มักใช้เวลาหางานอื่น ผู้มีงานทำจึงเป็นผู้มีทักษะในการหางาน มีโอกาสรับข่าวสาร การจ้างงาน มีการรอนาน นาน มักสมัครงานหลายแห่งและพึงพอใจที่จะทำงาน นอกจากนี้ยังระบุว่าผู้มีงานทำต้องมีการลงทุนเพื่อการศึกษาอบรม พัฒนาดนเอง และรักษาสุขภาพ สำหรับผู้ไม่มีงานทำ ได้แก่ ผู้ที่ลงทุนไม่ถูกต้องกับลักษณะที่ตลาดแรงงานต้องการ ซึ่งเกิดจากสาเหตุสำคัญ คือ การที่ระบบข่าวสารแรงงานและข้อมูลไม่มีประสิทธิภาพทำให้ไม่ทราบแหล่งงาน ไม่มีการฝึกฝนทักษะตนเองตามความต้องการของหน่วยงาน และไม่มีการฝึกฝนในการปฏิบัติการให้สอดคล้องกับเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ทฤษฎีนี้ยังถือว่าการศึกษาไม่ได้ช่วยเพิ่มผลผลิตของแรงงานโดยตรง แต่เป็นเครื่องอำนวยความสะดวกแก่นายจ้างในการเลือกบุคคลที่มีลักษณะสามารถฝึกฝนได้ง่าย โดยเชื่อว่าการศึกษายังสูงยิ่งฝึกฝนง่าย นอกจากนี้ นายจ้างยังพิจารณาตัวแปรอื่น เช่น เชื้อชาติ เพศ ระดับการศึกษา สถาบันที่สำเร็จ สาขาวิชา อายุ จิตวิทยา ความสามารถ และประสบการณ์

ตามทฤษฎีดังกล่าว สามารถรวบรวมตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการได้งานทำ ตัวแปรดังกล่าวได้แก่ประสิทธิภาพของข่าวสารแรงงาน ทักษะในการหางานทำ ลักษณะความเป็นคนเลือกงาน ระยะเวลาของงาน สาขาวิชาที่จบระดับการศึกษา สถาบันที่สำเร็จการศึกษา ประสบการณ์ การลงทุนในการศึกษา การลงทุนเพื่อรักษาสุขภาพ ความสามารถในการพัฒนาตนเองให้ทันสมัย เชื้อชาติ เพศ อายุ ฐานะทางเศรษฐกิจและสังคม และความสามารถที่ฝึกฝนฝึกหัดเพื่อสร้างสมประสบการณ์พัฒนาตนเอง

แนวคิดที่เกี่ยวกับการมีงานทำ

นักวิชาการได้กล่าวถึงปัญหาการว่างงานไว้หลายสาเหตุ ทั้งด้านประชากร เศรษฐกิจและสังคมพอสรุปได้ว่าจากการที่อัตราการเพิ่มประชากรถึงร้อยละ 3-3.2 ในช่วงปี พ.ศ. 2503-2513 ทำให้ประชากรล้นงานในปัจจุบัน ประกอบกับภาวะทางเศรษฐกิจโลกได้ตกต่ำทำให้การขยายตัวของตลาดลดลง แต่การขยายตัวของผู้สำเร็จการศึกษาระดับสูงกลับเพิ่มขึ้นตามค่านิยมของสังคมไทยที่ว่าผู้มีการศึกษาสูงจะมีรายได้ดี เป็นผลให้ผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีมีอัตราการว่างงานสูงขึ้น (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2528 หน้า 3) นอกจากนี้ บุญชู มุลพันธ์ (2530) ได้เสนอแนวคิดเพื่อการมีงานทำ และนิพนธ์ พัวพงศกร (2530) กล่าวถึงการจัด

การศึกษาเพื่อประกอบอาชีพซึ่งได้นำมาร่วมกันสรุปเป็นประเด็นสำคัญของปัญหาการว่างงาน และการมีงานทำ ดังนี้

1. ความเจริญก้าวหน้าและการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและเทคโนโลยีในปัจจุบัน เป็นไปอย่างรวดเร็ว ยากที่จะคาดคะเนความต้องการกำลังคนของตลาดแรงงานและเป้าหมายของการผลิตบัณฑิตที่จะเข้าสู่ตลาดแรงงานให้สอดคล้องกันอีกทั้งอาจว่างงานถ้าขาดการติดตามเทคโนโลยีเพราะมีการจ้างคนใหม่ที่ก้าวหน้าเทคโนโลยีมาแทน
2. โครงสร้างทางเศรษฐกิจได้เปลี่ยนจากเกษตรกรรมเป็นอุตสาหกรรมทำให้แรงงานไหลเข้าสู่เมือง ซึ่งการขยายการจ้างงานไม่ทันกับความเปลี่ยนแปลง
3. การจำกัดอัตราการเพิ่มการรับข้าราชการของรัฐ ทำให้ผู้สำเร็จการศึกษาที่มุ่งหวังเข้ารับราชการไม่สามารถคิดหาหน่วยงานที่รองรับได้
4. หลักสูตรการศึกษาและระยะเวลาในการศึกษาไม่คล่องตัวต่อการปรับปรุงเปลี่ยนแปลง ให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของตลาดแรงงาน
5. การศึกษาไม่สามารถช่วยให้ผู้เรียนรู้จักตนเอง รู้จักศักยภาพ รู้จักคิดและพัฒนางาน ในรูปที่มีความแปลกใหม่ในกระแสการเปลี่ยนแปลงจึงไม่สามารถพัฒนาอาชีพที่เหมาะสมกับความสามารถของตนและเป็นอาชีพที่สังคมต้องการได้
6. ระบบการแนะแนว การสำรวจความถนัดเพื่อคัดคนเข้าศึกษาวิชาที่ยังไม่มีประสิทธิภาพพอ และข่าวสารการรับสมัครงานไม่แพร่หลาย ไม่สามารถหาตรงกับความถนัด ความสนใจ หรือสาขาวิชาที่เรียนได้ในเวลารวดเร็ว
7. ค่านิยมในด้านต่างๆ ของสังคมทำให้ผู้เรียนเลือกงานที่จะทำ

จากสาเหตุแห่งปัญหาการว่างงานดังกล่าว อาจจะนับถึงปัจจัยที่น่าจะเกี่ยวข้องกับโอกาส การได้งานของบัณฑิต ได้แก่ ทักษะ ความสามารถ หลักสูตรการเรียนการสอน ระบบการแนะแนว ข่าวสารแหล่งงาน การเลือกงาน เป็นต้น ได้มีผู้เสนอแนวคิดถึงเป้าหมายการใช้ชีวิตในสถานบัณฑิต (บุญชู มูลพินิจ, 2530) ว่าเป็นการหาความรู้ที่มีการจัดการเรียนการสอนเพื่อเพิ่มพูนทักษะและประสบการณ์มิใช่เพื่อให้จบการศึกษา แต่เพื่อให้มีงานทำที่ตรงสายงาน รายได้ดี มีความก้าวหน้า และศึกษาต่อได้ตามสภาพของแต่ละคน ความคิดนี้เน้นการจัดกิจกรรมเสริมเพื่อให้มีงานทำ ส่วนระพี สาคริก (2532) ได้ให้ข้อคิดว่า การที่บัณฑิตตกงานไม่ใช่ไปหางานให้บัณฑิตทำ ควร แก่ให้คนให้รู้จักแสวงหางานด้วยความสามารถของตนเอง การที่คนแสดงความสามารถเพื่อพัฒนาขึ้นมาบนพื้นฐานของตนเองอย่างเสรี คงหวังได้ว่าจะมีงานปรากฏ

ออกมาอย่างหลากหลาย ไม่ควรผลิตคนให้ยึดติดกับรูปแบบของงานที่บุคคลอื่นทำไว้ แต่ควรพัฒนาความคิดของตนให้เป็นอิสระในทุกยุคทุกสมัย

อานวย วีรวรรณ (2533) ได้แสดงทรรศนะในเรื่องการเข้าสู่ตลาดแรงงานว่าสิ่งที่จะทำให้คนเป็นบุคคลที่ต้องการของตลาดแรงงานจะต้องเป็นผู้มีความรู้ความสามารถในการติดตามสถานการณ์ของโลก สามารถติดตามข่าวสารข้อมูลทุกแห่งและนำไปวิจัยได้ต้องนำเทคนิคใหม่ๆ มาใช้ประโยชน์สร้างศรัทธาให้เกิดการทำงานเป็นกลุ่ม และต้องมีจรรยาบรรณ คุณธรรมและความรับผิดชอบต่อสังคม สำหรับปัญหาการขาดแคลนแรงงานในบางสาขานั้น จีระนงส์ตารมย์ (2533) ให้ความคิดเห็นว่า ในหน่วยราชการส่วนใหญ่จะขาดแคลนผู้ที่มีความรู้ทางด้านสุขภาพอนามัยและสิ่งแวดล้อม ส่วนที่มีความต้องการมากที่สุด คือ อาจารย์ระดับมหาวิทยาลัยในภาคอุตสาหกรรมในปัจจุบันจะต้องการแรงงานทางด้านปิโตรเคมี วิศวกร และคอมพิวเตอร์ แต่จากการผลิตบุคลากรในระดับปริญญาโท ในจำนวน 100 พบว่า เป็นสายสังคมศาสตร์ถึง 80 คน อีก 20 คนเป็นสายวิทยาศาสตร์และวิศวกรรมศาสตร์ ซึ่งเป็นสัดส่วนไม่สมดุลกัน ปัญหาการว่างงานในสายสังคมศาสตร์ และการขาดแคลนกำลังคนในสายวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีจึงเกิดขึ้น

จากการวิเคราะห์ของทวงมมหาวิทยาลัย (วิจิตร ศรีสะอ้าน, 2533) พบว่าบัณฑิตมีแนวโน้มที่จะประกอบอาชีพอิสระมากขึ้นตลาดแรงงานใหม่ของบัณฑิตในปัจจุบันและอนาคตเปลี่ยนจากภาครัฐบาลเป็นภาคเอกชน มหาวิทยาลัย และสถาบันต่างๆ ควรให้ความสนใจและปรับปรุงคุณภาพบัณฑิตให้สอดคล้องกับตลาดแรงงานมากที่สุดหลักสูตรต้องมีความยืดหยุ่นสอดคล้องและทันกับเปลี่ยนแปลงและความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีให้มีความสมดุลระหว่างภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติรวมทั้งจัดให้มีบริการแนะแนวการศึกษาและอาชีพ บริการแนะแนวแหล่งงาน และฝึกฝนเตรียมตัวเข้าสู่ตลาดแรงงาน

ส่วนยุพิน ประจวบเหมาะ (2532) เสนอว่าการประกอบอาชีพอิสระให้ประสบผลสำเร็จขึ้นกับปัจจัยภายในและภายนอก สำหรับปัจจัยภายใน คือ ตัวผู้ประกอบกิจการที่ขาดความสามารถเฉพาะตัว และขาดประสบการณ์ในอดีต ซึ่งปัจจัยนี้พัฒนาขึ้นได้โดยจัดกิจกรรมที่เหมาะสมซึ่งเสนอแนะไว้ 8 กิจกรรม จัดเป็นหลักสูตรเสริมพิเศษระยะสั้นภายหลังสำเร็จการศึกษาเฉพาะผู้สนใจและมีศักยภาพจะประกอบอาชีพอิสระเท่านั้น ส่วนด้านการเรียนการสอนควรเน้นการปฏิบัติควบคู่กับทฤษฎี ต้องมีการประสานแลกเปลี่ยนข้อคิดกับผู้รู้ หรือผู้มีประสบการณ์จากชีวิตการทำงาน สอนให้นิสัยเชื่อมั่นตนเอง กล้าตัดสินใจ รู้จักคิด มีทัศนคติที่ถูกต้องต่อการทำงาน สู้งาน ไม่รังเกียจงานหนัก ด้านหลักสูตรควรมีวิชาเลือกที่เกี่ยวกับวิชาชีพ

จากแนวคิดของนักวิชาการทั้งหลายที่กล่าวมาแล้วอาจสรุปได้ว่า การผลิตบัณฑิตเพื่อให้มีงานทำจำเป็นต้องสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน และจัดการศึกษาให้บัณฑิตมีการพัฒนาตนเองทั้งในด้านทักษะ ความรู้ ความคิดและเกิดประสบการณ์ในอาชีพต่างๆ เรียนรู้ถึงการทำงานร่วมกับผู้อื่น สนใจต่อความเคลื่อนไหวของตลาดแรงงาน ทั้งนี้ย่อมขึ้นอยู่กับสภาพทางเศรษฐกิจและสังคมในช่วงเวลานั้นด้วย อย่างไรก็ตาม การประกอบอาชีพอิสระก็เป็นอีกทางหนึ่งในการสร้างงานด้วยตนเอง ซึ่งเป็นอาชีพที่น่าสนใจในการเพิ่มโอกาสการได้งานมากขึ้น

3.2 ทฤษฎีและแนวคิดเกี่ยวกับคุณภาพในการทำงาน

ทฤษฎีทุนมนุษย์ (Human Capital Theory) (Blaug : 1971, Windham : 1975, Bowman : 1969 และ Benson : 1974 อ้างจากสำนักงานคณะกรรมการการศึกษา แห่งชาติ, 2532 หน้า 10) เป็นทฤษฎีทางเศรษฐศาสตร์ซึ่งมีแนวคิดว่าการศึกษาเป็นการลงทุน อย่างหนึ่งเรียกว่า ทุนมนุษย์ (human capital) การได้รับการศึกษาสูงหรือจบการศึกษาในระดับสูงย่อมจะมีโอกาสทำงานโดยมีค่าตอบแทน (รายได้) สูง ค่าตอบแทนหรือรายได้เป็นตัวบ่งชี้ถึงความสามารถในการทำงานของบุคคล การศึกษาจึงเป็นการลงทุนเพื่อให้เกิดศักยภาพในตัวบุคคลอันจะนำไปสู่การได้รับผลตอบแทน แนวคิดในเรื่องดังกล่าวนี้นำไปสู่การวิเคราะห์หาอัตรา ผลตอบแทนจากการลงทุนทางการศึกษา เพื่อจะได้ทราบว่าการลงทุนทางการศึกษาในระดับและประเภทใดให้ผลตอบแทนมากน้อยกว่ากัน เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการตัดสินใจทางการเลือกใน การจัดการศึกษาโดยทั่วไป ทฤษฎีมนุษย์เป็นทฤษฎีที่มีแนวคิดสะท้อนถึงการลงทุน เพื่อพัฒนามนุษย์ให้มีศักยภาพ ซึ่งจำเป็นต้องให้มีผลตอบแทนอย่างคุ้มค่า นั่นคือ ความสามารถในการทำงานให้มีคุณภาพ ประเด็นสำคัญที่ได้จากทฤษฎีนี้คือ การใช้ตัวชี้วัดคุณภาพในการทำงานโดยดูจากรายได้หรือค่าตอบแทนที่ได้รับจากการทำงาน ซึ่งเป็นตัวชี้วัดตัวหนึ่งในเรื่องนี้ และในอีกประเด็นหนึ่งเป็นแนวคิดที่สะท้อนถึงระดับการศึกษาของบุคคลที่จะนำไปสู่โอกาสการได้รับผลตอบแทนหรือรายได้ที่แตกต่างกัน ผู้มีระดับการศึกษาสูงย่อมมีโอกาสได้รับผลตอบแทนจากการทำงานสูงกว่าผู้ที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่า ซึ่งในระบบการให้ผลตอบแทนแก่ผู้เข้าทำงานในหน่วยงานราชการก็ได้จัดสรรในลักษณะของแนวคิดนี้ อย่างไรก็ตาม ยังไม่เป็นกฎตายตัวสำหรับการคัดเลือกบุคคลที่มีประสบการณ์เป็นสำคัญ ระดับการศึกษาของบุคคลจะเป็นอันดับรองลงไป ในกรณีดังกล่าวนี้

3.1.1 ทฤษฎีปัจจัยนำบัต และปัจจัยจุใจในองค์การ

เฟรดเดอริก เฮอริสเบิร์ก (Frederick Herzberg, อ้างจากมานพ สวามิชัย, 2527) ได้กล่าวถึงทฤษฎีเกี่ยวกับแรงจูงใจในองค์กรที่มีผลต่อการทำงาน ประกอบด้วยปัจจัย 2 ประเภทดังนี้

ปัจจัยนำบัต เป็นปัจจัยเกี่ยวกับงาน ได้แก่ นโยบายของบริษัท การบริหารงาน การบังคับบัญชา ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล เงินเดือน สภาพแวดล้อมในการทำงาน แต่ไม่ใช่ว่าแรงจูงใจให้มีความกระตือรือร้นในการทำงาน

ปัจจัยจุใจ เป็นตัวกระตุ้นให้เกิดความกระตือรือร้นในการทำงาน ได้แก่ความสำเร็จของงานที่ทำ การได้รับความยอมรับ ความก้าวหน้า ลักษณะการงาน ความรับผิดชอบ คุณภาพของการงานจึงมีความเกี่ยวข้องกับปัจจัย 2 ประการนี้ ทั้งปัจจัยนำบัตและปัจจัยจุใจจะเป็นตัวกระตุ้นให้เกิดความเอาใจใส่และความสนใจต่องาน ซึ่งจะนำไปสู่คุณภาพในการทำงาน

3.1.2 ทฤษฎีทางจิตวิทยา

ทฤษฎีทางจิตวิทยาที่สำคัญซึ่งมีความเกี่ยวข้องกับประสิทธิภาพในการกระทำกิจกรรมต่าง ๆ ของบุคคล คือ ทฤษฎีแรงจูงใจไม่สัมฤทธิ์ ซึ่งโดยความหมายของแรงจูงใจ ไม่สัมฤทธิ์ หมายถึง ความต้องการของบุคคลในอันที่จะฝ่าฟันอุปสรรคโดยไม่ยอมย่อท้อ และต้องการทำงานให้บรรลุจุดหมายที่วางไว้อย่างมีประสิทธิภาพ (จรรยา สุวรรณทัต และคนอื่น ๆ, 2521 : 25) ในความหมายดังกล่าว บุคคลผู้มีแรงจูงใจไม่สัมฤทธิ์สูงจะส่งผลให้กระทำกิจต่าง ๆ ที่ต้องการได้สำเร็จตามเป้าหมาย มีความเพียรพยายามที่จะทำงานให้ได้ดี หรือถึงมาตรฐานอันสูงสุด และเป็นบุคคลที่มีความเชื่อมั่นในตัวเอง มีความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย จากผลงานวิจัยพบว่า วิธีการอบรมเลี้ยงดู อาชีพ ความพร้อมของครอบครัว และความคาดหวังของพ่อแม่ที่มีต่อลูกมีอิทธิพลต่อแรงจูงใจไม่สัมฤทธิ์ของลูก เด็กที่เติบโตมาจากครอบครัวที่พ่อแม่อบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย (แบบใช้เหตุผล) หรือจากครอบครัวที่พ่อแม่มีความคาดหวังสูงต่อลูก จะมีแรงจูงใจไม่สัมฤทธิ์สูงกว่าเด็กที่มาจากครอบครัวลักษณะอื่น รวมไปถึงเด็กที่มาจากครอบครัวลักษณะอื่น และรวมไปถึงเด็กที่มาจากครอบครัวของนักธุรกิจ มีความพร้อมในครอบครัว (อารี เพชรผุด, 2525) การปลูกฝังให้เกิดแรงจูงใจไม่สัมฤทธิ์จำเป็นจะต้องกระทำตั้งแต่ในวัยเด็ก โดยเฉพาะในวัยเด็กเล็ก โดยการกระตุ้นและส่งเสริมให้เกิดความเพียรพยายาม อดทนในการทำงาน ทั้งนี้โดยมีหลักสำคัญว่าจะต้องให้เด็กได้รับความสำเร็จจากการทำงาน แม้จะไม่ทุกครั้งแต่ควรจะได้รับเป็นส่วนใหญ่ สิ่งนี้จะสร้างกำลังใจและความเชื่อมั่นในตนเองว่าสามารถที่จะกระทำสิ่งใด ๆ ได้สำเร็จ แม้จะมีปัญหาอุปสรรค แต่ถ้าเด็กไม่ได้รับความสำเร็จใด ๆ จากการทำสิ่งต่าง ๆ ที่ต้องการ หรือทำไม่ได้สำเร็จนอຍมาก ย่อมจะก่อให้เกิดความรู้สึกไม่มั่นใจในตนเอง

และขาดกำลังใจที่จะทำสิ่งต่าง ๆ ให้สำเร็จลุล่วงไปได้ ความเชื่อมั่นในความสำเร็จนี้จะส่งผลไปสู่พฤติกรรมเมื่อเด็กโตขึ้นเป็นผู้ใหญ่ การปลูกฝังสิ่งนี้ให้บังเกิดขึ้นโดยการศึกษาจึงเหมาะที่จะกระทำในช่วงวัยเด็ก แต่เมื่อผ่านไปสู่วัยผู้ใหญ่แล้ว การปลูกฝังคุณลักษณะนี้ให้บังเกิดขึ้นจะทำได้ยากกว่า

จากเป้าหมายและทิศทางในการผลิตบัณฑิต ซึ่งได้มีการจัดสัมมนาขึ้น โดยคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในปี พ.ศ. 2523 ได้มีการสรุปถึงบทบาทของสถาบันอุดมศึกษาประการสำคัญ คือ การมุ่งผลิตบัณฑิตเพื่อความเป็นมนุษย์โดยสมบูรณ์ โดยได้กำหนดคุณสมบัติไว้ 4 ประการ หรือ 4 RS (ประกอบ คูปรัตน์, 2529 หน้า 58-79) ดังนี้

1. Right เป็นคนที่รู้จักในสิทธิของตนเอง และเคารพในสิทธิของผู้อื่น
2. Reason เป็นคนที่รู้จักเหตุผล ใช้หลักพุทธศาสตร์หรือวิทยาศาสตร์ ในการวิเคราะห์ปัญหาและการตัดสินใจบนฐานของสังขธรรม
3. Responsibility เป็นคนมีความรับผิดชอบต่องานที่ตนรับผิดชอบ การงาน และสังคม
4. Relation เป็นคนที่รู้จักความสัมพันธ์โดยเฉพาะ คือ ความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์ รู้จักให้รู้จักกับ เข้าใจความนึกคิดของผู้อื่น และทำงานร่วมกันได้

การสร้างความสัมพันธ์กับผู้อื่นอย่างอิสระ การมีเป้าหมายของตนเองอย่างชัดเจน การพัฒนาบุคลิกภาพของตนเององค์ประกอบต่าง ๆ เหล่านี้เป็นสิ่งที่ควรพัฒนาให้บังเกิดขึ้นแก่นิสิต นักศึกษาบทบาทในการสร้างสรรค์และพัฒนาขึ้นอยู่กับสัมพันธ์ระหว่างบุคคลกับสังคมที่ดำรงอยู่ พัฒนาการดังกล่าวจะเกิดขึ้นไม่ได้หากบุคคลนั้น ปราศจากการมีปฏิสัมพันธ์กับคนในสังคมหรือบุคคลข้างเคียง จึงจำเป็นต้องสร้างบรรยากาศ สภาพแวดล้อมในสังคมที่จะกระตุ้นและสร้างสรรค์ให้เกิดการพัฒนาสิ่งเหล่านี้ สถาบันการศึกษามีบทบาทสำคัญในการพัฒนาบุคลิกภาพที่พึงประสงค์ของผู้เรียนซึ่งอยู่ในวัยหนุ่มสาว พร้อมทั้งจะสร้างเอกลักษณ์เฉพาะตน และแสดงบทบาทในการสร้างสรรค์สังคม สภาพแวดล้อมภายในสถาบันไม่ว่าจะเป็นกิจกรรมต่าง ๆ ที่เกิดจาก ความร่วมมือของนิสิตนักศึกษาร่วมกันจัดขึ้น รวมทั้งสภาพการจัดการเรียนการสอน ซึ่งอาจารย์ ผู้สอนมีบทบาทสำคัญที่จะกระตุ้นให้เกิดการพัฒนา ทั้งในด้านคุณธรรม จริยธรรม ความรู้ความสามารถ รวมทั้งบุคลิกภาพที่พึงประสงค์ของสังคม นอกจากนี้สถาบันการศึกษาแล้ว ครอบครัวก็มีส่วนสำคัญเป็นอย่างมากในการอบรมบ่มนิสัยให้บังเกิดบุคลิกภาพดังกล่าว ดังที่มีงานวิจัยพบว่า การอบรมเลี้ยงดูจากทางบ้านมีบทบาทเกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพ การปรับตัวของบุคคล (วิรุฬห์ ทองอำภา, 2522, ประพันธ์ สุทธิवास, 2519, สมภพ

กำเนิด, 2520, รัตนา ยัญทิพย์, 2522) และครอบครัวเป็นสถาบันที่สำคัญที่สุดในการขัดเกลาความเป็นมนุษย์ (สุพัตรา สุภาพ, 2523)

สรุปจากทฤษฎีและแนวคิดดังกล่าวข้างต้น ชี้ให้เห็นถึงความสำคัญของสถาบันการศึกษาและสถาบันครอบครัวที่จะช่วยสร้างเสริมพัฒนาบุคคลให้มีศักยภาพ ทั้งในด้านความรู้ความสามารถที่จะนำไปใช้ประกอบกิจการงาน และในด้านการพัฒนาตนเองให้เป็นผู้รู้จัก เหตุผลมีตชอบชั่วดี มีความสามารถในการปรับตัวและสร้างมนุษยสัมพันธ์กับผู้อื่นได้ คุณลักษณะดังกล่าวจะส่งผลต่อการปฏิบัติงานเมื่อผู้สำเร็จการศึกษาออกไปประกอบกิจการงาน โดยมีปัจจัยทางด้านสภาพแวดล้อมในที่ทำงานเป็นแรงจูงใจในอีกส่วนหนึ่งด้วย

4. การติดตามการมีงานทำของบัณฑิต และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ก. ในส่วนของสถาบันอุดมศึกษา สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย

ในการติดตามภาวะการหางานทำของบัณฑิต จากข้อมูลในรายงานสรุปประมวลผลภาวะการหางานทำของบัณฑิต ตั้งแต่รุ่นปีการศึกษา 2529-2531 (ทบวงมหาวิทยาลัย, 2529 - 2532) เป็นบัณฑิตที่สำเร็จทั้งภาครัฐและเอกชนในสังกัดทบวงมหาวิทยาลัยพอสรุปประเด็นสำคัญดังนี้

1. การได้งานทำ ผู้สำเร็จการศึกษาจากทบวงมหาวิทยาลัย (ยกเว้น

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช) ร้อยละของการมีงานทำระหว่างปีการศึกษา 2529 - 2531 เท่ากับ 61.9 , 66.3 และ 73.1 ตามลำดับ เมื่อพิจารณาจำแนกเป็นสถาบันอุดมศึกษาของรัฐประเภทจำกัดรับ มหาวิทยาลัยรามคำแหง และสถาบันเอกชน พบว่า ร้อยละของการมีงานทำมีแนวโน้มสูงขึ้นในแต่ละปีเช่นเดียวกัน และส่วนใหญ่ผู้มีงานทำสำเร็จจากสถาบันอุดมศึกษาของรัฐประเภทจำกัดรับ รองลงมาเป็นสถาบันเอกชน และมหาวิทยาลัยรามคำแหง สำหรับมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราชแม้ผู้มีงานทำจะมีมากถึงร้อยละ 96 แต่งานที่ได้เป็นงานใหม่เพียงร้อยละ 1.7 - 3.0 ซึ่งต่ำมากเมื่อเทียบกับสถาบันอุดมศึกษาประเภทจำกัดรับ เอกชน และมหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่งานที่ได้เป็นงานใหม่ร้อยละ 31-73 แสดงว่ามหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราชผู้สำเร็จการศึกษาเกือบทั้งหมดเป็นผู้ได้งานทำอยู่ก่อนแล้ว

2. การได้งาน/ไม่ได้งานทำ จำแนกตามสาขาวิชา พิจารณาสาขารายวิชาตาม ISCED เฉพาะ

สถาบันอุดมศึกษาของรัฐ พบว่า สาขานิติศาสตร์ สังคมศาสตร์ มนุษยศาสตร์ และสื่อสารมวลชน จัดอยู่ในกลุ่มบัณฑิตที่ไม่ได้งานเป็นอันดับสูง แต่พบว่าร้อยละของการไม่ได้งานของสาขาเหล่านี้มีแนวโน้มลดลงในแต่ละปี และแนวโน้มของร้อยละการไม่ได้งานของสาขาวิชาอื่น ๆ ก็ลดลงเช่นเดียวกัน ส่วนสาขาวิชาที่ได้งานใหม่เมื่อสำเร็จการศึกษาในกลุ่มที่มีอันดับสูง ได้แก่

สถาปัตยกรรมศาสตร์ วิศวกรรมศาสตร์ คณิตศาสตร์และคอมพิวเตอร์ และวิทยาศาสตร์สาขาเหล่านี้มีแนวโน้มของการได้งานขึ้นทุกปี สำหรับสาขาวิชาที่บัณฑิตส่วนใหญ่มีงานทำอยู่แล้วก่อนสำเร็จการศึกษา ได้แก่ วิศวกรรมศาสตร์ ศึกษาศาสตร์ นิติศาสตร์และบริหารธุรกิจ ถ้าพิจารณาสาขาวิชาที่ผลิตบัณฑิตออกสู่ตลาดแรงงานจำนวนมากในแต่ละปี ได้แก่ ศึกษาศาสตร์ นิติศาสตร์ สังคมศาสตร์ และมนุษยศาสตร์ จะเห็นได้ว่าสาขาวิชาที่ได้งานทำน้อยจัดเป็นสาขาวิชาที่มีผู้สำเร็จการศึกษาเป็นจำนวนมาก สำหรับสถาบันอุดมศึกษาของเอกชน พบว่าสาขาวิชาวิจิตรศิลป์ แพทย์และวิชาที่เกี่ยวข้อง วิศวกรรมศาสตร์ ได้งานทำร้อยละ 100 แต่สาขานิติศาสตร์ พบว่าร้อยละของการได้งานทำต่ำที่สุดทุกปี

3. สาเหตุของการไม่มีงานทำ ในปีการศึกษา 2529 - 2530 สาเหตุสำคัญอันดับแรกคือหางานทำไม่ได้ รองลงมาคือ รอฟังคำตอบจากหน่วยงาน (ยกเว้นมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช ในปีการศึกษา 2529) ไม่ประสงค์จะทำงาน สำหรับปีการศึกษา 2531 ในส่วนของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ ประเภทจำกัดรับ พบว่า มีสาเหตุจากการศึกษาต่อและสถาบันเอกชน มีสาเหตุจากรอฟังคำตอบจากหน่วยงานเป็นอันดับแรก รองลงมาคือ หางานทำไม่ได้ นอกจากนี้ยังพบว่าสาเหตุของการไม่มีงานทำ อันเนื่องมาจากหางานทำไม่ได้ และรอฟังคำตอบจากหน่วยงานมีแนวโน้มลดลงทุกปี ในขณะที่สาเหตุอันเนื่องจากการไม่ประสงค์จะทำงาน และศึกษาต่อมีแนวโน้มขึ้นทุกปี

4. แหล่งงาน ประเภทหน่วยงานที่ผู้สำเร็จการศึกษาเข้าทำงานในสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย (ยกเว้นมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช) ได้เข้าทำงานในบริษัท/เอกชนเป็นอันดับแรก จากปีการศึกษา 2529 - 2531 คิดเป็นร้อยละ 55.5, 62.0 และ 65.5 ตามลำดับ ทำงานในส่วนราชการเป็นอันดับรองลงมา คิดเป็นร้อยละ 29.0, 23.6 และ 20.0 ตามลำดับ และการประกอบอาชีพอิสระเป็นอันดับสามคิดเป็นร้อยละ 10.2, 9.5 และ 9.7 ตามลำดับ จะเห็นได้ว่าแนวโน้มของการเข้าทำงานในบริษัท/เอกชนมีมากขึ้น ขณะที่การเข้ารับราชการลดน้อยลง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะหน่วยงานราชการซึ่งเคยเป็นแหล่งงานใหญ่ที่สุดมีแนวโน้มที่สามารถรับผู้สำเร็จการศึกษาเข้าทำงานน้อยลง เนื่องจากมีนโยบายให้รับข้าราชการใหม่ไม่เกิน 2% ต่อปี และยังให้ยกเลิกการจ้างลูกจ้างชั่วคราว สำหรับคนที่ไม่มีระยะเวลาสิ้นสุดที่แน่นอน จึงเป็นผลให้ตลาดแรงงานในภาคเอกชนมีบทบาทมากขึ้น โดยตลาดแรงงานมีแนวโน้มว่าจะเปลี่ยนจากภาครัฐบาลเป็นภาคเอกชน และมีแนวโน้มประกอบอาชีพอิสระมากขึ้น (สุชาติ เมืองแก้ว, 2533 หน้า 68) สำหรับบัณฑิตที่สำเร็จจากมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช พบว่า รับราชการเป็นส่วนใหญ่

ร้อยละ 79.0 , 75.6 และ 73.0 ตามลำดับ และทำงานในบริษัท/เอกชน เพียงร้อยละ 11.3 , 14.6 และ 15.6 ตามลำดับ

5.ปัญหาในการหางานทำของบัณฑิตจากทบวงมหาวิทยาลัย (ยกเว้น มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช) พบว่า ปัญหาการหางานทำที่ถูกใจไม่ได้เป็นปัญหาสำคัญ อันดับแรกไม่ทราบแหล่งงาน เงินเดือนน้อย และหน่วยงานไม่ต้องการเป็นอันดับรองลงมา ปัญหาการหางานที่ถูกใจไม่ได้ และปัญหาเงินเดือนน้อยมีแนวโน้มสูงขึ้นทุกปี อาจเป็นผลสืบเนื่องจากบัณฑิตมีแนวโน้มของการเลือกงานมากขึ้น ปัญหาการไม่ทราบแหล่งงานนับเป็นปัญหาสำคัญ อันดับรอง แต่มีแนวโน้มของปัญหาลดลง นอกจากนี้ปัญหาที่หน่วยงานไม่ต้องการ พบว่า ทุกสังกัดของทบวงมหาวิทยาลัยปีการศึกษา 2530 ลดลงจากปีการศึกษา 2529 แต่กลับสูงขึ้นในปีการศึกษา 2531 อย่างมาก โดยคิดเป็นร้อยละปัญหาของแต่ละปี เท่ากับ 25.2 , 22.6 และ 31.4 ตามลำดับ อาจแสดงให้เห็นว่าในปีการศึกษา 2531 ความต้องการของตลาดแรงงานเริ่มมีมากขึ้น สำหรับมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช พบว่า ทุกปัญหามีแนวโน้มลดลง แต่กลับสูงขึ้นในปีการศึกษา 2531 และปัญหาสำคัญ ได้แก่ เงินเดือนน้อย ไม่ทราบแหล่งงาน สอบเข้าทำงานไม่ได้ และหน่วยงานไม่ต้องการสำหรับผลงานวิจัยเกี่ยวกับภาวะการมีงานทำของนักวิจัยอื่น ๆ ได้แก่ งานวิจัยของ สุมาลี ปวีณบำเพ็ญ (Sumalee Paveanbumpun , 1978) ได้ทำการศึกษาปริมาณการว่างงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาบัณฑิตสาขาต่าง ๆ พบว่า บัณฑิตสาขา นิติศาสตร์ว่างงานสูงกว่าบัณฑิตสาขาวิทยาศาสตร์ วิศวกรรมศาสตร์ และแพทยศาสตร์ และเมื่อเปรียบเทียบรายได้ของผู้มีงานทำ พบว่า บัณฑิตสาขาวิศวกรรมศาสตร์และแพทยศาสตร์ มีรายได้ค่อนข้างสูงเมื่อเทียบกับบัณฑิตสาขา นิติศาสตร์ สังคมศาสตร์ มนุษยศาสตร์ และศึกษาศาสตร์ นอกจากนี้วิไล วสุทัพนการ และคณะ (2531) ได้ศึกษาการผลิตบัณฑิตของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ในระดับปริญญาตรี ตั้งแต่รุ่นที่ 1 - 22 (พ.ศ. 2509 - 2530) ผลการวิจัยพบว่า จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ในระดับปริญญาตรี รวมทั้งสิ้น 30,855 คน เป็นชายร้อยละ 48.29 หญิงร้อยละ 51.71 เมื่อแยกวิเคราะห์เป็นกลุ่มสาขาวิชา พบว่า กลุ่มสาขาสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ผลิตบัณฑิตมากที่สุดร้อยละ 62.08 รองลงมาคือ สาขาวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี ร้อยละ 20.70 และสาขาวิทยาศาสตร์สุขภาพ ร้อยละ 17.22 พิจารณาตั้งแต่แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ระยะที่ 4 (พ.ศ. 2520 - 2524) ถึงระยะที่ 5 (พ.ศ. 2525 - 2529) มหาวิทยาลัยเชียงใหม่มีเป้าหมายการผลิตบัณฑิต 24,014 คน ปรากฏว่าสามารถผลิตได้ 19,848 คน ซึ่งต่ำกว่าเป้าหมาย 4,166 คน คิดเป็นร้อยละ 17.34 ถ้าพิจารณาเป็นคณะทุกคณะผลิตบัณฑิตต่ำกว่าเป้าหมาย แต่ก็มีบัณฑิตว่างงานจำนวนไม่น้อย แสดงให้เห็นว่ามีบางคณะและสาขาวิชาที่ผลิต

บันทึกถึงความต้องการของตลาดแรงงาน ทั้งนี้สังเกตจากการสำรวจภาวะการหางานทำของบัณฑิตในปี พ.ศ. 2528 – 2531 มีอัตราการว่างงานร้อยละ 23.40 , 28.41 และ 18.30 ตามลำดับ ถ้าพิจารณาเป็นกลุ่ม พบว่า กลุ่มสาขาสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์มีอัตราการว่างงานมากที่สุด ร้อยละ 33.67 รองลงมาคือ กลุ่มสาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ร้อยละ 18.08 และว่างงานน้อยที่สุดเป็นกลุ่มสาขาวิทยาศาสตร์สุขภาพ ร้อยละ 1.93 สำหรับบัณฑิตที่มีงานทำในช่วงปีเดียวกันมีอัตราการได้งาน 73.67 , 68.57 , 70.44 และ 76.39 ตามลำดับ เป็นกลุ่มสาขาวิทยาศาสตร์สุขภาพได้งานทำมากที่สุดร้อยละ 94.53 รองลงมาคือ กลุ่มวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ร้อยละ 75.53 และสาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ร้อยละ 63.03 นอกจากนี้ มีบัณฑิตศึกษาต่อในระดับปริญญาโทอีกจำนวนหนึ่ง กัทธีรี บุญประกอบ (2532) ได้สำรวจปัญหาในการหางานทำ และการประกอบวิชาชีพของบัณฑิตคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง พบว่า เหตุผลที่บัณฑิตยังหางานทำไม่ได้แตกต่างกันตามสาขาวิชาเอกชนที่เรียน บัณฑิตที่ยังไม่มีการหางานทำมีความคิดเห็นว่าสาเหตุสำคัญที่ทำให้หางานทำไม่ได้ คือ การที่ตนมีความรู้ยังไม่ดีพอ ขาดการเตรียมพร้อมในการเข้าสอบคัดเลือก

ด้านปัจจัยการมีงานทำ ฟราย (Fry, 1976) ศึกษาเรื่อง Educational correlates of Occupational Attainment เพื่ออธิบายผลของการศึกษาที่มีต่อการประกอบอาชีพ พบว่า ผู้สำเร็จการศึกษาระดับสูง และได้ผ่านสถาบันอุดมศึกษาที่มีชื่อเสียงจะมีโอกาสในการประกอบอาชีพสูงกว่าบุคคลอื่น และเชลิมเผ่า อจละนันท์ (2526) ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลของการมีงานทำของบัณฑิตมหาวิทยาลัยรามคำแหงพบว่า ปัจจัยที่สำคัญที่สุดต่อการมีงานทำของบัณฑิต คือ ความถนัดและความสนใจ ลักษณะของงาน และความก้าวหน้า ความจำเป็นและรายได้ ในเรื่องเดียวกันนี้ สมเกียรติ ขอบผล (2529) ศึกษาเข้าสู่กำลังแรงงานของบัณฑิตสาขานิติศาสตร์และสาขาศึกษาศาสตร์ ที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี จากมหาวิทยาลัยเปิดในกรุงเทพมหานคร พบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อผลของการเข้าสู่กำลังแรงงานของบัณฑิต ได้แก่ ด้านคุณลักษณะส่วนตัวของบัณฑิต ตัวแปรที่เป็นปัจจัยคือ การเข้าร่วมกิจกรรมในขณะที่เรียนปริญญาตรี สถาบันเชื้อชาติ เพศ อายุ ด้านกระบวนการหางานของบัณฑิต ตัวแปรที่เป็นปัจจัยคือ การรับข่าวสารโอกาสได้งานตามทางเลือก การฝากงาน ค่าใช้จ่ายในการสมัครงาน ระยะเวลา และ การเปลี่ยนงาน

ข. ในส่วนของสถาบันอุดมศึกษาสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ

การติดตามภาวะการมีงานทำของบัณฑิตจากวิทยาลัยครู ข้อมูลจากเอกสารที่สำรวจ โดยกองแผนงาน กรมการฝึกหัดครู สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ ตั้งแต่รุ่นปีการศึกษา 2529 – 2531 พอสรุปประเด็นสำคัญดังนี้

1. บัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาจากวิทยาลัยครูในปี 2530 ได้เพิ่มจากปี 2529 ร้อยละ 12.2 ส่วนปี 2531 จำนวนผู้สำเร็จกลับลดลงจากปี 2529 และปี 2530 ร้อยละ 1.36 และ 12.09 ตามลำดับ ถ้าจำแนกตามสาขาวิชา พบว่า ผู้สำเร็จสาขาวิชาการศึกษาในปี 2530 เพิ่มจากปี 2529 เพียงร้อยละ 1.32 ส่วนปี 2531 กลับลดลงจากปี 2530 ถึงร้อยละ 30.43 แสดงถึงแนวโน้มบัณฑิตสาขาวิชาการศึกษาได้ลดลงอย่างมาก โดยผลิตบัณฑิตสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และศิลปศาสตร์เพิ่มขึ้นจำนวนมากจากปี 2529 ถึง 2531 โดยสาขาวิชาวิทยาศาสตร์เพิ่มขึ้นจากผู้สำเร็จ 17 คน เป็น 911 คน และ 1,557 คน ตามลำดับ สาขาศิลปศาสตร์เพิ่มขึ้นจากผู้สำเร็จ 87 คน เป็น 2,714 คน และ 7,615 คน ตามลำดับ

2. การสำรวจภาวะการมีงานทำ พบว่า แนวโน้มผู้มีงานทำสูงขึ้นเล็กน้อย คิดจากร้อยละ 80.07 , 84.85 และ 87.26 ตามลำดับ สำหรับแนวโน้มผู้ไม่มีงานทำได้ลดลง คิดจากร้อยละ 19.64 , 14.21 และ 11.98 ตามลำดับ เมื่อจำแนกตามสาขาวิชาพบว่า สาขาวิชาการศึกษาผู้มีงานทำมีจำนวนเพิ่มขึ้นเล็กน้อย คิดเป็นได้งานร้อยละ 84 (ยกเว้นปี 2529 ได้งานร้อยละ 80 ส่วนสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และศิลปศาสตร์ผู้มีงานทำเพิ่มขึ้นอย่างมากนอกจากนี้ยังมีผู้ศึกษาต่ออีกเล็กน้อยในแต่ละปี)

3. ลักษณะของงาน ส่วนใหญ่เป็นงานสอน เมื่อมีผู้จบสาขาวิชาวิทยาศาสตร์ และศิลปศาสตร์เพิ่มมากขึ้นจึงมีงานอื่นๆ เช่น ธุรการ งานสำนักงาน บริหารจัดการ การค้า บริการประชาสัมพันธ์ เป็นต้น

4. ผู้สำเร็จการศึกษาส่วนใหญ่มีงานเดิมอยู่แล้ว ในช่วงร้อยละ 76 – 82 ซึ่งทำงานอยู่ในสถานศึกษาทั่วประเทศ ส่วนผู้ได้งานใหม่อยู่ในช่วงร้อยละ 16 – 20

5. ปัญหาที่พบในการหางาน ทั้งผู้ได้งานและไม่ได้งาน ส่วนใหญ่เนื่องจากมีการเล่นพวก หรือทุจริต รองลงมาคือ ต้องลดวุฒิในการสมัครงาน สอบเข้าทำงานตามต้องการไม่ได้ และขาดคุณสมบัติตามที่ผู้ว่าจ้างต้องการ

การติดตามภาวะการหางานทำของบัณฑิตจากสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล จากรายงานสรุปการประมวลผลเรื่อง ภาวะการหางานทำของผู้สำเร็จการศึกษา ตั้งแต่รุ่นปีการศึกษา 2530 – 2531 (กองบริการ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล, 2530 – 2531) สรุปประเด็นสำคัญ ดังนี้ บัณฑิต

ได้งานทำประมาณร้อยละ 84 ผู้ที่ยังไม่ได้ทำงานประมาณร้อยละ 16 งานที่ทำเป็นงานใหม่ ประมาณร้อยละ 58 และเป็นงานเดิมก่อนสำเร็จการศึกษาประมาณร้อยละ 26 ซึ่งทั้ง 2 ปีเมื่อเทียบเป็นร้อยละปริมาณไม่แตกต่างกันนัก เมื่อพิจารณาสาขาวิชาที่มีผู้ได้งานใหม่เมื่อเทียบกับผู้รอกแบบสำรวจ (ไม่นับผู้สำเร็จการศึกษาที่มีงานทำเดิมอยู่แล้ว) ทั้ง 2 ปีแตกต่างกัน โดยปี 2530 สาขาวิชาที่มีผู้ได้งานใหม่มากที่สุด ใน 3 อันดับแรก คือ สาขาวิศวกรรมศาสตร์ (ร้อยละ 94.6) คุุศาสตรอุตสาหกรรรม (ร้อยละ 93.5) ธุรกิจศึกษา (ร้อยละ 90.5) ส่วนสาขาวิชาที่ได้งานใหม่น้อยที่สุด คือ เกษตรศาสตร์และเกษตรศึกษา (ร้อยละ 61.3 เท่ากัน) ส่วนปี 2531 สาขาวิชาที่มีผู้ได้งานใหม่มากที่สุด ใน 3 อันดับแรก คือบริหารธุรกิจ (ร้อยละ 70.4) ศิลปกรรม (ร้อยละ 67.4) เกษตรศาสตร์ (ร้อยละ 67.0) สาขาวิชาที่ได้งานใหม่น้อยที่สุด คือ คุุศาสตรอุตสาหกรรรม (ร้อยละ 40.9) สำหรับสาขาวิชาที่มีผู้ทำงานอยู่แล้วก่อนจบเป็นจำนวนมาก ได้แก่ คุุศาสตร์อุตสาหกรรรม ประมาณร้อยละ 49.2 – 55.4 และวิศวกรรมศาสตร์ ประมาณร้อยละ 44.9 – 52.0 ส่วนสาขาอื่น ๆ มีปริมาณที่ต่ำกว่ามาก สาเหตุที่ยังไม่ได้ทำงาน ส่วนใหญ่ระบุว่ายังหางานทำไม่ได้ และรอฟังผลจากหน่วยงาน มีศึกษาต่อเล็กน้อย ปัญหาในการหางานทำส่วนใหญ่ระบุว่าคุณสมบัติไม่ตรงตามหน่วยงานกำหนด รองลงมาคือไม่ทราบแหล่งงาน หางานที่ถูกใจไม่ได้ และสอบเข้าทำงานไม่ได้ ประเภทของงานที่ทำมากที่สุดเป็น พนักงานบริษัท/เอกชน รองลงมาคือข้าราชการ และถูกจ้างหน่วยราชการ สถานที่ทำงานร้อยละ 50 ทำในกรุงเทพฯ ที่เหลือกระจายอยู่ตามภาคต่าง ๆ ความรู้สึกต่องานพบว่า มีความพึงพอใจในงานประมาณร้อยละ 55 ไม่พอใจร้อยละ 39 สาเหตุที่ไม่พอใจในงานที่ทำส่วนใหญ่เนื่องจากระบบงาน รองลงมา คำตอบแทน และไม่ได้ใช้ความรู้ บัณฑิตส่วนใหญ่ระบุว่าได้งานทำตามตรงตามสาขาที่เรียนมา และได้ใช้ความรู้ที่เรียนมาในระดับมาก

จากผลการสำรวจตลาดแรงงานระดับอุดมศึกษาจากประกาศรับสมัครงานทั่วไป ในปี 2533 โดยสุกัญญา สวัสดิเวทิน (2533) พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนตำแหน่งงานและผู้สำเร็จการศึกษาจำแนกสาขาตาม ISCED ไม่มีความสัมพันธ์กัน บัณฑิตชายและหญิงมีตำแหน่งงานไม่แตกต่างกัน สาขาวิชาที่ประกาศรับตำแหน่งงานมากที่สุด คือ ตำแหน่งงานที่ไม่ระบุสาขา (ร้อยละ 26.33) รองลงมาเป็นตำแหน่งสาขาการบริหารธุรกิจและพาณิชย์การ (ร้อยละ 25.35) สังคมพฤติกรรมศาสตร์ (ร้อยละ 11.24) คณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์คอมพิวเตอร์ (ร้อยละ 7.58) มนุษยศาสตร์ ศาสนา และเทววิทยา (ร้อยละ 6.60) วิศวกรรมศาสตร์ (ร้อยละ 5.65) ศึกษาศาสตร์และการฝึกหัดครู (ร้อยละ 1.47) ฯลฯ หน่วยงานเอกชนเป็นหน่วยงานที่ประกาศรับบัณฑิตเข้าทำงานมากที่สุด (ร้อยละ 82.66) รองลงมาเป็นข้าราชการ (ร้อยละ 11.80)

และรัฐวิสาหกิจ (ร้อยละ 5.70) คุณสมบัติพิเศษอื่น ๆ ที่หน่วยงานระบุนอกเหนือจากสาขาวิชาที่บัณฑิตจบการศึกษา ได้แก่ อายุตามเกณฑ์กำหนด มีประสบการณ์ในการทำงาน ภาษาอังกฤษดี ทันการะทางทหารแล้ว มีความรู้เกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ มีบุคลิกภาพดี พิมพ์ดีดได้ ขับรถยนต์ได้ มีผลการเรียนตามเกณฑ์กำหนด ใช้ภาษาจีน ญี่ปุ่น หรือฝรั่งเศสได้ และมีผู้ค้าประกันหรือเงินประกัน ในด้านปัญหา การว่างงานของกลุ่มผู้มีการศึกษา พบว่าผู้ที่มีการศึกษาสูงขึ้นสัดส่วนระหว่างผู้ที่ไม่มียานทำและ มีงานทำ มีแนวโน้มที่จะสูงกว่าผู้ที่มีการศึกษาต่ำกว่าระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และมีแนวโน้มว่าจะสูงมากขึ้น ปัญหานี้เกิดจากมีอัตราการผลิตผู้ที่มีการศึกษาเพิ่มขึ้นในอัตราที่สูงอย่างรวดเร็วมาก และไม่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน ซึ่งในเรื่องนี้ ชีววัฒน์ นิเลนตร (2530) ได้กล่าวถึงลักษณะและสภาพปัญหาการว่างงานว่า มีสาเหตุมาจากปัจจัยภายนอกและปัจจัยภายในในระบบการศึกษา คือ ระบบการศึกษาขยายตัวอย่างรวดเร็ว โดยเฉพาะสาขาที่ไม่ต้องลงทุนมาก ทำให้บัณฑิตจบออกมาว่างงานเป็นจำนวนมาก ระบบการศึกษาไม่ทันกับการเปลี่ยนแปลงของตลาดแรงงาน แนวทางและมาตรการแก้ไขปัญหาการว่างงาน ควรปรับปรุงแนวทางและมาตรการทั้งนอกระบบการศึกษา และในระบบการศึกษา ได้แก่ หลักสูตรเพื่ออาชีพโดยเน้นการเสริมสร้าง และมาตรการภายในปรับปรุงการศึกษานอกโรงเรียน กระจายอำนาจการบริหารการศึกษาไปสู่ ท้องถิ่น และปรับแผนการศึกษา

ในช่วงหลังแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 6 เกิดการขาดแคลนบุคลากรทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีอย่างรุนแรง โดยเฉพาะบุคลากรทางด้านวิศวกรรม-ศาสตร์ จึงมีการปรับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และได้จัดทำโครงการเร่งรัดการผลิตบัณฑิตทางวิศวกรรมศาสตร์และปิโตรเคมีขึ้น รับนักศึกษาใหม่ตั้งแต่ปีการศึกษา 2532 - 2534 และโครงการเพิ่มการผลิตบัณฑิตสาขาวิชาเภสัชศาสตร์ ทันตแพทยศาสตร์ และสัตวแพทยศาสตร์ โครงการการจัดตั้งมหาวิทยาลัยใหม่ในส่วนภูมิภาค จัดการศึกษาทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (สำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัย, 2533) เพื่อมุ่งแก้ปัญหาการขาดแคลนบุคลากรเฉพาะสาขาที่เน้นปัญหาสำคัญให้เบาบางลง เป็นการขยายโอกาสทางการศึกษาให้กับผู้ที่มีความต้องการในการเข้าศึกษาในระดับอุดมศึกษาบางสาขาวิชาดังกล่าวด้วย

วรารักษ์ บวรศิริ (2523) ทำการศึกษาเรื่อง "Vocational - Technical Educational and the Thai Labor Market" โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาองค์ประกอบที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการประกอบอาชีพต่าง ๆ และศึกษาทัศนคติของนายจ้างที่มีต่อนักเรียนงานที่รับเข้าไปทำงาน ผลการศึกษาพบว่าตัวแปรที่ส่งผลโดยตรงต่อรายได้ ได้แก่ ประสบการณ์และ

ภูมิหลังทางการศึกษาอบรม ส่วนตัวแปรในเรื่องเพศ เชื้อชาติ และภูมิหลังทางเศรษฐกิจและสังคม ถึงแม้ไม่มีผลโดยตรง แต่ก็มีส่วนทางอ้อมต่อรายได้ ในเรื่องที่สุดคผลของการศึกษาดังกล่าวนี้ เจอจันทร จงสถิตอยู่ (2524) ได้ทำการศึกษาไว้ในเรื่อง "การศึกษาเกี่ยวกับการบรรลุผลทางเศรษฐกิจและสังคม" เพื่อเปรียบเทียบรายได้และการเลื่อนชั้นทางสังคมของผู้สำเร็จการศึกษาระดับอุดมศึกษาที่มีภูมิหลังทางเศรษฐกิจและสังคมแตกต่างกัน ผลการศึกษาที่สำคัญพบว่า ตัวแปรที่ส่งผลต่อรายได้และ การเลื่อนฐานะทางสังคมในกลุ่มผู้จบการศึกษาระดับเดียวกัน ได้แก่ การศึกษาในต่างประเทศ ประสบการณ์ในการทำงาน และสถาบันการศึกษาที่เรียน ในด้านการศึกษาคุณลักษณะของบัณฑิตตามความต้องการของตลาดแรงงาน

ทบทวนมหาวิทยาลัย (2530) ศึกษาจากบัณฑิตที่สำเร็จในปีการศึกษา 2526 ใน 8 สาขาวิชา จำนวน 930 คน และนายจ้างหรือผู้บังคับบัญชาของบัณฑิต พบคุณลักษณะของบัณฑิตตาม ความต้องการของนายจ้างทั้งภาครัฐและเอกชน ในด้านความรู้ความสามารถทั่วไปมีความแตกต่างกันไปบ้าง เช่น ภาครัฐบาลนายจ้างหรือผู้บังคับบัญชาดูต้องการความรู้ความสามารถในการประยุกต์ใช้ความรู้ให้เกิดประโยชน์เป็นอันดับแรก สำหรับในด้านบุคลิกภาพนั้นนายจ้างทั้งภาครัฐและเอกชนให้ความสำคัญเหมือนกัน เรียงตามลำดับคือ ความรับผิดชอบ ขยัน อดทน มีมนุษยสัมพันธ์ และความเป็นผู้นำ มีร่างกายแข็งแรงคล่องแคล่วว่องไว และจากการประเมินสมรรถภาพการปฏิบัติงานของบัณฑิตพบว่า บัณฑิตส่วนใหญ่ปฏิบัติงานตรงตามสาขาวิชาที่เรียนมา สามารถนำความรู้และประสบการณ์ที่ได้จากการศึกษาไปใช้ปฏิบัติงานได้ดี มีความรับผิดชอบต่องานสูง มีความซื่อสัตย์

ในปีต่อมาฝ่ายวิจัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (2531) ศึกษาคุณภาพบัณฑิตและปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณภาพบัณฑิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยศึกษากับกลุ่มตัวอย่าง 6 กลุ่ม ได้แก่ บัณฑิตในตลาดแรงงาน 2,056 คน ผู้ใช้บัณฑิต 1,528 คน บัณฑิตที่ศึกษาต่อในบัณฑิตวิทยาลัย 529 คน อาจารย์บัณฑิตศึกษา 399 คน นิสิตปัจจุบัน 4,750 คน และอาจารย์ผู้สอนระดับปริญญาตรี 973 คน ผลวิจัยพบว่าคุณภาพนิสิตปัจจุบันประมาณร้อยละ 57 มีพื้นฐานความรู้ความสามารถระดับมัธยมศึกษาอยู่ในเกณฑ์ดี ร้อยละ 71 มีแต้มเฉลี่ยสะสมในปัจจุบัน 3.00 ในทัศนะของอาจารย์นิสิตมีพัฒนาการอย่างมาก จากปีที่ 1 - 4 ลักษณะที่พัฒนามาก ได้แก่ ความรู้ความสามารถในการประกอบอาชีพตามสาขาที่เรียน การรู้จักตนเอง และความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ บัณฑิตประมาณครึ่งหนึ่งได้งานทันทีที่จบการศึกษา และในช่วง 1 - 5 ปี ร้อยละ 53.0 เคยเปลี่ยนงานมาแล้วอย่างน้อย 1 ครั้ง ร้อยละ 35 ดำรงตำแหน่งระดับหัวหน้าหรือผู้บังคับบัญชาในระดับ ต่าง ๆ บัณฑิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีรายได้ต่อคนต่อเดือนแตกต่างกัน

กันมาก ตั้งแต่ 4,000 – 25,000 บาทขึ้นไป ผู้ใช้บัณฑิตรายงานว่าบัณฑิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยมีความรู้ความสามารถในงาน มีความเชื่อมั่นในตนเอง รองลงไปคือ ความรับผิดชอบงานมนุษยสัมพันธ์และการใฝ่รู้งาน สำหรับปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณภาพบัณฑิต โดยการให้แบบสอบถามและนำมาวิเคราะห์ผลโดยใช้สถิติวิเคราะห์ พบว่า คุณภาพบัณฑิตในด้านต่าง ๆ มีปัจจัยสำคัญที่ส่งผลแตกต่างกันไป กล่าวคือ คุณภาพในด้านความรู้ความสามารถในการปฏิบัติงาน ปัจจัยสำคัญคือ แด้มเฉลี่ยสะสม พฤติกรรมการเรียน การใช้เวลาในขณะที่เป็นนิสิต คุณภาพด้านคุณธรรม ปัจจัยสำคัญคือ คุณภาพอาจารย์ การพบปะปรึกษาอาจารย์ คุณภาพด้านการพึงพอใจในงาน ปัจจัยสำคัญคือ คุณภาพอาจารย์ และการเป็นผู้นำกิจกรรมนิสิต ระดับคณะ

ผลการศึกษาข้างต้นสรุปการค้นพบได้ว่า ตัวแปรที่ส่งผลต่อรายได้อันเป็นปัจจัยจูงใจในการทำงาน ได้แก่ ประสิทธิภาพในการทำงาน ภูมิหลังทางการศึกษา ซึ่งมีความเชื่อมโยงไปถึงสถาบันการศึกษาที่เรียน และตัวแปรที่ส่งผลทางอ้อม ได้แก่ ภูมิหลังทางด้านเศรษฐกิจและสังคม ความต้องการของตลาดแรงงานเกี่ยวกับผู้เข้าทำงาน ได้แก่ ความรู้ ความสามารถ คุณลักษณะทางด้านบุคลิกภาพส่วนตัว ซึ่งจะเอื้อต่อการทำงานร่วมกับหมู่คณะได้ รวมทั้งคุณธรรม จริยธรรมของผู้สำเร็จการศึกษาในระดับนี้ ซึ่งถือว่าเป็นระดับที่ควรเจริญทางด้านคุณภาวะและคุณลักษณะดังกล่าวนี้ สถาบันอุดมศึกษาสามารถส่งเสริมให้พัฒนาในตัวบัณฑิตได้ โดยผ่านกระบวนการเรียนการสอน และการจัดสภาพแวดล้อมในสถาบันให้เอื้อต่อการพัฒนาผู้เรียน ทั้งในด้านการกิจกรรมอาจารย์หรือผู้สอน และบรรยากาศภายในสถาบันศึกษา

จะเห็นได้ว่า ผลการศึกษาเกี่ยวกับคุณภาพบัณฑิตที่ได้มีการวิจัยไว้ ยังกระทำการเป็นส่วนน้อยเฉพาะบางสถาบันเท่านั้น ในส่วนที่ทบวงมหาวิทยาลัยได้พยายามศึกษากับบัณฑิตจากสถาบันอุดมศึกษาของทบวงมหาวิทยาลัย เป็นการประเมินผลและติดตามการทำงาน การศึกษาที่เกี่ยวกับคุณภาพของบัณฑิต จากการค้นคว้ารวบรวมยังไม่มีการศึกษาในลักษณะ การค้นหาปัจจัยต่าง ๆ ที่ส่งผลต่อคุณภาพ โดยใช้การศึกษาระดับลึกที่จะสามารถค้นหาปัจจัยที่ร่วมกันอธิบายถึงพฤติกรรมดังกล่าวได้ และโดยสภาพที่เป็นจริง ลักษณะธรรมชาติของปัจจัยที่ร่วมกันอธิบายถึงพฤติกรรมดังกล่าวได้ และโดยสภาพที่เป็นจริง ลักษณะธรรมชาติของปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมของมนุษย์นั้น จะไม่สามารถอธิบายโดยองค์ประกอบเพียงอย่างเดียวได้ ปัจจัยที่ส่งผลให้บังเกิดพฤติกรรมใด ๆ นั้น ย่อมเชื่อมโยงและส่งผลต่อกันไปจนปรากฏผลเป็นพฤติกรรมนั้น ๆ ขึ้น ซึ่งการศึกษาในลักษณะเช่นนี้พึงกระทำได้โดยใช้การศึกษาระดับลึกเท่านั้น โครงการนี้จึงได้จัดทำการศึกษาในระดับลึกในส่วนนี้ขึ้นเป็นอีกส่วนหนึ่ง สำหรับการศึกษาในระดับ

กว้างในส่วนของคุณภาพของการทำงาน จะทำการศึกษาอย่างกว้าง ๆ กับบางตัวแปรเฉพาะที่สามารถศึกษาในเชิงปริมาณเท่านั้น

ศุภางค์ เทียนนิมิตร (บทคัดย่อ : 2541) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องการติดตามผู้สำเร็จการศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) แผนกวิชาการจัดการ คณะบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตภาคพายัพ พบว่านักศึกษาส่วนใหญ่ศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี ในสายตรงคือสาขาวิชาการจัดการ ผู้สำเร็จการศึกษาที่ไปทำงานส่วนใหญ่จะทำงานอยู่ในบริษัทเอกชน และมีความคิดเห็นว่าประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนในสาขาวิชาการจัดการสามารถนำไปใช้ในการศึกษาต่อหรือปฏิบัติงานเหมาะสมในระดับมาก ส่วนสภาพและหลักสูตรในการจัดการเรียนการสอน เช่นความทันสมัยของเนื้อหาวิชา มีความเหมาะสมในระดับปานกลาง วิชาที่ไม่น่าไม่ใช้มากคือ วิชาภาษาอังกฤษ วิชาการใช้คอมพิวเตอร์ในสำนักงาน วิชาโปรแกรมสำเร็จรูป 1 และ 2 วิชาการเงินธุรกิจ ส่วนวิชาที่ถูกนำไปใช้น้อย คือ วิชา ปาฐกาล

สำนักวิจัยและบริการวิชาการ สถาบันราชภัฏราชชนนครินทร์ (บทคัดย่อ : 2544) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การติดตามผลผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีจากสถาบันราชภัฏราชชนนครินทร์ ปีการศึกษา 2542-2543 พบว่าผู้สำเร็จการศึกษาส่วนใหญ่มีงานทำ (80.20%) ส่วนใหญ่ทำงานในหน่วยงานที่เป็นบริษัท/ห้างร้านเอกชน รองลงมาคือ โรงงานอุตสาหกรรม, อาชีพอิสระ/เจ้าของกิจการ ส่วนใหญ่ทำงานในจังหวัดชลบุรีมากที่สุด (31.60%) รองลงมาคือกรุงเทพมหานคร, จะเจียงเทรา, สมุทรปราการ, ปราจีนบุรีและระยองตามลำดับ ผู้สำเร็จการศึกษาส่วนใหญ่ (31.60%) มีเงินเดือน 6,000-8,000 บาท รองลงมาคือ 8,001-10,000 บาทและต่ำกว่า 6,000 บาท ส่วนใหญ่ทำงานด้านบัญชี การเงิน สินเชื่อมากที่สุด (14.0%) ส่วนใหญ่มีงานทำระหว่างที่กำลังศึกษา (73.6%) หลังจากสำเร็จการศึกษาแล้วส่วนใหญ่ไม่มีการเปลี่ยนแปลงใด ๆ รองลงมา คือ มีโอกาสเลื่อนตำแหน่ง, เปลี่ยนสถานที่ทำงาน ตามลำดับ ความสัมพันธ์ระหว่างงานที่ทำกับวิชาเอกส่วนใหญ่ไม่ตรงเท่าไรนัก (42.1%) การนำความรู้ที่ได้จากการศึกษาในสถาบันฯ ไปใช้ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก (44.5%) ส่วนใหญ่ไม่พบปัญหาในการทำงาน (36.4%) ผู้สำเร็จการศึกษาส่วนใหญ่ไปสมัครงานด้วยตนเองและหน่วยงาน/องค์กรที่สมัครมากที่สุดคือ บริษัท/ห้างร้านเอกชน รองลงมาคือ โรงงาน (อุตสาหกรรม) และหน่วยงานราชการ (ทั่วไป) ระยะเวลาในการสมัครงานคือ ระหว่าง 1 เดือน - 6 เดือน และต่ำกว่า 1 เดือน ตามลำดับ ส่วนปัญหาที่กลุ่มตัวอย่างพบมากที่สุดในการไปสมัครงาน คือ ไม่ทราบแหล่ง, ต้องลัดคิวในการสมัครงาน, มีการใช้พวกในการเข้าทำงาน ตามลำดับ ผู้สำเร็จการศึกษาส่วนใหญ่ไม่ได้ศึกษาต่อสาเหตุจากขาดทุนทรัพย์ หน่วยงานไม่สนับสนุนและครอบครัวไม่สนับสนุน วิชาเอกที่ต้องการศึกษาต่อมากที่สุด ได้แก่ บริหารธุรกิจ

(บัญญัติ) และจัดการทั่วไป ผู้สำเร็จการศึกษาส่วนใหญ่เคยฝึกอบรมหลังจากสำเร็จการศึกษาและ
อบรมเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการทำงานเป็นส่วนใหญ่ และที่อบรมนั้นเป็นไปตามความต้องการของ
หน่วยงานและของตนเอง โดยที่กลุ่มตัวอย่างต้องการฝึกอบรมเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ธุรกิจ,
ภาษาอังกฤษ (ธุรกิจ) และภาษาต่างประเทศอื่น ๆ เช่น ญี่ปุ่น ฝรั่งเศส เยอรมันฯ ตามลำดับ

ศรีประภา สร้อยพาน (บทคัดย่อ : 2544) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ภาวะการไ้ทำงานทำของ
ผู้สำเร็จการศึกษาคณะศิลปศาสตรที่รับปริญญาบัตรปีการศึกษา 2542 พบว่า ผู้สำเร็จการศึกษา
คณะศิลปศาสตร มหาวิทยาลัยศรีปทุม ปีการศึกษา 2542 ไ้งานทำ 158 คน หรือร้อยละ 70.22
ยังไม่ได้งานทำ 67 คน หรือร้อยละ 29.78 โดยผู้สำเร็จการศึกษสาขาวิชาภาษาอังกฤษสื่อสาร
ธุรกิจไ้งานทำมากที่สุด จำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 75.95 ของผู้สำเร็จการศึกษสาขาวิชา
ดังกล่าว รองลงมา คือ สาขาวิชาอุตสาหกรรมบริการ สาขาวิชาการเลขานุการและสาขาวิชาการ
ท่องเที่ยวและการโรงแรมตามลำดับ ทั้งนี้ ผู้สำเร็จการศึกษากลุ่มใหญ่ที่สุดที่ไ้งานทำมีวิธีการเข้า
สู่งานอาชีพโดยการอ่านจากประกาศทางหนังสือพิมพ์จำนวน 67 คน หรือร้อยละ 42.41
รองลงมาเป็น การสอบถามจากเพื่อนที่เรียนด้วยกัน สอบถามจากญาติพี่น้องที่ทำงานอยู่และอ่าน
จากสื่ออินเทอร์เน็ต ในการศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการปฏิบัติงาน ผู้สำเร็จการศึกษาเห็น
ว่าการฝึกปฏิบัติงานตามหลักสูตรมีผลต่อการหางานทำหรือการปฏิบัติงานของตนเอง

อุไรวรรณ วิจารณ์กุล (บทคัดย่อ : 2546) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การวิจัยเชิงสำรวจเพื่อ
ติดตามผลผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีจากสถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม ปีการศึกษา 2543-
2545 พบว่า บัณฑิตระดับปริญญาตรีที่สำเร็จการศึกษา ประจำปีการศึกษา 2545 มีงานทำร้อยละ
82.10 บัณฑิตส่วนใหญ่ร้อยละ 46.30 ทำงานอยู่ในบริษัทเอกชน ลักษณะงานที่บัณฑิตทำสูงสุด
ร้อยละ 32.90 คือ งานบริหารจัดการ เช่น งานธุรการ บัญชี เลขานุการ บัณฑิตส่วนใหญ่ไ้งานทำ
ตรงกับสาขาวิชาที่ศึกษาระดับบัณฑิตส่วนใหญ่มีรายได้จากการทำงานอยู่ในช่วง 6,000-8,000 บาท
ความสามารถพิเศษที่ช่วยให้ไ้งานทำ คือ ความรู้ทางการใช้คอมพิวเตอร์ และภาษาอังกฤษ
ปัญหาที่บัณฑิตประสบในการทำงาน คือ ขาดความรู้ความชำนาญทางด้านภาษา คอมพิวเตอร์
และประสบการณ์ ความรู้ความสามารถพิเศษที่ช่วยให้บัณฑิตไ้งานทำ คือ การใช้คอมพิวเตอร์
ช่วยในการปฏิบัติงาน บัณฑิตผู้สำเร็จการศึกษาและผู้ใช้บัณฑิตมีความคิดเห็นตรงกัน เกี่ยวกับ
คุณลักษณะของบัณฑิตสถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม คือ บัณฑิตสถาบันราชภัฏพิบูลสงครามมี
คุณลักษณะที่น่าพึงพอใจมากที่สุดในด้านความซื่อสัตย์ เสียสละ รับผิดชอบ ชยัน สุ้งาน และ
อดทนไม่ย่อท้อ มีมนุษยสัมพันธ์ และมีความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น มีความรักเพื่อน
มนุษย์และสิ่งแวดล้อม มีความสามารถในการใช้ภาษาไทย และการสื่อสาร หัวหน้างาน มีความ

คิดเห็นว่าบัณฑิตของสถาบันราชภัฏพิบูลสงครามมีความสามารถในการปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อมในการทำงาน และความเป็นผู้มีคุณธรรม จริยธรรม ความซื่อสัตย์ เสียสละ เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม และยึดมั่นในจรรยาบรรณของวิชาชีพสูงกว่าบัณฑิตจากสถาบันอื่นเล็กน้อย หน่วยงานร้อยละ 63.70 มีแนวโน้มที่จะรับบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาจากสถาบันราชภัฏพิบูลสงครามเข้าทำงาน

วรพร สุนทรวัฒน์ศิริและคณะ (บทคัดย่อ : 2546) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องภาวะการมีงานทำของบัณฑิตปริญญาตรี สาขาบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตบพิตรพิมุข มหาเมฆ ปีการศึกษา 2545 พบว่าบัณฑิตจำนวนร้อยละ 82.10 มีงานทำแล้ว ในด้านประเภทงานที่บัณฑิตทำ นั้นบัณฑิตร้อยละ 85 ทำงานเป็นพนักงาน/ลูกจ้างในหน่วยงานเอกชน ในด้านสภาพงานที่ทำนั้น ปรากฏว่า บัณฑิต ร้อยละ 70.30 ทำงานใหม่ ในขณะที่ บัณฑิต ร้อยละ 29.30 ทำงานเดิมของตนเอง เมื่อพิจารณาเกี่ยวกับจำนวนรายได้/ค่าจ้าง/เงินเดือน ที่บัณฑิตที่มีงานทำแล้วได้รับโดยเฉลี่ย ต่อเดือน พบว่า บัณฑิตที่มีงานทำ ร้อยละ 66.40 มีรายได้ต่อเดือน ระหว่าง 5,001-10,000 บาท บัณฑิตที่มีงานทำ ร้อยละ 27.10 มีรายได้ต่อเดือน ระหว่าง 10,001-15,000 บาท ในด้านความรู้สึกพอใจในงานที่ทำนั้น พบว่า บัณฑิตส่วนใหญ่ จำนวนร้อยละ 72.10 รู้สึกพอใจในงานที่ทำอยู่ ส่วนสาเหตุที่บัณฑิตไม่พอใจในงานที่ทำอยู่นั้น พบว่า บัณฑิต ร้อยละ 28.2 ไม่พอใจเนื่องจากเงินเดือน/ค่าตอบแทนต่ำ บัณฑิต ร้อยละ 24.40 ไม่พอใจเนื่องจากระบบงานไม่ดี บัณฑิตจำนวนร้อยละ 15.40 ไม่พอใจเนื่องจากขาดความก้าวหน้า บัณฑิตร้อยละ 11.50 ไม่พอใจเนื่องจาก ไม่ได้ใช้ความรู้ที่เรียนมา บัณฑิต ร้อยละ 6.40 ไม่พอใจเนื่องจากขาดความมั่นคง

วรรณิ์ สินศุภรัตน์ และคณะ (บทคัดย่อ : 2547) ได้ศึกษาเรื่องภาวะการมีงานทำของบัณฑิต ระดับปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตบพิตรพิมุข มหาเมฆ ปีการศึกษา 2546 พบว่าบัณฑิตร้อยละ 85.20 มีงานทำแล้ว ในด้านประเภทงานที่บัณฑิตทำ นั้น พบว่า บัณฑิตร้อยละ 80 ทำงานเป็นพนักงาน/ลูกจ้างในหน่วยงานเอกชน ร้อยละ 5 ทำงานกิจการของครอบครัว ในด้านสภาพงานที่ทำนั้น ปรากฏว่า บัณฑิต ร้อยละ 73 ทำงานใหม่ ในขณะที่ บัณฑิต ร้อยละ 27 ทำงานเดิมของตนเอง เมื่อพิจารณาเกี่ยวกับจำนวนรายได้/ค่าจ้าง/เงินเดือน ที่บัณฑิตที่มีงานทำแล้วได้รับโดยเฉลี่ย ต่อเดือน พบว่า บัณฑิตที่มีงานทำ ร้อยละ 55.30 มีรายได้ต่อเดือน ระหว่าง 5,001-10,000 บาท บัณฑิตที่มีงานทำ ร้อยละ 32.30 มีรายได้ต่อเดือน ระหว่าง 10,001-15,000 บาท บัณฑิตที่มีงานทำ ร้อยละ 6.10 มีรายได้ต่อเดือน ระหว่าง 15,001-20,000 บาท บัณฑิตที่มีงานทำ ร้อยละ 3 มีรายได้ต่อเดือนสูงกว่า 20,000 บาท ทั้งนี้ในด้านความรู้สึกพอใจในงานที่ทำนั้น พบว่า บัณฑิตส่วนใหญ่ จำนวนร้อยละ 76.30 รู้สึกพอใจในงานที่ทำอยู่ ในขณะที่

บัณฑิต ร้อยละ 29 รู้สึกไม่พอใจในงานที่ทำอยู่ ส่วนสาเหตุที่บัณฑิตไม่พอใจในงานที่ทำอยู่นั้นพบว่า บัณฑิต ร้อยละ 28.2 ไม่พอใจเนื่องจากระบบงานไม่ดี บัณฑิต ร้อยละ 23 ไม่พอใจเนื่องจากไม่ได้ใช้ความรู้ที่เรียนมา บัณฑิตร้อยละ 21 ไม่พอใจเนื่องจากเงินเดือนค่าตอบแทนต่ำ สำหรับสมมติฐานงานวิจัยพบว่าประเภทของงานที่ทำ และสถานภาพของงานที่ทำแตกต่างกันตามสาขาวิชา ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ส่วนรายได้จากการทำงานของบัณฑิตไม่แตกต่างกันตามสาขาวิชาที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

5. กรอบแนวคิดในการศึกษาองค์ประกอบที่ส่งผลต่อการได้งานทำและคุณภาพในการทำงาน

จากการศึกษาทฤษฎี แนวคิดและผลงานวิจัยที่เกี่ยวกับการได้งานทำของผู้สำเร็จอุดมศึกษา ตัวแปรต่าง ๆ ที่ได้กล่าวมาแล้วเบื้องต้น พอจัดเข้าเป็นกลุ่มใหญ่ ๆ ได้ 4 กลุ่ม

5.1 สภาพแวดล้อมทางครอบครัว ได้แก่ ตัวแปรด้านฐานะทางเศรษฐกิจและสังคม

5.2 สภาพแวดล้อมทางการศึกษา ได้แก่ สถาบันที่ศึกษา สาขาวิชาที่ศึกษา การเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ในสถาบัน

5.3 การเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมการมีงานทำ พฤติกรรมทางการเรียน ฯลฯ คุณลักษณะของผู้หางาน ได้แก่ ทักษะ ความรู้ความสามารถ ความรู้พิเศษ ประสบการณ์ในการทำงาน การเลือกงาน/ไม่เลือกงาน ฯลฯ

5.4 กระบวนการหางาน ได้แก่ การรับข้อมูลข่าวสารการสมัครงาน การมีผู้ฝากงาน การสมัครงาน วิธีการเข้าทำงาน ฯลฯ ในส่วนของการศึกษาเกี่ยวกับคุณภาพในการทำงาน จากผลการศึกษา ดังกล่าวมา สามารถจัดกลุ่มตัวแปรที่ได้จากการศึกษาออกเป็น 4 กลุ่ม ซึ่งแต่ละกลุ่มจะเป็น องค์ประกอบที่ส่งผลต่อคุณภาพในการทำงาน ดังนี้

5.4.1 สภาพแวดล้อมทางครอบครัว ได้แก่ ตัวแปรต่าง ๆ ตามที่กล่าวมาแล้ว

5.4.2 สภาพแวดล้อมทางการศึกษา ได้แก่ ตัวแปรต่าง ๆ ตามที่กล่าวมาแล้ว

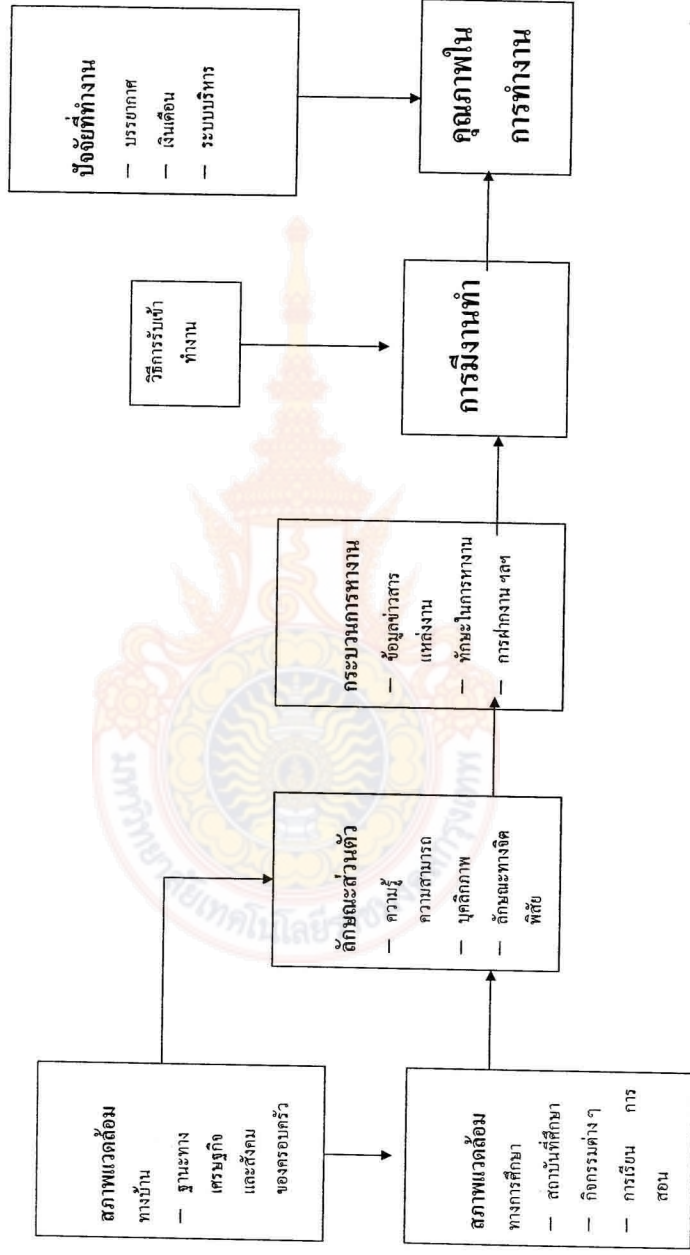
5.4.3 คุณลักษณะของผู้ที่ทำงาน ได้แก่ ตัวแปรในด้านความรู้ความสามารถ ประสบการณ์ในการทำงาน ความสามารถพิเศษ ในด้านบุคลิกภาพ ได้แก่ ความสามารถในการปรับตัว ความกระตือรือร้นในการทำงาน แรงจูงใจในการทำงานให้สำเร็จ และใน ด้านจิตพิสัย ได้แก่ ทศนคติต่อการทำงาน ความรับผิดชอบ ความเสียสละ ความซื่อสัตย์ ฯลฯ

5.4.4 สภาพแวดล้อมหรือปัจจัยในที่ทำงาน ได้แก่ เงินเดือนหรือ ค่าตอบแทนการบริหารงาน บรรยากาศในที่ทำงาน ฯลฯ

องค์ประกอบทั้ง 4 ด้านนี้ มีความสัมพันธ์ต่อคุณภาพในการทำงาน ซึ่งมีบางองค์ประกอบที่มีลักษณะร่วมกันอยู่ในการศึกษาเกี่ยวกับการมีงานทำ คือ องค์ประกอบทางด้านสภาพแวดล้อมทางบ้านและสถานศึกษา ดังนั้นจึงได้สร้างแผนภาพแสดงกรอบแนวคิดใน การศึกษาทั้งสองเรื่องนี้ไว้ในแผนภาพเดียวกัน โดยแสดงความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบในด้านต่าง ๆ ที่นำไปสู่การมีงานทำ และคุณภาพในการทำงานของผู้สำเร็จการศึกษา ซึ่งเริ่มต้นจากองค์ประกอบทางด้านสภาพแวดล้อมทางบ้านหรือครอบครัว มีความสัมพันธ์เชื่อมโยงกับการเข้าศึกษาในสถาบันการศึกษาต่าง ๆ ทั้งสถาบันการศึกษาและครอบครัวมีส่วนในการเสริมสร้างให้ผู้สำเร็จการศึกษา เกิดการพัฒนาตนเองทั้งในด้านบุคลิกภาพ ความรู้ความสามารถ ลักษณะทาง จิตพิสัย อันเป็นองค์ประกอบที่ส่งผลต่อการเข้าสู่ตลาดแรงงาน โดยผ่านกระบวนการหางาน ซึ่งประกอบด้วยบริบทของแหล่งข้อมูลประเภทต่าง ๆ เกี่ยวกับตลาดแรงงานที่จะสามารถเอื้ออำนวยต่อการไปสมัครงาน ทักษะในการหางาน และการฝากงาน องค์ประกอบทั้ง 4 ด้านนี้ จะมีความสัมพันธ์ต่อการมีงานทำ ซึ่งจะส่งผลต่อการได้งานทำหรือไม่ได้งานทำของผู้สำเร็จการศึกษา ทั้งนี้อาจมีตัวแปรที่เกี่ยวกับวิธีเข้าทำงานในสถานประกอบการหรือหน่วยงานที่รับคนเข้าทำงานร่วมอยู่ด้วย และเมื่อเข้าทำงานแล้วองค์ประกอบทางด้านที่ทำงาน อันได้แก่ ค่าตอบแทน สวัสดิการ บรรยากาศในที่ทำงาน ระบบบริหาร รวมไปถึงประเภทของงานที่ทำการส่งผลต่อคุณภาพในการทำงานของผู้สำเร็จการศึกษาที่เข้าทำงานอีกด้วย ดังแผนภาพแสดงความสัมพันธ์ขององค์ประกอบในด้านต่าง ๆ ซึ่งเป็นกรอบแนวคิด (Conceptual framework) ในการศึกษาครั้งนี้

ภาพประกอบที่ 1 แผนภาพกรอบแนวคิดในการศึกษาองค์ประกอบที่ส่งผลต่อการดำเนินงานและคุณภาพในการทำงาน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัยและการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาวิจัย ครั้งนี้มุ่งศึกษาการติดตามการทำงานของบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ปีการศึกษา 2547 ซึ่งมีรายละเอียดวิธีการดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. การกำหนดประชากร และกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล
5. การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การกำหนดประชากร และกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร

การวิจัย ครั้งนี้เป็น การติดตามการทำงานของบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ปีการศึกษา 2547 ดังนั้น ประชากรในการศึกษา คือ บัณฑิต ซึ่งสำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ปีการศึกษา 2547 มีจำนวนทั้งสิ้น 2,666 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย ได้แก่ บัณฑิตจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ปีการศึกษา 2547 ซึ่งเข้ารายงานตัวมีกข้อมย่อย การเข้ารับพระราชทานปริญญาบัตร ที่วิทยาเขตปทุมธานี มหาเมฆ เมื่อวันที่ 11 กันยายน 2548 และได้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งมีจำนวน 2,603 คน คิดเป็นร้อยละ 97.64 ของประชากรทั้งหมด

2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้สร้างเครื่องมือเพื่อการวิจัยตามลำดับขั้น ดังนี้

1. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับ การติดตามการทำงานของผู้สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรี
2. สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม ซึ่งแบ่งเป็น 2 ตอน ดังนี้
ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
ตอนที่ 2 ภาวะการมีงานทำของบัณฑิต จากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล

กรุงเทพ

3. นำแบบสอบถามให้ผู้เชี่ยวชาญและกรรมการฝ่ายประเมินผลงานข้ออมรับปริญญา
ประจำปีการศึกษา 2547 ทำการตรวจสอบ เพื่อให้แบบสอบถามมีความสมบูรณ์ เชื่อถือได้ แล้ว
นำมาแก้ไขปรับปรุง ก่อนแจกให้บัณฑิต

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้น แจกให้บัณฑิตจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล
กรุงเทพ ปีการศึกษา 2547 ตอบ และรวบรวมแบบสอบถามที่ตอบแล้วด้วยตนเอง โดยทำการแจก
แบบสอบถามแก่บัณฑิตในวันซ้อมย่อย ในการรับปริญญา ซึ่งมีการฝึกซ้อมที่ บพิธวิทยุ มหามณเฑียร
โดยมีบัณฑิตตอบแบบสอบถามทั้งสิ้น 2,603 คน

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่ได้รับกลับมาวิเคราะห์โดยโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS 11.5 for
Window เพื่อหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

5. การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยจะนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล จากการใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for window
โดยแสดงค่าความถี่ และร้อยละ ในรูปตาราง และการบรรยาย โดยแสดงผลการวิเคราะห์ เป็น 4
ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไป และภาวะการมีงานทำของบัณฑิต ของ
ผู้ตอบแบบสอบถามจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพในภาพรวม

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไป และภาวะการมีงานทำของบัณฑิต ของ
ผู้ตอบแบบสอบถามจากเทคนิคกรุงเทพ

ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไป และภาวะการมีงานทำของบัณฑิต ของ
ผู้ตอบแบบสอบถามจากบพิธวิทยุชมมหาเมฆ

ตอนที่ 4 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไป และภาวะการมีงานทำของบัณฑิต ของ
ผู้ตอบแบบสอบถามจากพระนครใต้

ผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนคำตอบของความคิดเห็นเกี่ยวกับความรู้
ความสามารถของบัณฑิตในทัศนะของบัณฑิตดังนี้

ความคิดเห็นในระดับน้อยที่สุดให้คะแนน	1
ความคิดเห็นในระดับน้อย ให้คะแนน	2
ความคิดเห็นในระดับปานกลางให้คะแนน	3
ความคิดเห็นในระดับมากให้คะแนน	4
ความคิดเห็นในระดับมากที่สุดให้คะแนน	5

สำหรับเกณฑ์ในการประเมินความหมายของค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นเกี่ยวกับความรู้
ความสามารถของบัณฑิตดังนี้

ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.80	หมายถึง ความคิดเห็นในระดับน้อยที่สุด
ค่าเฉลี่ย 1.81 – 2.60	หมายถึง ความคิดเห็นในระดับน้อย
ค่าเฉลี่ย 2.61 – 3.40	หมายถึง ความคิดเห็นในระดับปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 3.41 – 4.20	หมายถึง ความคิดเห็นในระดับมาก
ค่าเฉลี่ย 4.21 – 5.00	หมายถึง ความคิดเห็นในระดับมากที่สุด

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

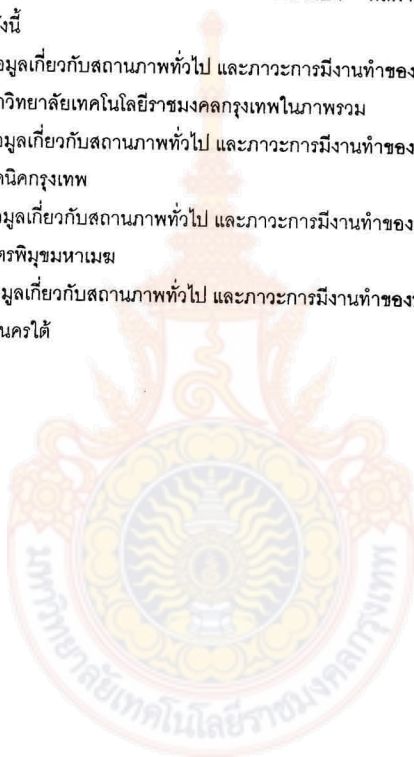
ในการศึกษาภาวะการมีงานทำของบัณฑิต จากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ปีการศึกษา 2547 ครั้งนี้ ผู้วิจัยขอเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล จากการใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS 11.5 for window โดยแสดงค่าความถี่ และร้อยละ ในรูปตาราง และการบรรยาย ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจะนำเสนอโดยแยกตามวิทยาเขตที่บัณฑิตสำเร็จการศึกษา ผลการวิเคราะห์จะเสนอโดยแบ่ง เป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไป และภาวะการมีงานทำของบัณฑิต ของผู้ตอบแบบสอบถามจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพในภาพรวม

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไป และภาวะการมีงานทำของบัณฑิต ของผู้ตอบแบบสอบถามจาก เทคนิคกรุงเทพ

ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไป และภาวะการมีงานทำของบัณฑิต ของผู้ตอบแบบสอบถามจากปตท.ปิโตรเคมีมหาชน

ตอนที่ 4 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไป และภาวะการมีงานทำของบัณฑิต ของผู้ตอบแบบสอบถามจากพระนครใต้

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปและภาวะการปฏิบัติงานทำของบัณฑิต ของ
ผู้ตอบแบบสอบถามจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

ตารางที่ 1 จำนวน ร้อยละ ของสภาพทั่วไปของบัณฑิตที่ได้รับแบบสอบถามคืนมา
จำแนกตามวิทยาเขต

วิทยาเขต	จำนวนประชากร	จำนวนที่ได้คืน	ร้อยละ
เทคนิคกรุงเทพ	1,196	1,164	97.32
บพิตรพิมุข มหาเมฆ	1,023	1,002	97.94
พระนครใต้	447	437	97.76
รวม	2,666	2,603	97.63

จากตารางที่ 1 แสดงจำนวนของบัณฑิตทั้งหมดจำนวน 2,666 คน และได้รับ
แบบสอบถามคืนจำนวน 2,603 ชุด คิดเป็นร้อยละ 97.63 สามารถจำแนกได้ตามวิทยาเขตที่
บัณฑิตสำเร็จการศึกษาคือเทคนิคกรุงเทพมีบัณฑิตจำนวน 1,196 คน ได้รับแบบสอบถามคืน
จำนวน 1,164 ชุด คิดเป็นร้อยละ 97.32 บพิตรพิมุข มหาเมฆมีบัณฑิตจำนวน 1,023 คน ได้รับ
แบบสอบถามคืนจำนวน 1,002 ชุด คิดเป็นร้อยละ 97.94 และพระนครใต้มีบัณฑิตจำนวน
447 คน ได้รับแบบสอบถามคืนจำนวน 437 ชุด คิดเป็นร้อยละ 97.76

ตารางที่ 2 แสดงจำนวน ร้อยละของบัณฑิตจำแนกตามเพศของบัณฑิต

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
หญิง	1,863	71.50
ชาย	736	28.30
ไม่ตอบ	4	.20
รวม	2,603	100

จากตารางที่ 2 แสดงว่าบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล
กรุงเทพ ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงมากที่สุดจำนวน 1,863 คน คิดเป็นร้อยละ 71.50 และเป็นเพศ
ชายจำนวน 736 คน คิดเป็นร้อยละ 28.30

ตารางที่ 3 แสดงจำนวน ร้อยละ สถานภาพการทำงานของบัณฑิต

สถานภาพการทำงาน	จำนวน	ร้อยละ
ยังไม่ได้ทำงาน	403	15.50
ทำงานแล้ว	2,083	80.00
ไม่ตอบ	117	4.50
รวม	2,603	100

จากตารางที่ 3 แสดงว่าบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล กรุงเทพฯ ส่วนใหญ่ทำงานแล้ว มากที่สุดเป็นจำนวน 2,083 คน คิดเป็นร้อยละ 80.00 ยังไม่ได้ทำงานจำนวน 403 คน คิดเป็นร้อยละ 15.50 และไม่ตอบจำนวน 117 คิดเป็นร้อยละ 4.50

ตารางที่ 4 แสดงจำนวน ร้อยละ เหตุผลที่ไม่ได้ทำงานของบัณฑิต

เหตุผลที่ไม่ได้ทำงาน	จำนวน	ร้อยละ
หางานทำไม่ได้	75	18.61
รอฟังคำตอบจากหน่วยงาน	174	43.17
ยังไม่ประสงค์จะทำงาน	66	16.37
ศึกษาต่อ	34	8.43
กำลังศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษา	18	4.49
อื่นๆ	36	8.93
รวม	403	100

จากตารางที่ 4 แสดงว่าบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล กรุงเทพฯ มีเหตุผลที่ไม่ได้ทำงานเนื่องจากรอฟังคำตอบจากหน่วยงานมากที่สุด จำนวน 174 คน คิดเป็นร้อยละ 43.17 รองลงมาได้แก่ หางานทำไม่ได้ จำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 18.61 ยังไม่ประสงค์จะทำงาน จำนวน 66 คิดเป็นร้อยละ 16.37 อื่น ๆ จำนวน 36 คิดเป็นร้อยละ 8.93 ศึกษาต่อ จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 8.43 และกำลังศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษา จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 4.49

ตารางที่ 5 แสดงจำนวน ร้อยละประเภทงานที่ทำของบัณฑิต

ประเภทงานที่ทำ	จำนวน	ร้อยละ
กิจการของตัวเอง	88	4.07
กิจการของครอบครัว	74	3.43
ลูกจ้างส่วนราชการ/พนักงานของรัฐ	93	4.31
รับราชการ	19	0.87
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	72	3.33
พนักงานองค์กรต่างประเทศ/ระหว่างประเทศ	25	1.16
พนักงาน/ลูกจ้างเอกชน	1,789	82.83
รวม	2,160	100

จากตารางที่ 5 แสดงว่าบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล
กรุงเทพ เป็นพนักงาน/ลูกจ้างเอกชนมากที่สุด จำนวน 1,789 คน คิดเป็นร้อยละ 82.83
รองลงมาคือลูกจ้างส่วนราชการ/พนักงานของรัฐ จำนวน 93 คน คิดเป็นร้อยละ 4.31 กิจการ
ของตัวเอง จำนวน 88 คน คิดเป็นร้อยละ 4.07 กิจการของครอบครัว จำนวน 74 คน คิดเป็น
ร้อยละ 3.43 พนักงานรัฐวิสาหกิจ จำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 3.33 พนักงานองค์กร
ต่างประเทศ/ระหว่างประเทศ จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 1.16 และรับราชการ จำนวน 19 คน
คิดเป็นร้อยละ 0.87 ตามลำดับ

ตารางที่ 6 แสดงจำนวน ร้อยละงานเดิมงานใหม่ของบัณฑิต

งานเดิม-งานใหม่	จำนวน	ร้อยละ
งานเดิม (งานที่ทำก่อนเข้าเรียนหรือระหว่างเรียน)	436	19.84
งานใหม่ (งานที่ทำหลังสำเร็จการศึกษาแล้ว)	1,761	80.16
รวม	2,197	100

จากตารางที่ 6 แสดงว่าบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล
กรุงเทพ ทำงานใหม่มากที่สุด จำนวน 1,761 คน คิดเป็นร้อยละ 80.16 และทำงานเดิมจำนวน
436 คน คิดเป็นร้อยละ 19.84

ตารางที่ 7 แสดงจำนวน ร้อยละลักษณะงานที่ทำของบัณฑิต

ลักษณะงานที่ทำ	จำนวน	ร้อยละ
เต็มเวลา (สัปดาห์ละไม่ต่ำกว่า 35 ชั่วโมง)	2,091	95.13
บางเวลา	107	4.87
รวม	2,198	100

จากตารางที่ 7 แสดงว่าบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล
กรุงเทพ ทำงานเต็มเวลามากที่สุด จำนวน 2,091 คน คิดเป็นร้อยละ 95.13 และบางเวลา
จำนวน 107 คน คิดเป็นร้อยละ 4.87

ตารางที่ 8 แสดงจำนวน ร้อยละรายได้จากการทำงานของบัณฑิต

รายได้จากการทำงาน	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 5,000 บาท	48	2.16
5,001-10,000 บาท	1,253	56.55
10,001-15,000 บาท	683	30.82
15,001-20,000 บาท	115	5.18
20,000 บาทขึ้นไป	92	4.16
ไม่ได้รับค่าจ้าง/เงินเดือน	25	1.13
รวม	2,216	100

จากตารางที่ 8 แสดงว่าประเภทงานที่บัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัย
เทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ได้รับรายได้จากการทำงาน อยู่ระหว่าง 5,001-10,000 บาท มาก
ที่สุด จำนวน 1,253 คน คิดเป็นร้อยละ 56.55 รองลงมาได้แก่ รายได้ระหว่าง 10,001-15,000
บาท จำนวน 683 คน คิดเป็นร้อยละ 30.82 รายได้ระหว่าง 15,001-20,000 บาท จำนวน
115 คน คิดเป็นร้อยละ 5.18 รายได้ระหว่าง 20,000 บาทขึ้นไป จำนวน 92 คน คิดเป็นร้อยละ
4.16 รายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 2.16 ไม่ได้รับค่าจ้าง/เงินเดือน
จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 1.13

ตารางที่ 9 แสดงจำนวน ร้อยละของการทราบข้อมูลของแหล่งงาน

การทราบข้อมูลแหล่งงาน	จำนวน	ร้อยละ
บอร์ตรับสมัครงานภายในวิทยาเขต/สถาบัน	49	2.26
งานนัดพบผู้ประกอบการที่มหาวิทยาลัยจัด	24	1.11
งานนัดพบผู้ประกอบการที่หน่วยงานภายนอกจัด	75	3.45
หนังสือพิมพ์	151	6.93
สื่อโทรทัศน์วิทยุ	22	1.01
มีผู้แนะนำ	1,183	54.36
อื่น ๆ	672	30.88
รวม	2,176	100

จากตารางที่ 9 แสดงว่าบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล กรุงเทพฯ ได้รับข้อมูลแหล่งงานจากการมีผู้แนะนำมากที่สุด จำนวน 1,183 คน คิดเป็นร้อยละ 54.36 อื่น ๆ จำนวน 672 คิดเป็นร้อยละ 30.88 หนังสือพิมพ์ จำนวน 151 คิดเป็นร้อยละ 6.93 งานนัดพบผู้ประกอบการที่หน่วยงานภายนอกจัด จำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 3.45 บอร์ตรับสมัครงานภายในวิทยาเขต/สถาบัน จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 2.26 งานนัดพบผู้ประกอบการที่มหาวิทยาลัยจัด จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 1.11 และสื่อโทรทัศน์วิทยุ จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 1.01

ตารางที่ 10 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และความหมายของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความรู้ความสามารถของตนเอง จำแนกเป็นรายด้าน

ข้อความ	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ความหมาย
ความรู้ด้านวิชาการ	3.91	.53692	มาก
ความรู้ด้านการปฏิบัติงาน	3.92	.58154	มาก
ความรู้ด้านคุณธรรมและบุคลิกภาพ	4.21	.52089	มากที่สุด
รวม	3.97	.7914	มาก

จากตารางที่ 10 แสดงว่าบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล
กรุงเทพ มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเกี่ยวกับความรู้ความสามารถของตนเองโดยรวมอยู่ในระดับมาก มี
ค่าเฉลี่ย 3.97 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าความรู้ด้านคุณธรรมและบุคลิกภาพมีค่าเฉลี่ยอยู่ใน
ระดับมากที่สุดคือ 4.21 รองลงมาคือความรู้ด้านการปฏิบัติงานมีค่าเฉลี่ย 3.92 และความรู้ด้าน
วิชาการมีค่าเฉลี่ย 3.91

ตารางที่ 11 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และความหมายของระดับความคิดเห็น
เกี่ยวกับความรู้ความสามารถของตนเอง ด้านความรู้ด้านวิชาการ

ข้อความ	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ความหมาย
ความรู้ด้านวิชาการ			
1 ความรู้ความสามารถในวิชาชีพเฉพาะ	3.96	1.072	มาก
2 การวางแผนการปฏิบัติงาน	3.79	.678	มาก
3 การวิเคราะห์และแก้ปัญหาในการปฏิบัติงาน	3.79	.717	มาก
4 การติดต่อสื่อสารในการปฏิบัติงาน	3.88	.759	มาก
5 การเรียนรู้งานใหม่	4.05	.780	มาก
6 การใฝ่หาความรู้	4.03	.762	มาก
7 การคิดริเริ่มสร้างสรรค์	3.91	.837	มาก
รวม	3.92	.536	มาก

จากตารางที่ 11 แสดงว่าบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล
กรุงเทพ มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเกี่ยวกับความรู้ความสามารถของตนเองด้านความรู้ด้าน
วิชาการโดยรวมอยู่ในระดับมากซึ่งมีค่าเฉลี่ย 3.92 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าค่าเฉลี่ยอยู่ใน
ระดับมากทุกข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือการเรียนรู้งานใหม่ (ค่าเฉลี่ย 4.05) รองลงมาได้แก่
การใฝ่หาความรู้ (ค่าเฉลี่ย 4.03) ความรู้ความสามารถในวิชาชีพเฉพาะ (ค่าเฉลี่ย 3.96) การ
คิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีค่าเฉลี่ย (3.91) การติดต่อสื่อสารในการปฏิบัติงาน (ค่าเฉลี่ย 3.88) การ
วางแผนการปฏิบัติงาน (ค่าเฉลี่ย 3.79) และการวิเคราะห์และแก้ปัญหาในการปฏิบัติงาน
(ค่าเฉลี่ย 3.79) ตามลำดับ

ตารางที่ 12 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความรู้
ความสามารถของตนเองด้านการปฏิบัติงาน

ข้อความ	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ความหมาย
ความรู้ด้านการปฏิบัติงาน			
1 การประยุกต์ความรู้มาใช้ในการปฏิบัติงาน	3.97	.943	มาก
2 การติดตามผลการปฏิบัติงาน	3.87	.748	มาก
3 การปฏิบัติงาน	4.00	.714	มาก
4 การสร้างสรรค์ผลงานใหม่	3.75	.786	มาก
5 การปฏิบัติตามกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องในการทำงาน	4.05	.772	มาก
รวม	3.93	.581	มาก

จากตารางที่ 12 แสดงว่าบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเกี่ยวกับความรู้ความสามารถของตนเองด้านความรู้ด้านการปฏิบัติงาน โดยรวมอยู่ในระดับมากซึ่งมีค่าเฉลี่ย 3.93 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากทุกข้อ สำหรับข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ การปฏิบัติตามกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องในการทำงาน (ค่าเฉลี่ย 4.05) รองลงมาได้แก่ การปฏิบัติงาน (ค่าเฉลี่ย 4.00) การประยุกต์ความรู้มาใช้ในการปฏิบัติงาน (ค่าเฉลี่ย 3.97) การติดตามผลการปฏิบัติงาน (ค่าเฉลี่ย 3.87) และการสร้างสรรค์ผลงานใหม่ (ค่าเฉลี่ย 3.75)

ตารางที่ 13 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความรู้
ความสามารถของตนเองด้านคุณธรรมและบุคลิกภาพ

ข้อความ	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ความหมาย
คุณธรรมและบุคลิกภาพ			
1.1 มนุษย์สัมพันธ์	4.38	.694	มากที่สุด
1.2 ความรับผิดชอบ	4.33	.674	มากที่สุด
1.3 ความละเอียดรอบคอบ	4.00	.722	มาก
1.4 ความขยันและอดทน	4.24	.706	มากที่สุด
1.5 ความเสียสละ	4.18	.714	มาก
1.6 ความมีระเบียบวินัย	4.16	.732	มาก
1.7 ความซื่อสัตย์	4.43	.667	มากที่สุด
1.8 ความเชื่อมั่นในตนเอง	4.12	.773	มาก
1.9 การตรงต่อเวลา	4.22	.797	มากที่สุด
1.10 การควบคุมอารมณ์	4.11	.799	มาก
รวม	4.22	.520	มากที่สุด

จากตารางที่ 13 แสดงว่าบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเกี่ยวกับความรู้ความสามารถของตนเองด้านคุณธรรมและบุคลิกภาพ อยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งมีค่าเฉลี่ยโดยรวม 4.22 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด 5 ข้อ ได้แก่ ความซื่อสัตย์มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด 4.43 รองลงมาได้แก่ มนุษย์สัมพันธ์ (ค่าเฉลี่ย 4.38) ความรับผิดชอบ (ค่าเฉลี่ย 4.33) ความขยันและอดทน (ค่าเฉลี่ย 4.24) และ การตรงต่อเวลา (ค่าเฉลี่ย 4.22) สำหรับค่าเฉลี่ยอีก 5 ข้ออยู่ในระดับ มาก ได้แก่ ความเสียสละ (ค่าเฉลี่ย 4.18) ความมีระเบียบวินัย (ค่าเฉลี่ย 4.16) ความเชื่อมั่นในตนเอง (ค่าเฉลี่ย 4.12) และ การควบคุมอารมณ์ (ค่าเฉลี่ย 4.11)

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปและภาวะการมีงานทำของบัณฑิต ของ
ผู้ตอบแบบสอบถามจากเทคนิคกรุงเทพ

ตารางที่ 14 แสดงจำนวนและร้อยละ ของบัณฑิตจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล
กรุงเทพ เทคนิคกรุงเทพ ของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
หญิง	699	60.10
ชาย	461	39.60
ไม่ระบุ	4	0.30
รวม	1,164	100

จากตารางที่ 14 แสดงว่าบัณฑิตผู้ตอบแบบสอบถามมีจำนวนทั้งสิ้น 1,164 คน ส่วน
ใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 699 คน คิดเป็นร้อยละ 60.10 และ เป็นชาย จำนวน 461 คน คิดเป็น
ร้อยละ 39.60 และไม่ระบุ จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 0.30

ตารางที่ 15 แสดงจำนวนและร้อยละ ของบัณฑิตจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล
กรุงเทพ เทคนิคกรุงเทพ ของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
21-25 ปี	995	85.50
26-30 ปี	91	7.90
31-35 ปี	27	2.30
36-40 ปี	7	0.50
40 ปีขึ้นไป	8	0.70
ไม่ระบุ	36	3.10
รวม	1,164	100

จากตารางที่ 15 แสดงว่าบัณฑิตผู้ตอบแบบสอบถามมีจำนวนทั้งสิ้น 1,164 คน
ส่วนใหญ่อยู่อายุ 21-25 ปี จำนวน 995 คน คิดเป็นร้อยละ 85.50 รองลงมาคืออายุ 26-30 ปี
จำนวน 91 คน คิดเป็นร้อยละ 7.90 อายุ 31-35 ปี จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 2.30 อายุ 40ปี
ขึ้นไป จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 0.70 และอายุ 36-40 ปี จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 0.50
ตามลำดับ

ตารางที่ 16 แสดงจำนวนและร้อยละ ของบัณฑิตมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล
กรุงเทพ เทคนิครุงเทพ จำแนกตามหลักสูตรที่สำเร็จการศึกษา

หลักสูตร	จำนวน	ร้อยละ
ปริญญาตรี 2-3 ปี คณะบริหารธุรกิจ	258	22.20
ปริญญาตรี 2-3 ปี คณะศิลปศาสตร์	70	6.00
ปริญญาตรี 2-3 ปี คณะคหกรรมศาสตร์	59	5.10
ปริญญาตรี 2-3 ปี คณะวิศวกรรมศาสตร์	104	8.90
ปริญญาตรี 2-3 ปี คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม	170	14.60
ปริญญาตรี 2-3 ปี คณะวิทยาศาสตร์	11	0.90
ปริญญาตรี 2-3 ปี คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์	21	1.80
ปริญญาตรี 4-5 ปี คณะบริหารธุรกิจ	191	16.40
ปริญญาตรี 4-5 ปี คณะศิลปศาสตร์	74	6.40
ปริญญาตรี 4-5 ปี คณะคหกรรมศาสตร์	61	5.20
ปริญญาตรี 4-5 ปี คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ	18	1.50
ปริญญาตรี 4-5 ปี คณะวิศวกรรมศาสตร์	49	4.20
ปริญญาตรี 4-5 ปี คณะวิทยาศาสตร์	42	3.60
ปริญญาตรี 4-5 ปี คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์	34	2.90
ไม่ระบุสาขาวิชา	2	0.20
รวม	1,164	100

จากตารางที่ 16 แสดงว่าบัณฑิตผู้ตอบแบบสอบถามมีจำนวนทั้งสิ้น 1,164 คน ส่วนใหญ่เป็นบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาลัทธิปริยญาตรี 2-3 ปี คณะบริหารธุรกิจ จำนวน 258 คน คิดเป็นร้อยละ 22.20 รองลงมาคือบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาลัทธิปริยญาตรี 4-5 ปี คณะบริหารธุรกิจ จำนวน 191 คน คิดเป็นร้อยละ 16.40 บัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาลัทธิปริยญาตรี 2-3 ปี คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม จำนวน 170 คน คิดเป็นร้อยละ 14.60 บัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาลัทธิปริยญาตรี 2-3 ปี คณะวิศวกรรมศาสตร์ จำนวน 104 คน คิดเป็นร้อยละ 18.90 บัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาลัทธิปริยญาตรี 4-5 ปี คณะศิลปศาสตร์ จำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 6.40 บัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาลัทธิปริยญาตรี 2-3 ปี คณะศิลปศาสตร์ จำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 6.00 บัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาลัทธิปริยญาตรี 4-5 ปี คณะมนุษยศาสตร์ จำนวน 61 คน คิดเป็นร้อยละ 5.20 บัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาลัทธิปริยญาตรี 2-3 ปี คณะมนุษยศาสตร์ จำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 5.10 บัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาลัทธิปริยญาตรี 4-5 ปี คณะวิศวกรรมศาสตร์ จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 4.20 บัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาลัทธิปริยญาตรี 4-5 ปี คณะวิทยาศาสตร์ จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 3.60 บัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาลัทธิปริยญาตรี 4-5 ปี คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 2.90 บัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาลัทธิปริยญาตรี 2-3 ปี คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 1.80 บัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา ลัทธิปริยญาตรี 4-5 ปี คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 1.50 และบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาลัทธิปริยญาตรี 2-3 ปี คณะวิทยาศาสตร์ จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 0.90 ตามลำดับ

ตารางที่ 17 แสดงจำนวน และร้อยละ ของบัณฑิตมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล
กรุงเทพ เทคนิครุงเทพ ของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามวิชาเอก
ที่สำเร็จการศึกษา

วิชาเอก	จำนวน	ร้อยละ
การบัญชี	48	4.10
การตลาด-การตลาดระหว่างประเทศ	100	8.60
ระบบสารสนเทศ	59	5.10
การบัญชี-การสอบบัญชี	88	7.60
การจัดการ-การจัดการสำนักงาน	46	4.00
การจัดการ-การจัดการทั่วไป	32	2.70
การโรงแรม	94	8.10
การท่องเที่ยว	51	4.40
ผ้าและเครื่องแต่งกาย	11	0.90
ผ้าและเครื่องแต่งกาย-ธุรกิจเสื้อผ้า	18	1.50
อาหารและโภชนาการ	36	3.10
อาหารและโภชนาการ-ธุรกิจอาหาร	8	0.70
คหกรรมศึกษา-คหกรรมศาสตร์ทั่วไป	28	2.40
คหกรรมศึกษา-ธุรกิจงานประดิษฐ์	19	1.60
เทคโนโลยีการถ่ายภาพและภาพยนตร์	18	1.50
วิศวกรรมไฟฟ้า-ไฟฟ้ากำลัง	32	2.70
วิศวกรรมสิ่งทอ	41	3.50
วิศวกรรมเคมีสิ่งทอ	50	4.30
วิศวกรรมโยธา	25	2.10
วิศวกรรมเครื่องกล	5	0.40
เทคโนโลยีเครื่องกล	48	4.10
เทคโนโลยีอุตสาหกรรม	49	4.20
เทคโนโลยีโพรคมขนาด	39	3.40
เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์	3	0.30
วิศวกรรมอุตสาหกรรม	29	2.50

ตารางที่ 17 (ต่อ)

วิชาเอก	จำนวน	ร้อยละ
วิศวกรรมอุตสาหการ-ออกแบบการผลิต	2	0.20
เคมีอุตสาหการ	18	1.50
เคมี	23	2.00
เคมีวิเคราะห์	12	1.00
ออกแบบสิ่งทอ	3	0.30
ออกแบบเครื่องเรือน	18	1.50
เทคโนโลยีผลิตภัณฑ์สิ่งทอ	13	1.10
เครื่องเรือนและการออกแบบ	21	1.80
การเงิน	77	6.60
รวม	1164	100

จากตารางที่ 17 แสดงให้เห็นว่าบัณฑิตผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 1,164 คน เป็นผู้ตอบแบบสอบถามที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี-การตลาดระหว่างประเทศ มีจำนวน 100 คน คิดเป็นร้อยละ 8.60 และรองลงมาเป็นผู้ตอบแบบสอบถามที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี-วิชาเอกการโรงแรม มีจำนวน 94 คน คิดเป็นร้อยละ 8.10 เป็นผู้ตอบแบบสอบถามที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี-การสอบบัญชี มีจำนวน 88 คน คิดเป็นร้อยละ 7.60 เป็นผู้ตอบแบบสอบถามที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี-วิชาเอกการเงิน มีจำนวน 77 คน คิดเป็นร้อยละ 6.60 เป็นผู้ตอบแบบสอบถามที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี-วิชาเอกระบบสารสนเทศ มีจำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 5.10 เป็นผู้ตอบแบบสอบถามที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี-วิชาเอกการท่องเที่ยว มีจำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 4.40 เป็นผู้ตอบแบบสอบถามที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี-วิชาเอกวิศวกรรมเคมีสิ่งทอ มีจำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 4.30 เป็นผู้ตอบแบบสอบถามที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี-วิชาเอกเทคโนโลยีอุตสาหการ มีจำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 4.20 เป็นผู้ตอบแบบสอบถามที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี-วิชาเอกการบัญชี และเทคโนโลยีเครื่องกล มีจำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 4.10 เป็นผู้ตอบแบบสอบถามที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี-วิชาเอกการจัดการ-การจัดการสำนักงาน มีจำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 4.00 เป็นผู้ตอบแบบสอบถามที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี-วิชาเอกวิศวกรรมสิ่งทอ มีจำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 3.50 เป็นผู้ตอบแบบสอบถามที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี-วิชาเอกเทคโนโลยีโทรคมนาคม มีจำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 3.40 เป็นผู้ตอบแบบสอบถามที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี-วิชาเอกอาหารและโภชนาการ มีจำนวน 36 คน คิดเป็น

ร้อยละ 3.10 เป็นผู้ตอบแบบสอบถามที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกการจัดการ-การจัดการทั่วไป และวิศวกรรมไฟฟ้า-ไฟฟ้ากำลัง มีจำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 2.70 เป็นผู้ตอบแบบสอบถามที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกวิศวกรรมอุตสาหการ มีจำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 2.50 เป็นผู้ตอบแบบสอบถามที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกคหกรรมศึกษา-คหกรรมศาสตร์ทั่วไป มีจำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 2.40 เป็นผู้ตอบแบบสอบถามที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกวิศวกรรมโยธา มีจำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 2.10 เป็นผู้ตอบแบบสอบถามที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกเคมี มีจำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 2.00 เป็นผู้ตอบแบบสอบถามที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกเครื่องเรือนและการออกแบบ มีจำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 1.80 เป็นผู้ตอบแบบสอบถามที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกคหกรรมศึกษา-ธุรกิจงานประดิษฐ์ มีจำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 1.60 เป็นผู้ตอบแบบสอบถามที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกผ้าและเครื่องแต่งกาย-ธุรกิจเสื้อผ้า, เทคโนโลยีการถ่ายภาพและภาพยนตร์, เคมีอุตสาหกรรม, และออกแบบเครื่องเรือน มีจำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 1.50 เป็นผู้ตอบแบบสอบถามที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกเทคโนโลยีผลิตภัณฑ์สิ่งทอ มีจำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 1.10 เป็นผู้ตอบแบบสอบถามที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกเคมีวิเคราะห์ มีจำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 1.00 เป็นผู้ตอบแบบสอบถามที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกผ้าและเครื่องแต่งกาย มีจำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 0.90 เป็นผู้ตอบแบบสอบถามที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกอาหารและโภชนาการ-ธุรกิจอาหาร มีจำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 0.70 เป็นผู้ตอบแบบสอบถามที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกวิศวกรรมเครื่องกล มีจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 0.40 เป็นผู้ตอบแบบสอบถามที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ และออกแบบสิ่งทอ มีจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 0.30 และเป็นผู้ตอบแบบสอบถามที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกวิศวกรรมอุตสาหการ-ออกแบบการผลิต มีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.20 ตามลำดับ

ตารางที่ 18 แสดงจำนวนและร้อยละ ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล
กรุงเทพ เทคนิครุงเทพ จำแนกตามเกรดเฉลี่ยสะสม

เกรดเฉลี่ย	จำนวน	ร้อยละ
2.00 - 2.50	409	35.10
2.51 - 3.00	419	36.00
3.01 - 3.50	268	23.00
3.51 - 4.00	66	5.70
ไม่ระบุ	2	0.20
รวม	1,164	100

จากตารางที่ 18 แสดงให้เห็นว่าบัณฑิตผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 1,164 คน เป็น
ผู้ตอบแบบสอบถามที่สำเร็จการศึกษามีเกรดเฉลี่ยสะสมมากที่สุดอยู่ที่ระดับ 2.51 - 3.00 มี
จำนวน 419 คน คิดเป็นร้อยละ 36.00 รองลงมาคือ เกรดเฉลี่ยสะสมอยู่ที่ระดับ 2.00 - 2.50
จำนวน 409 คน คิดเป็นร้อยละ 35.10 เกรดเฉลี่ยสะสมอยู่ที่ระดับ 3.01 - 3.50 จำนวน 268 คน
คิดเป็นร้อยละ 23.00 และผู้ตอบแบบสอบถามที่สำเร็จการศึกษาเกรดเฉลี่ยสะสมอยู่ที่ระดับ
3.51 - 4.00 จำนวน 66 คน คิดเป็นร้อยละ 5.70 ตามลำดับ

ตารางที่ 19 แสดงจำนวน และร้อยละ ของบัณฑิตมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล
กรุงเทพ เทคนิครุงเทพ จำแนกตามสถานภาพการทำงาน

สถานภาพการทำงาน	จำนวน	ร้อยละ
ยังไม่ได้ทำงาน	196	16.80
ทำงานแล้ว	882	75.80
ไม่ระบุ	86	7.40
รวม	1,164	100

จากตารางที่ 19 แสดงให้เห็นว่าบัณฑิตผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 1,164 คน เป็น
ผู้ตอบแบบสอบถามที่ทำงานแล้ว มีจำนวน 882 คน คิดเป็นร้อยละ 75.80 และผู้ตอบ
แบบสอบถามที่ยังไม่ได้ทำงาน มีจำนวน 196 คน คิดเป็นร้อยละ 16.80

ตารางที่ 20 แสดงจำนวนและร้อยละ ของบัณฑิตมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล
กรุงเทพ เทคนิครุงเทพ จำแนกตามเหตุผลที่ยังไม่ทำงาน

เหตุผลที่ยังไม่ทำงาน	จำนวน	ร้อยละ
หางานทำไม่ได้	38	3.30
รอฟังคำตอบจากหน่วยงาน	78	6.70
ยังไม่ประสงค์จะทำงาน	36	3.10
ศึกษาต่อ	19	1.60
กำลังศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษา	7	0.60
อื่นๆ	25	2.10
ไม่ระบุ	960	82.60
รวม	1,164	100

จากตารางที่ 20 แสดงให้เห็นว่าบัณฑิตผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 1,164 คน มีเหตุผลที่ยังไม่ได้ทำงานคือ รอฟังคำตอบจากหน่วยงาน จำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 6.70 รองลงมาคือ หางานทำไม่ได้ มีจำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 3.30 ยังไม่ประสงค์จะทำงาน มีจำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 3.10 ต้องการศึกษต่อ มีจำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 1.60 และเป็นผู้ตอบแบบสอบถามที่กำลังศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษามีจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 0.60 ตามลำดับ

ตารางที่ 21 แสดงจำนวน และร้อยละ ของบัณฑิตมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล
กรุงเทพ เทคนิครุงเทพ จำแนกตามประเภทงานที่ทำ

ประเภทงานที่ทำ	จำนวน	ร้อยละ
กิจการของตัวเอง	45	3.90
กิจการของครอบครัว	37	3.20
ลูกจ้างส่วนราชการ/พนักงานของรัฐ	44	3.80
รับราชการ	8	0.70
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	27	2.30
พนักงานองค์กรต่างประเทศ/ระหว่างประเทศ	8	0.70
พนักงาน/ลูกจ้างเอกชน	787	67.60
อื่น	20	1.70
ไม่ระบุ	188	16.20
รวม	1,164	100

จากตารางที่ 21 แสดงให้เห็นว่าบัณฑิตผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 1,164 คน ส่วนใหญ่ จะทำงานเป็นพนักงาน/ลูกจ้างเอกชน จำนวน 787 คน คิดเป็นร้อยละ 67.60 รองลงมาคือ ทำ กิจการของตัวเอง จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 3.90 ทำงานเป็นลูกจ้างส่วนราชการ/พนักงาน ของรัฐ จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 3.80 ทำกิจการของครอบครัว จำนวน 37 คน คิดเป็น ร้อยละ 3.20 ทำงานเป็นพนักงานรัฐวิสาหกิจ จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 2.30 ทำงานเป็น พนักงานข้าราชการ และพนักงานองค์กรต่างประเทศ/ระหว่างประเทศ มีจำนวน 8 คนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 0.70 ตามลำดับ

ตารางที่ 22 แสดงจำนวนและร้อยละ ของบัณฑิตมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล
กรุงเทพ เทคนิครุงเทพ ของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามงานที่ทำ

งานเดิม – งานใหม่	จำนวน	ร้อยละ
งานเดิม (งานที่ทำก่อนเข้าเรียนหรือระหว่างเรียน)	193	16.60
งานใหม่ (งานที่ทำหลังสำเร็จการศึกษาแล้ว)	775	66.60
ไม่ระบุ	196	16.90
รวม	1,164	100

จากตารางที่ 22 แสดงให้เห็นว่าบัณฑิตผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 1,164 คน ส่วนใหญ่เป็นผู้ที่ทำงานใหม่ (งานที่ทำหลังสำเร็จการศึกษาแล้ว) มีจำนวน 775 คน คิดเป็นร้อยละ 66.60 และเป็นผู้ที่ทำงานเดิม (งานที่ทำก่อนเข้าเรียนหรือทำระหว่างเรียน) มีจำนวน 193 คน คิดเป็นร้อยละ 16.60

ตารางที่ 23 แสดงจำนวนและร้อยละ ของบัณฑิตมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล
กรุงเทพ เทคนิครุงเทพ จำแนกตามลักษณะงานที่ทำ

ลักษณะงานที่ทำ	จำนวน	ร้อยละ
เต็มเวลา (สัปดาห์ละไม่ต่ำกว่า 35 ชั่วโมง)	929	79.80
บางเวลา	42	3.60
ไม่ระบุ	192	16.60
รวม	1,164	100

จากตารางที่ 23 แสดงให้เห็นว่าบัณฑิตผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 1,164 คน เป็นผู้ตอบแบบสอบถามที่ทำงานเต็มเวลา (สัปดาห์ละไม่ต่ำกว่า 35 ชั่วโมง) มีจำนวน 929 คน คิดเป็นร้อยละ 79.80 และเป็นผู้ตอบแบบสอบถามที่ทำงานบางเวลา มีจำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 3.60

ตารางที่ 24 แสดงจำนวนและร้อยละ ของบัณฑิตมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล
กรุงเทพ เทคนิครุงเทพ จำแนกตามรายได้

รายได้จากการทำงาน	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 5,000 บาท	22	1.90
5,001 – 10,000 บาท	498	42.80
10,001 – 15,000 บาท	353	30.30
15,001 – 20,000 บาท	55	4.70
20,000 บาทขึ้นไป	44	3.80
ไม่ได้รับค่าจ้าง / เงินเดือน	11	0.90
ไม่ระบุ	181	15.50
รวม	1164	100

จากตารางที่ 24 แสดงให้เห็นว่าบัณฑิตผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 1,164 คน เป็นผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้ 5,001 – 10,000 บาท มีจำนวน 498 คน คิดเป็นร้อยละ 42.80 เป็นผู้ที่มีรายได้ 10,001 – 15,000 บาท จำนวน 353 คน คิดเป็นร้อยละ 30.30 เป็นผู้ที่มีรายได้ 15,001 – 20,000 บาท จำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 4.70 เป็นผู้ที่มีรายได้ 20,000 บาทขึ้นไป มีจำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 3.80 เป็นผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท มีจำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 1.90 และเป็นผู้ที่ไม่ได้รับค่าจ้าง/เงินเดือน จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 0.90 ตามลำดับ

ตารางที่ 25 แสดงจำนวนและร้อยละ ของบัณฑิตมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล
กรุงเทพ เทคนิครุงเทพ จำแนกตามข้อมูลของแหล่งงาน

แหล่งข้อมูลของงาน	จำนวน	ร้อยละ
บอร์ดิรับสมัครงานภายในวิทยาเขต/สถาบัน	27	2.30
งานนัดพบผู้ประกอบการที่มหาวิทยาลัยจัด	11	0.90
งานนัดพบแรงงานที่หน่วยงานภายนอกจัด	21	1.80
หนังสือพิมพ์	60	5.20
สื่อโทรทัศน์/วิทยุ	6	0.50
มีผู้แนะนำ	500	43.00
อื่นๆ (ระบุ)	326	28.00
ไม่ระบุ	213	18.30
รวม	1,164	100

จากตารางที่ 25 แสดงให้เห็นว่าบัณฑิตผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 1,164 คน เป็นผู้ตอบแบบสอบถามที่ทราบข่าวการสมัครงานโดยมีผู้แนะนำ จำนวน 500 คน คิดเป็นร้อยละ 43.00 เป็นผู้ ที่ทราบข่าวการสมัครงานจากแหล่งข่าวอื่น มีจำนวน 326 คน คิดเป็นร้อยละ 28.00 เป็นผู้ ที่ทราบข่าวการสมัครงานจากหนังสือพิมพ์ จำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 5.20 เป็นผู้ ที่ทราบข่าวการสมัครงานจากบอร์ดิรับสมัครงานภายในวิทยาเขต/สถาบัน มีจำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 2.30 เป็นผู้ ที่ทราบข่าวการสมัครงานจากงานนัดพบแรงงานที่หน่วยงานภายนอกจัด มีจำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 1.80 เป็นผู้ ที่ทราบข่าวการสมัครงานจากงานนัดพบผู้ประกอบการที่มหาวิทยาลัยจัดมีจำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 0.90 และเป็นผู้ตอบแบบสอบถามที่ทราบข่าวการสมัครงานจากสื่อโทรทัศน์/วิทยุ มีจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 0.50 ตามลำดับ

ตารางที่ 26 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และความหมายของระดับความคิดเห็น
เกี่ยวกับความรู้ความสามารถของตนเอง จำแนกเป็นรายด้าน

ข้อความ	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ความหมาย
ความรู้ด้านวิชาการ	3.89	.483	มาก
ความรู้ด้านการปฏิบัติงาน	3.92	.509	มาก
ความรู้ด้านคุณธรรมและบุคลิกภาพ	4.19	.478	มาก
รวม	4.00	.426	มาก

จากตารางที่ 26 แสดงว่าบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยี-
ราชมงคลกรุงเทพเทคนิคกรุงเทพ มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเกี่ยวกับความรู้ความสามารถของตนเอง
โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.00 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าความรู้ด้านคุณธรรม
และบุคลิกภาพมีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ 4.19 รองลงมาคือความรู้ด้านการปฏิบัติงาน (ค่าเฉลี่ย
3.92) และความรู้ด้านวิชาการ (ค่าเฉลี่ย 3.91)

ตารางที่ 27 ค่าเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคิดเห็นของบัณฑิต
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ เทคนิครุงเทพ เกี่ยวกับ
ความรู้ความสามารถของบัณฑิตด้านความรู้ด้านวิชาการ

ข้อความ	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ความหมาย
ความรู้ด้านวิชาการ			
1.1 ความรู้ความสามารถในวิชาชีพเฉพาะ	3.96	0.63	มาก
1.2 การวางแผนการปฏิบัติงาน	3.79	0.65	มาก
1.3 การวิเคราะห์และแก้ปัญหาในการปฏิบัติงาน	3.81	0.67	มาก
1.4 การติดต่อสื่อสารในการปฏิบัติงาน	3.86	0.73	มาก
1.5 การเรียนรู้งานใหม่	4.03	0.73	มาก
1.6 การใฝ่หาความรู้	4.00	0.71	มาก
1.7 การคิดริเริ่มสร้างสรรค์	3.84	0.72	มาก
รวม	3.89	0.48	มาก

จากตารางที่ 27 พบว่าความคิดเห็นของบัณฑิตมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ
เกี่ยวกับความรู้ความสามารถของตนเองด้านวิชาการโดยรวม มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับมากมีค่าเฉลี่ย
3.89 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าความคิดเห็นของบัณฑิตอยู่ในระดับมากทุกข้อ สำหรับข้อที่มี
ค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ การเรียนรู้งานใหม่ ซึ่งมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.03 รองลงมา
คือ การใฝ่หาความรู้ (ค่าเฉลี่ย 4.00), ความรู้ความสามารถในวิชาชีพเฉพาะ (ค่าเฉลี่ย 3.96), การ
ติดต่อสื่อสารในการปฏิบัติงาน (ค่าเฉลี่ย 3.86), การคิดริเริ่มสร้างสรรค์ (ค่าเฉลี่ย 3.84), การ
วิเคราะห์และแก้ปัญหาในการปฏิบัติงาน (ค่าเฉลี่ย 3.81), และข้อที่มีคะแนนต่ำที่สุด ได้แก่ การ
วางแผนการปฏิบัติงาน (ค่าเฉลี่ย 3.79)

ตารางที่ 28 ค่าเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคิดเห็นของบัณฑิต
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ เทคนิครุงเทพ เกี่ยวกับความรู้
ความสามารถด้านการปฏิบัติงาน

ข้อความ	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ความหมาย
ความรู้ด้านการปฏิบัติงาน			
1.1 การประยุกต์ความรู้มาใช้ในการปฏิบัติงาน	3.95	0.70	มาก
1.2 การติดตามผลการปฏิบัติงาน	3.86	0.69	มาก
1.3 การปฏิบัติงาน	4.03	0.63	มาก
1.4 การสร้างสรรค์ผลงานใหม่	3.70	0.70	มาก
1.5 การปฏิบัติตามกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องในการทำงาน	4.05	0.72	มาก
รวม	3.91	0.50	มาก

จากตารางที่ 28 แสดงว่าความคิดเห็นของบัณฑิตมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ เทคนิครุงเทพ เกี่ยวกับความรู้ความสามารถของตนเองด้านความรู้ด้านการปฏิบัติงานโดยรวม มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.91 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าอยู่ในระดับมากทุกข้อ สำหรับข้อที่มีคะแนนค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ การปฏิบัติตามกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องในการทำงาน (ค่าเฉลี่ย 4.05) รองลงมาคือการปฏิบัติงาน (ค่าเฉลี่ย 4.03), การประยุกต์ความรู้มาใช้ในการปฏิบัติงาน (ค่าเฉลี่ย 3.95), การติดตามผลการปฏิบัติงาน (ค่าเฉลี่ย 3.86), และข้อที่มีคะแนนต่ำที่สุด ได้แก่ การสร้างสรรค์ผลงานใหม่ (ค่าเฉลี่ย 3.70)

ตารางที่ 29 ค่าเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคิดเห็น ของบัณฑิต
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ เทคนิครุงเทพ เกี่ยวกับ ความรู้
ความสามารถของตนเองด้าน คุณธรรมและบุคลิกภาพ

ข้อความ	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ความหมาย
คุณธรรมและบุคลิกภาพ			
1 มนุษย์สัมพันธ์	4.39	0.66	มากที่สุด
2 ความรับผิดชอบ	4.32	0.64	มากที่สุด
3 ความละเอียดรอบคอบ	3.94	0.68	มาก
4 ความขยันและอดทน	4.23	0.67	มากที่สุด
5 ความเสียสละ	4.16	0.70	มาก
6 ความมีระเบียบวินัย	4.13	0.61	มาก
7 ความซื่อสัตย์	4.46	0.72	มากที่สุด
8 ความเชื่อมั่นในตนเอง	4.10	0.78	มาก
9 การตรงต่อเวลา	4.19	0.78	มาก
10 การควบคุมอารมณ์	4.04	0.81	มาก
รวม	4.19	0.48	มาก

จากตารางที่ 29 แสดงว่าความคิดเห็นของบัณฑิตมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล
กรุงเทพ เทคนิครุงเทพเกี่ยวกับความรู้ความสามารถของตนเองด้านคุณธรรมและบุคลิกภาพ
โดยรวม มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 4.19) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า
4 ข้อที่อยู่ในระดับมากที่สุด ได้แก่ ความซื่อสัตย์ ซึ่งมีคะแนนเฉลี่ย 4.46 รองลงมา คือ
มนุษย์สัมพันธ์ (ค่าเฉลี่ย 4.39), ความรับผิดชอบ (ค่าเฉลี่ย 4.32), และ ความขยันและ
อดทน (ค่าเฉลี่ย 4.23) ส่วนข้อที่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากได้แก่ การตรงต่อเวลา
(ค่าเฉลี่ย 4.19), ความเสียสละ (ค่าเฉลี่ย 4.16) ความมีระเบียบวินัย (ค่าเฉลี่ย 4.13), ความ
เชื่อมั่นในตัวเอง (ค่าเฉลี่ย 4.10) การควบคุมอารมณ์ (ค่าเฉลี่ย 4.04), และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำ
ที่สุด ได้แก่ ความละเอียดรอบคอบ (ค่าเฉลี่ย 3.94) ตามลำดับ

ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปและภาวะการมีงานทำของบัณฑิต จาก
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ บพิตรพิมุข มหาเมฆ

ตารางที่ 30 แสดงจำนวน ร้อยละของบัณฑิตจำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
หญิง	794	79.20
ชาย	208	20.80
รวม	1,002	100

จากตารางที่ 30 แสดงว่าบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล
กรุงเทพ บพิตรพิมุข มหาเมฆ ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงมากที่สุดจำนวน 794 คน คิดเป็นร้อยละ
79.20 และเป็นเพศชายจำนวน 208 คน คิดเป็นร้อยละ 20.80

ตารางที่ 31 แสดงจำนวน ร้อยละของบัณฑิตจำแนกตามหลักสูตร

หลักสูตร	จำนวน	ร้อยละ
ปริญญาตรี 2-3 ปี ต่อเนื่องคณะบริหารธุรกิจ	888	88.6
ปริญญาตรี 2-3 ปี ต่อเนื่องคณะศิลปศาสตร์	114	11.4
รวม	1002	100

จากตารางที่ 31 แสดงว่าบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล-
กรุงเทพ บพิตรพิมุข มหาเมฆ ส่วนใหญ่เรียนหลักสูตร ปริญญาตรี 2-3 ปี ต่อเนื่องคณะบริหารธุรกิจ
มากที่สุดเป็นจำนวน 888 คน คิดเป็นร้อยละ 88.6 และเรียนหลักสูตรปริญญาตรี 2-3 ปี ต่อเนื่อง
คณะศิลปศาสตร์ 114 คน คิดเป็นร้อยละ 11.4

ตารางที่ 32 แสดงจำนวน ร้อยละของบัณฑิตจำแนกตามวิชาเอก

วิชาเอก	จำนวน	ร้อยละ
อังกฤษธุรกิจ	123	12.30
การบัญชี	318	31.70
การตลาด	153	15.30
การจัดการ	158	15.80
ระบบสารสนเทศ	129	12.90
ภาษาญี่ปุ่น	86	8.60
ไม่ตอบ	35	3.50
รวม	1,002	100

จากตารางที่ 32 แสดงว่าบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ บพิตรพิมุข มหาเมฆ เรียนวิชาเอกการบัญชีมากที่สุด จำนวน 318 คน คิดเป็นร้อยละ 31.70 รองลงมาได้แก่ วิชาเอกการจัดการ จำนวน 158 คน คิดเป็นร้อยละ 15.80 วิชาเอกการตลาด จำนวน 153 คน คิดเป็นร้อยละ 15.30 วิชาเอกระบบสารสนเทศ จำนวน 129 คน คิดเป็นร้อยละ 12.90 วิชาเอกอังกฤษธุรกิจ จำนวน 123 คน คิดเป็นร้อยละ 12.30 วิชาเอกภาษาญี่ปุ่น จำนวน 86 คน คิดเป็นร้อยละ 8.60 และไม่ตอบ จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 3.50

ตารางที่ 33 แสดงจำนวน ร้อยละของบัณฑิตจำแนกตามเกรดเฉลี่ย

เกรดเฉลี่ย	จำนวน	ร้อยละ
2.00 - 2.50	247	24.7
2.51 - 3.00	427	42.6
3.01 - 3.50	250	25.0
3.51 - 4.00	76	7.6
ไม่ตอบ	2	.2
รวม	1002	100

จากตารางที่ 33 แสดงว่าบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ บพิตรพิมุข มหาเมฆ มีระดับเกรดเฉลี่ยมากที่สุดอยู่ในระดับ 2.51-3.00 จำนวน 427 คน คิดเป็นร้อยละ 42.6 รองลงมาคือเกรดเฉลี่ย 3.01-3.50 จำนวน 250 คน คิดเป็นร้อยละ 25 เกรดเฉลี่ย 2.00-2.50 จำนวน 247 คิดเป็นร้อยละ 24.7 เกรดเฉลี่ย 3.51-4.00 จำนวน 76 คน คิดเป็นร้อยละ 7.6 และไม่ตอบ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.2 ตามลำดับ

ตารางที่ 34 แสดงจำนวน ร้อยละของบัณฑิตจำแนกตามสถานภาพการทำงาน

สถานภาพการทำงาน	จำนวน	ร้อยละ
ยังไม่ได้ทำงาน	108	10.80
ทำงานแล้ว	863	86.10
ไม่ตอบ	31	3.10
รวม	1,002	100

จากตารางที่ 34 แสดงว่าบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ บพิตรพิมุข มหาเมฆ มีสถานภาพการทำงาน ทำงานแล้ว จำนวน 863 คน คิดเป็นร้อยละ 86.10 และยังไม่ได้ทำงาน 108 คน คิดเป็นร้อยละ 10.80 และไม่ตอบ จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 3.10

ตารางที่ 35 แสดงจำนวน ร้อยละของบัณฑิตจำแนกตามเหตุผลที่ไม่ได้ทำงาน

เหตุผลที่ไม่ได้ทำงาน	จำนวน	ร้อยละ
หางานทำไม่ได้	19	17.60
รอฟังคำตอบจากหน่วยงาน	54	50.00
ยังไม่ประสงค์จะทำงาน	18	16.67
ศึกษาต่อ	6	5.55
กำลังศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษา	2	1.85
อื่น ๆ	9	8.33
รวม	108	100

จากตารางที่ 35 แสดงว่าบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล
กรุงเทพ บพิตรพิมุข มหามณเฑ มีเหตุผลที่ไม่ได้ทำงาน คือรอฟังคำตอบจากหน่วยงานมากที่สุด
จำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 50 รองลงมาคือ ทำงานทำไมได้มีจำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ
17.60 ยังไม่ประสงค์จะทำงานมี จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 16.67 ศึกษาต่อมี จำนวน 6 คน
คิดเป็นร้อยละ 5.55 อื่น ๆ มีจำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 8.33 และกำลังศึกษาต่อระดับ
บัณฑิตศึกษามี จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ .20

ตารางที่ 36 แสดงจำนวน ร้อยละของบัณฑิตจำแนกตามประเภทงานที่ทำ

ประเภทงานที่ทำ	จำนวน	ร้อยละ
กิจการของตัวเอง	17	1.70
กิจการของครอบครัว	21	2.10
ลูกจ้างส่วนราชการ/พนักงานของรัฐ	30	3.00
รับราชการ	9	.90
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	31	3.10
พนักงานองค์กรต่างประเทศ/ระหว่างประเทศ	14	1.40
พนักงานลูกจ้างเอกชน	754	75.20
อื่น ๆ	14	1.40
ไม่ตอบ	112	11.20
รวม	1,002	100

จากตารางที่ 36 แสดงว่าประเภทงานที่บัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัย
เทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ บพิตรพิมุข มหามณเฑ ทำมากที่สุด คือ พนักงาน/ลูกจ้างเอกชนมี
จำนวน 754 คน คิดเป็นร้อยละ 75.20 รองลงมาคือ ไม่ตอบมีจำนวน 112 คน คิดเป็น
ร้อยละ 11.20 พนักงานรัฐวิสาหกิจมีจำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 3.10 ลูกจ้างส่วนราชการ/
พนักงานของรัฐมีจำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 3.00 กิจการครอบครัวมีจำนวน 21 คน
คิดเป็นร้อยละ 2.10 กิจการของตัวเองมีจำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 1.70 พนักงานองค์กร
ต่างประเทศ/ระหว่างประเทศมีจำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 1.40 อื่น ๆ มีจำนวน 14 คน
คิดเป็นร้อยละ 1.40 และรับราชการมีจำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ .90 ตามลำดับ

ตารางที่ 37 แสดงจำนวน ร้อยละของบัณฑิตจำแนกตามงานเดิม – งานใหม่

งานเดิม – งานใหม่	จำนวน	ร้อยละ
งานเดิม (งานที่ทำก่อนเข้าเรียนหรือระหว่างเรียน)	206	20.60
งานใหม่ (งานที่ทำหลังสำเร็จการศึกษาแล้ว)	686	68.50
ไม่ตอบ	110	11
รวม	1002	100

จากตารางที่ 37 แสดงว่าบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ บพิตรพิมุข มหาเมฆ ส่วนใหญ่ทำงานใหม่ (งานที่ทำหลังสำเร็จการศึกษาแล้ว) จำนวน 686 คน คิดเป็นร้อยละ 68.50 งานเดิม (งานที่ทำก่อนเข้าเรียนหรือระหว่างเรียน) มีจำนวน 206 คน คิดเป็นร้อยละ 20.60 และไม่ตอบมี จำนวน 110 คน คิดเป็นร้อยละ 11

ตารางที่ 38 แสดงจำนวน ร้อยละของบัณฑิตจำแนกตามลักษณะงานที่ทำ

ลักษณะงานที่ทำ	จำนวน	ร้อยละ
เต็มเวลา (สัปดาห์ละไม่ต่ำกว่า 35 ชั่วโมง)	861	85.90
บางเวลา	30	3.00
ไม่ตอบ	111	11.10
รวม	1,002	100

จากตารางที่ 38 แสดงว่าลักษณะงานที่ บัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ บพิตรพิมุข มหาเมฆ ทำคือทำงานเต็มเวลา (สัปดาห์ละไม่ต่ำกว่า 35 ชั่วโมง) มีจำนวน 861 คน คิดเป็นร้อยละ 85.90 ไม่ตอบมีจำนวน 111 คน คิดเป็นร้อยละ 11.10 และทำงานบางเวลามีจำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 3.00 ตามลำดับ

ตารางที่ 39 แสดงจำนวน ร้อยละของบัณฑิตจำแนกตามรายได้จากการทำงานต่อเดือน

รายได้จากการทำงาน	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 5,000 บาท	11	1.10
5,001 – 10,000 บาท	511	51.00
10,001 – 15,000 บาท	277	27.60
15,001 – 20,000 บาท	56	5.60
20,000 บาทขึ้นไป	36	3.60
ไม่ได้รับค่าจ้าง / เงินเดือน	5	.60
ไม่ตอบ	106	10.60
รวม	1002	100

จากตารางที่ 39 แสดงว่าบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล กรุงเทพมหานคร บัณฑิตมีรายได้น้อยกว่า 5,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 1.10 รองลงมา มีรายได้จากการทำงานเดือนละ 5,001-10,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 51.00 รองลงมา มีรายได้จากการทำงานเดือนละ 10,001-15,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 27.60 ไม่ตอบ คิดเป็นร้อยละ 10.6 มีรายได้จากการทำงานเดือนละ 15,001-20,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 5.60 มีรายได้จากการทำงาน 20,000 บาทขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 3.60 ต่ำกว่า 5,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 1.10 และไม่ได้รับค่าจ้าง/เงินเดือน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 0.60

ตารางที่ 40 แสดงจำนวน ร้อยละของบัณฑิตจำแนกตามข้อมูลของแหล่งงาน

การทราบข้อมูลของแหล่งงาน	จำนวน	ร้อยละ
บรรดรับสมัครงานภายในวิทยาเขต/สถาบัน	17	1.70
งานนัดพบผู้ประกอบการที่มหาวิทยาลัยจัด	13	1.30
งานนัดพบแรงงานที่หน่วยงานภายนอกจัด	41	4.10
หนังสือพิมพ์	75	7.50
สื่อโทรทัศน์ / วิทยุ	11	1.10
มีผู้แนะนำ	470	46.90
อื่น ๆ (ระบุ)	260	25.90
ไม่ตอบ	115	11.50
รวม	1,002	100

จากตารางที่ 40 แสดงว่าบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ บพิตรพิมุข มหาเมฆ ส่วนมากรับทราบข้อมูลของแหล่งงาน โดยมีผู้แนะนำมี จำนวน 470 คน คิดเป็นร้อยละ 46.90 รองลงมาคือ อื่น ๆ มีจำนวน 260 คน คิดเป็นร้อยละ 25.90 ไม่ตอบ มีจำนวน 115 คน คิดเป็นร้อยละ 11.50 หนังสือพิมพ์มีจำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 7.50 งานนัดพบแรงงานที่หน่วยงานภายนอกจัดมีจำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 4.10 บอร์ดรับสมัครงานภายนอกในวิทยาเขต/สถาบันมีจำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 1.70 งานนัดพบผู้ประกอบการที่มหาวิทยาลัยจัดมีจำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 1.30 และสื่อโทรทัศน์/วิทยุมีจำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 1.10 ตามลำดับ

ตารางที่ 41 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความรู้ความสามารถของตนเองจำแนกเป็นรายด้าน

ข้อความ	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ความหมาย
ความรู้ด้านวิชาการ	3.8996	.57494	มาก
ความรู้ด้านการปฏิบัติงาน	3.8940	.62264	มาก
ความรู้ด้านคุณธรรมและบุคลิกภาพ	4.2073	.55647	มาก
รวม	3.99	.514	มาก

จากตารางที่ 41 แสดงว่าบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ บพิตรพิมุข มหาเมฆ มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเกี่ยวกับความรู้ความสามารถของตนเองอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.99 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าความรู้ด้านคุณธรรมและบุคลิกภาพมีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ 4.20 รองลงมาคือความรู้ด้านวิชาการมีค่าเฉลี่ย 3.89 และความรู้ด้านการปฏิบัติงานมีค่าเฉลี่ย 3.89

ตารางที่ 42 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับ
ความรู้ความสามารถของตนเอง ด้านความรู้ด้านวิชาการ

ข้อความ	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ความหมาย
ความรู้ด้านวิชาการ			
1 ความรู้ความสามารถในวิชาชีพเฉพาะ	3.91	1.526	มาก
2 การวางแผนการปฏิบัติงาน	3.79	.685	มาก
3 การวิเคราะห์และแก้ปัญหาในการปฏิบัติงาน	3.75	.714	มาก
4 การติดต่อสื่อสารในการปฏิบัติงาน	3.92	.732	มาก
5 การเรียนรู้งานใหม่	4.04	.765	มาก
6 การเฝ้าหาความรู้	4.02	.764	มาก
7 การคิดริเริ่มสร้างสรรค์	3.87	.763	มาก
รวม	3.8996	.57494	มาก

จากตารางที่ 42 แสดงว่าบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล
กรุงเทพ บพิตรพิมุข มหาเมฆ มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเกี่ยวกับความรู้ความสามารถของตนเองด้าน
ความรู้ด้านวิชาการโดยรวมอยู่ในระดับมากซึ่งมีค่าเฉลี่ย 3.89 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าค่าเฉลี่ย
อยู่ในระดับมากทุกข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือการเรียนรู้งานใหม่ (ค่าเฉลี่ย 4.04) รองลงมาได้แก่
การเฝ้าหาความรู้ (ค่าเฉลี่ย 4.02), การติดต่อสื่อสารในการปฏิบัติงาน (ค่าเฉลี่ย 3.92), ความรู้
ความสามารถในวิชาชีพเฉพาะ (ค่าเฉลี่ย 3.91), การคิดริเริ่มสร้างสรรค์ (ค่าเฉลี่ย 3.87),
การวางแผนการปฏิบัติงาน (ค่าเฉลี่ย 3.79) และการวิเคราะห์และแก้ปัญหาในการปฏิบัติงาน
(ค่าเฉลี่ย 3.75) ตามลำดับ

ตารางที่ 43 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของบัณฑิต
เกี่ยวกับความรู้ความสามารถ ด้านการปฏิบัติงาน

ข้อความ	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ความหมาย
ความรู้ด้านการปฏิบัติงาน			
1 การประยุกต์ความรู้มาใช้ในการปฏิบัติงาน	3.96	1.178	มาก
2 การติดตามผลการปฏิบัติงาน	3.84	.742	มาก
3 การปฏิบัติงาน	3.91	.740	มาก
4 การสร้างสรรค์ผลงานใหม่	3.74	.789	มาก
5 การปฏิบัติตามกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องในการทำงาน	4.02	.748	มาก
รวม	3.89	.622	มาก

จากตารางที่ 43 แสดงว่าบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล
กรุงเทพ บัณฑิตพิเศษ มหาเมฆ มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเกี่ยวกับความรู้ความสามารถของตนเองด้าน
ความรู้ด้านการปฏิบัติงาน โดยรวมอยู่ในระดับมากซึ่งมีค่าเฉลี่ย 3.89 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า
การปฏิบัติตามกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องในการทำงานมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด 4.02 รองลงมาได้แก่ การ
ประยุกต์ความรู้มาใช้ในการปฏิบัติงาน (ค่าเฉลี่ย 3.96), การปฏิบัติงาน (ค่าเฉลี่ย 3.91) ,
การติดตามผลการปฏิบัติงาน (ค่าเฉลี่ย 3.84) และ การสร้างสรรค์ผลงานใหม่ (ค่าเฉลี่ย 3.74)
ตามลำดับ

ตอนที่ 4 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปและภาวะการมีงานทำของบัณฑิต จากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ พระนครใต้

ตารางที่ 45 แสดงจำนวนและร้อยละ ของบัณฑิตมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ พระนครใต้ จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
หญิง	370	84.67
ชาย	67	15.33
รวม	437	100

จากตารางที่ 45 แสดงให้เห็นว่านักศึกษาผู้ตอบแบบสอบถามจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล พระนครใต้ มีทั้งสิ้นจำนวน 437 คน เป็นเพศหญิง จำนวน 370 คน คิดเป็นร้อยละ 84.67 และ เป็นเพศชาย จำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 15.33

ตารางที่ 46 แสดงจำนวนและร้อยละ ของบัณฑิตมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ พระนครใต้ จำแนกตามหลักสูตร

หลักสูตร	จำนวน	ร้อยละ
ปริญญาตรีต่อเนื่องคณะศิลปศาสตร์	48	10.98
ปริญญาตรีต่อเนื่องคณะวิศวกรรมศาสตร์	265	60.64
ปริญญาตรีปกตศิลปศาสตร์	28	6.41
ปริญญาตรีปกตวิศวกรรมศาสตร์	96	21.97
รวม	437	100

จากตารางที่ 46 แสดงให้เห็นว่านักศึกษาผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 437 คน เป็นบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาลงหลักสูตรปริญญาตรีต่อเนื่องคณะวิศวกรรมศาสตร์มากที่สุด จำนวน 265 คน คิดเป็นร้อยละ 60.64 สำเร็จการศึกษาลงหลักสูตรปริญญาตรีปกต วิศวกรรมศาสตร์ จำนวน 96 คน คิดเป็นร้อยละ 21.97 สำเร็จการศึกษาลงหลักสูตรปริญญาตรีต่อเนื่องคณะศิลปศาสตร์ จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 10.98 และ สำเร็จการศึกษาลงหลักสูตรปริญญาตรีปกตคณะศิลปศาสตร์ จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 6.41

ตารางที่ 47 แสดงจำนวนและร้อยละ ของบัณฑิตมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล
กรุงเทพ พระนครใต้ จำแนกตามวิชาเอก

วิชาเอก	จำนวน	ร้อยละ
ผ้าและเครื่องแต่งกาย	61	13.96
อาหารและโภชนาการ	144	32.95
อาหารและโภชนาการ – พัฒนาผลิตภัณฑ์	59	13.5
คหกรรมศาสตร์ทั่วไป – คหกรรมศาสตร์ศึกษา	30	6.87
พัฒนาการครอบครัวและเด็ก	6	1.37
คหกรรมศาสตร์ทั่วไป – ธุรกิจงานประดิษฐ์	11	2.52
การโรงแรม	76	17.39
ศิลปศึกษา – วิจิตรศิลป์	17	3.89
จิตรกรรม	33	7.55
รวม	437	100

จากตารางที่ 47 แสดงให้เห็นว่าบัณฑิตผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 437 คน สำเร็จ การศึกษาสาขาวิชาเอกอาหารและโภชนาการมากที่สุดจำนวน 144 คน คิดเป็นร้อยละ 32.95 สำเร็จการศึกษาสาขาวิชาเอกการโรงแรม จำนวน 76 คน คิดเป็นร้อยละ 17.39 สำเร็จการศึกษา สาขาวิชาเอกผ้าและเครื่องแต่งกาย จำนวน 61 คน คิดเป็นร้อยละ 13.96 สำเร็จการศึกษาสาขา วิชาเอกอาหารและโภชนาการ – พัฒนาผลิตภัณฑ์ จำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 13.5 สำเร็จ การศึกษาสาขาวิชาเอกจิตรกรรม จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 7.55 สำเร็จการศึกษาสาขา วิชาเอกคหกรรมศาสตร์ทั่วไป – คหกรรมศาสตร์ศึกษา จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 6.87 สำเร็จการศึกษาสาขาวิชาเอกศิลปศึกษา – วิจิตรศิลป์ จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 3.89 สำเร็จ การศึกษาสาขาวิชาเอกคหกรรมศาสตร์ทั่วไป – ธุรกิจงานประดิษฐ์ จำนวน 11 คน คิดเป็น ร้อยละ 2.52 และ สำเร็จการศึกษาสาขาวิชาเอกพัฒนาการครอบครัวและเด็ก มีจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 1.37

ตารางที่ 48 แสดงจำนวนและร้อยละ ของบัณฑิตมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล
กรุงเทพ พระนครใต้ จำแนกตามเกรด

เกรดเฉลี่ย	จำนวน	ร้อยละ
2.00 - 2.50	28	6.41
2.51 - 3.00	125	28.60
3.01 - 3.50	198	45.31
3.51 - 4.00	86	19.68
รวม	437	100

จากตารางที่ 48 แสดงให้เห็นว่าบัณฑิตผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 437 คน เป็นผู้
สำเร็จการศึกษาโดยมีเกรดเฉลี่ยสะสมอยู่ที่ระดับ 3.01 - 3.50 มากที่สุดจำนวน 198 คน คิดเป็น
ร้อยละ 45.31 รองลงมาคือเกรดเฉลี่ยสะสมอยู่ที่ระดับ 2.51 - 3.00 จำนวน 125 คน คิดเป็น
ร้อยละ 28.60 เกรดเฉลี่ยสะสมอยู่ที่ระดับ 3.51 - 4.00 มีจำนวน 86 คน คิดเป็นร้อยละ 19.68
และเป็นผู้ที่สำเร็จการศึกษาด้วยเกรดเฉลี่ยสะสมที่ระดับ 2.00 - 2.50 จำนวน 28 คน คิดเป็น
ร้อยละ 6.41

ตารางที่ 49 แสดงจำนวนและร้อยละ ของบัณฑิตมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล
กรุงเทพ พระนครใต้ จำแนกตามสถานภาพการทำงาน

สถานภาพการทำงาน	จำนวน	ร้อยละ
ยังไม่ได้ทำงาน	100	22.88
ทำงานแล้ว	337	77.12
รวม	437	100

จากตารางที่ 49 แสดงให้เห็นว่าบัณฑิตผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 437 คน เป็นผู้
ทำงานแล้ว จำนวน 337 คน คิดเป็นร้อยละ 77.12 และ ยังไม่ได้ทำงาน จำนวน 100 คนคิดเป็น
ร้อยละ 22.88

ตารางที่ 50 แสดงจำนวนและร้อยละ ของบัณฑิตมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล
กรุงเทพ พระนครใต้ จำแนกตามประเภทงานที่ทำ

ประเภทงานที่ทำ	จำนวน	ร้อยละ
กิจการของตัวเอง	26	7.72
กิจการของครอบครัว	15	4.45
ลูกจ้างส่วนราชการ/พนักงานของรัฐ	19	5.64
รับราชการ	2	0.59
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	14	4.15
พนักงานองค์กรต่างประเทศ/ระหว่างประเทศ	3	0.89
พนักงาน/ลูกจ้างเอกชน	248	73.59
อื่น ๆ	10	2.97
รวม	337	100

จากตารางที่ 50 แสดงให้เห็นว่าบัณฑิตผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 337 คน เป็นผู้ทำงานเป็นพนักงาน/ลูกจ้างเอกชน มากที่สุด จำนวน 248 คน คิดเป็นร้อยละ 73.59 รองลงมาคือผู้ที่ทำกิจการของตัวเอง จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 7.72 ทำงานเป็นลูกจ้างส่วนราชการ/พนักงานของรัฐ จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 5.64 ทำกิจการของครอบครัว มีจำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 4.45 ทำงานเป็นพนักงานรัฐวิสาหกิจ จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 4.15 ทำงานเป็นพนักงานองค์กรต่างประเทศ/ระหว่างประเทศ จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 0.89 ทำงานเป็นพนักงานข้าราชการ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.59 และเป็นผู้ที่ทำงานไม่ได้ระบุประเภทงานที่ทำจำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 2.97 ตามลำดับ

ตารางที่ 51 แสดงจำนวนและร้อยละ ของบัณฑิตมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล
กรุงเทพ จำแนกตามงานที่ทำเป็นงานเดิมหรืองานใหม่

งานเดิม – งานใหม่	จำนวน	ร้อยละ
งานเดิม (งานที่ทำก่อนเข้าเรียนหรือระหว่างเรียน)	37	10.98
งานใหม่ (งานที่ทำหลังสำเร็จการศึกษาแล้ว)	300	89.02
รวม	337	100

จากตารางที่ 51 แสดงให้เห็นว่าบัณฑิตผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 337 คน เป็นผู้ที่ทำงานใหม่ (งานที่ทำหลังสำเร็จการศึกษาแล้ว) จำนวน 300 คน คิดเป็นร้อยละ 89.02 และทำงานเดิม (งานที่ทำก่อนเข้าเรียนหรือทำระหว่างเรียน) มีจำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 10.98

ตารางที่ 52 แสดงจำนวนและร้อยละ ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ จำแนกตามลักษณะงานที่ทำ

ลักษณะงานที่ทำ	จำนวน	ร้อยละ
เต็มเวลา (สัปดาห์ละไม่ต่ำกว่า 35 ชั่วโมง)	302	89.61
บางเวลา	35	10.39
รวม	337	100

จากตารางที่ 52 แสดงให้เห็นว่าบัณฑิตผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 337 คน เป็นผู้ที่ทำงานเต็มเวลา (สัปดาห์ละไม่ต่ำกว่า 35 ชั่วโมง) จำนวน 302 คน คิดเป็นร้อยละ 89.61 และเป็นผู้ที่ทำงานบางเวลา จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 10.39

ตารางที่ 53 แสดงจำนวนและร้อยละ ของบัณฑิตมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ จำแนกตามรายได้

รายได้จากการทำงาน	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 5,000 บาท	15	4.45
5,001 – 10,000 บาท	244	72.40
10,001 – 15,000 บาท	53	15.73
15,001 – 20,000 บาท	4	1.19
20,000 บาทขึ้นไป	12	3.56
ไม่ได้รับค่าจ้าง / เงินเดือน	9	2.67
รวม	337	100

จากตารางที่ 53 แสดงให้เห็นว่าบัณฑิตผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 337 คนส่วนใหญ่ เป็นผู้ที่มีรายได้ 5,001 – 10,000 บาท จำนวน 244 คน คิดเป็นร้อยละ 72.40 รองลงมาคือผู้ที่มีรายได้ 10,001 – 15,000 บาท จำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 15.73 ผู้ที่มีรายได้ ต่ำกว่า 5,000 บาท มีจำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 4.45 เป็นผู้ที่มีรายได้ 20,000 บาทขึ้นไป มีจำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 3.56 เป็นผู้ที่ไม่ได้รับค่าจ้าง/เงินเดือน จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 2.67 และเป็นผู้ที่มีรายได้ 15,001 – 20,000 บาท จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.19

ตารางที่ 54 แสดงจำนวนและร้อยละ ของบัณฑิตมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล
กรุงเทพ พระนครใต้ จำแนกตามข้อมูลของแหล่งงาน

แหล่งข้อมูลของงาน	จำนวน	ร้อยละ
บอร์ตรับสมัครงานภายในวิทยาเขต/สถาบัน	5	1.48
งานนัดพบแรงงานที่หน่วยงานภายนอกจัด	12	3.56
หนังสือพิมพ์	16	4.75
สื่อโทรทัศน์ / วิทยุ	5	1.48
มีผู้แนะนำ	213	63.20
อื่น ๆ (ระบุ)	86	25.52
รวม	337	100

จากตารางที่ 54 แสดงให้เห็นว่าบัณฑิตผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 337 คน ส่วนใหญ่ เป็นผู้ที่ทราบข่าวการสมัครงานโดยมีผู้แนะนำ จำนวน 213 คน คิดเป็นร้อยละ 63.20 รองลงมาคือ ผู้ที่ทราบข่าวการสมัครงานจากแหล่งข่าวอื่น จำนวน 86 คน คิดเป็นร้อยละ 25.52 เป็นผู้ ที่ทราบข่าว การสมัครงานจากหนังสือพิมพ์ จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 4.75 เป็นผู้ ที่ทราบข่าวการสมัคร งานจากงานนัดพบแรงงานที่หน่วยงานภายนอกจัด จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 3.56 และเป็นผู้ ที่ทราบข่าวการสมัครงานจากบอร์ตรับสมัครงานภายในวิทยาเขต/สถาบัน และจากสื่อโทรทัศน์ / วิทยุ จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 1.48

ตารางที่ 55 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความรู้
ความสามารถของตนเอง จำแนกเป็นรายด้าน

ข้อความ	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ความหมาย
ความรู้ด้านวิชาการ	3.95	0.48	มาก
ความรู้ด้านการปฏิบัติงาน	3.99	0.53	มาก
ความรู้ด้านคุณธรรมและบุคลิกภาพ	4.27	0.49	มาก
รวม	4.07	0.52	มาก

จากตารางที่ 55 แสดงว่าบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ พระนครใต้ มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเกี่ยวกับความรู้ความสามารถของตนเองอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 4.07) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าความรู้ด้านคุณธรรมและบุคลิกภาพมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 4.27) รองลงมาคือความรู้ด้านการปฏิบัติงาน (ค่าเฉลี่ย 3.99) และความรู้ด้านวิชาการ (ค่าเฉลี่ย 3.95)

ตารางที่ 56 ค่าเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคิดเห็นของบัณฑิต
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ พระนครใต้ เกี่ยวกับความรู้
ความสามารถของบัณฑิต ด้านความรู้ด้านวิชาการ

ข้อความ	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ความหมาย
ความรู้ด้านวิชาการ			
1.1 ความรู้ความสามารถในวิชาชีพเฉพาะ	4.06	0.63	มาก
1.2 การวางแผนการปฏิบัติงาน	3.80	0.66	มาก
1.3 การวิเคราะห์และแก้ปัญหาในการปฏิบัติงาน	3.78	0.66	มาก
1.4 การติดต่อสื่อสารในการปฏิบัติงาน	3.79	0.73	มาก
1.5 การเรียนรู้งานใหม่	4.09	0.78	มาก
1.6 การใฝ่หาความรู้	4.11	0.74	มาก
1.7 การคิดริเริ่มสร้างสรรค์	4.01	0.74	มาก
รวม	3.95	0.48	มาก

จากตารางที่ 56 พบว่าความคิดเห็นของบัณฑิตมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ เกี่ยวกับความรู้ความสามารถของตนเองด้านวิชาการโดยรวม มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.95 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากทุกข้อ สำหรับข้อที่มีคะแนนสูงสุด ได้แก่ การใฝ่หาความรู้ (ค่าเฉลี่ย 4.11) รองลงมาคือ การเรียนรู้งานใหม่ (ค่าเฉลี่ย 4.09), ความรู้ความสามารถในวิชาชีพเฉพาะ (ค่าเฉลี่ย 4.06), การคิดริเริ่มสร้างสรรค์ (ค่าเฉลี่ย 4.01), การวางแผนการปฏิบัติงาน (ค่าเฉลี่ย 3.80), การติดต่อสื่อสารในการปฏิบัติงาน (ค่าเฉลี่ย 3.79), และข้อที่มีคะแนนต่ำที่สุด ได้แก่ การวิเคราะห์และแก้ปัญหาในการปฏิบัติงาน (ค่าเฉลี่ย 3.78)

ตารางที่ 57 ค่าเฉลี่ย ความเปี่ยมเบนมาตรฐานและระดับความคิดเห็นของบัณฑิตมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ พระนครใต้ เกี่ยวกับความรู้ความสามารถ ด้านความรู้ด้านการปฏิบัติงาน

ข้อความ	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ความหมาย
ความรู้ด้านการปฏิบัติงาน			
1 การประยุกต์ความรู้มาใช้ในการปฏิบัติงาน	4.02	0.75	มาก
2 การติดตามผลการปฏิบัติงาน	3.92	0.70	มาก
3 การปฏิบัติงาน	4.12	0.72	มาก
4 การสร้างสรรค์ผลงานใหม่	3.84	0.76	มาก
5 การปฏิบัติตามกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องในการทำงาน	4.08	0.77	มาก
รวม	3.99	0.53	มาก

จากตารางที่ 57 แสดงว่า ความคิดเห็นของบัณฑิตจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ พระนครใต้ เกี่ยวกับความรู้ความสามารถของตนเองด้านความรู้ด้านการปฏิบัติงานโดยรวม มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.99) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าทุกข้อมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก สำหรับข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ การปฏิบัติงาน (ค่าเฉลี่ย 4.12), รองลงมาคือ การปฏิบัติตามกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องในการทำงาน (ค่าเฉลี่ย 4.08), การประยุกต์ความรู้มาใช้ในการปฏิบัติงาน (ค่าเฉลี่ย 4.02), การติดตามผลการปฏิบัติงาน (ค่าเฉลี่ย 3.92), และข้อที่มีคะแนนต่ำที่สุด ได้แก่ การสร้างสรรค์ผลงานใหม่ (ค่าเฉลี่ย 3.84)

ตารางที่ 58 ค่าเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคิดเห็นของบัณฑิต
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ พระนครใต้ เกี่ยวกับความรู้
ความสามารถของตนเองด้านคุณธรรมและบุคลิกภาพ

ข้อความ	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ความหมาย
คุณธรรมและบุคลิกภาพ			
1.1 มนุษย์สัมพันธ์	4.48	0.66	มากที่สุด
1.2 ความรับผิดชอบ	4.34	0.64	มากที่สุด
1.3 ความละเอียดรอบคอบ	4.00	0.75	มาก
1.4 ความขยันและอดทน	4.26	0.71	มากที่สุด
1.5 ความเสียสละ	4.29	0.68	มากที่สุด
1.6 ความมีระเบียบวินัย	4.20	0.73	มาก
1.7 ความซื่อสัตย์	4.53	0.64	มากที่สุด
1.8 ความเชื่อมั่นในตนเอง	4.16	0.78	มาก
1.9 การตรงต่อเวลา	4.29	0.81	มากที่สุด
1.10 การควบคุมอารมณ์	4.16	0.81	มาก
รวม	4.27	0.49	มากที่สุด

จากตารางที่ 58 แสดงว่าความคิดเห็นของบัณฑิตมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ พระนครใต้ เกี่ยวกับหลักสูตรด้านคุณธรรมและบุคลิกภาพโดยรวม มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.27 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด 6 ข้อ สำหรับข้อที่มี คะแนนสูงสุด ได้แก่ ความซื่อสัตย์ (ค่าเฉลี่ย 4.53), รองลงมาคือ มนุษย์สัมพันธ์ (ค่าเฉลี่ย 4.48), ความรับผิดชอบ (ค่าเฉลี่ย 4.34), ความเสียสละ และการตรงต่อเวลาเท่ากัน (ค่าเฉลี่ย 4.29) และ ความขยันและอดทน (ค่าเฉลี่ย 4.26) อีก 4 ข้อมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากคือ ความมีระเบียบวินัย (ค่าเฉลี่ย 4.20), ความเชื่อมั่นในตัวเอง และการควบคุมอารมณ์ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากัน (ค่าเฉลี่ย 4.16), และข้อที่มีคะแนนต่ำที่สุด ได้แก่ ความละเอียดรอบคอบ (ค่าเฉลี่ย 4.00)

สรุปผลการวิจัย อภิปราย และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ เพื่อการศึกษาติดตามผู้สำเร็จการศึกษา ระดับปริญญาตรี จากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตปทุมธานี มหาเมฆ ปีการศึกษา 2547 โดยมีการดำเนินการวิจัย ตามขั้นตอน ดังนี้

1. การกำหนดประชากร และกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ บัณฑิต จากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2547 ซึ่งมีจำนวน 2,666 คน และกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ บัณฑิตดังกล่าวซึ่งเข้ารายงานตัวฝึกซ้อมย่อย ในการเข้ารับพระราชทานปริญญาบัตร ที่ปทุมธานี มหาเมฆ และได้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งมีจำนวน 2,603 คน

2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้สร้างเครื่องมือการวิจัยจากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องโดยจัดสร้างแบบสอบถาม ซึ่งแบ่งเป็น 2 ตอน ตอนที่ 1 สอบถามข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปของผู้สำเร็จการศึกษา และตอนที่ 2 สอบถามเกี่ยวกับภาวะการมีงานทำของบัณฑิตผู้สำเร็จการศึกษา จากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ แบบสอบถามที่สร้างขึ้น นี้ ได้รับการตรวจสอบความเหมาะสมและความสมบูรณ์ โดยผู้เชี่ยวชาญ

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้แจกแบบสอบถามแก่ประชากร ในวันซ้อมย่อย ในการรับปริญญาบัตร ซึ่งมีการฝึกซ้อมที่ปทุมธานี มหาเมฆ โดยมีบัณฑิตตอบแบบสอบถามทั้งสิ้น 2,603 คน

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่ได้รับกลับมายังวิเคราะห์โดยโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for Window เพื่อหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

5. การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล โดยแสดงค่าความถี่ และร้อยละ ในรูปตาราง และการบรรยาย

สรุปผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูล ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย สามารถสรุปภาพรวมของการติดตามบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ปีการศึกษา 2547 ดังนี้

บัณฑิตมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ปีการศึกษา 2547 ที่ตอบแบบสอบถามมีจำนวนทั้งสิ้น 2,666 คน ในจำนวนนี้มีบัณฑิตที่ให้ความร่วมมือตอบแบบสอบถามในวันขอมยอการรับพระราชทานปริญญาบัตร ที่วิทยาเขตบพิตรพิมุข มหาเมฆ จำนวน 2,603 คน คิดเป็นร้อยละ 97.63 ของบัณฑิตทั้งหมด บัณฑิตส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 1,863 คน (ร้อยละ 71.50) มีสถานภาพทำงานแล้วเป็นส่วนใหญ่ จำนวน 2,083 คน (ร้อยละ 80.00) ยังไม่ได้ทำงานจำนวน 403 คน (ร้อยละ 15.50)

สำหรับบัณฑิตที่ยังไม่ได้ทำงาน จำนวน 403 คน (ร้อยละ 15.50 ของบัณฑิตทั้งหมดที่ตอบแบบสอบถาม) นั้น เมื่อพิจารณาตามสาเหตุที่ทำให้ยังไม่ได้ทำงาน พบว่า บัณฑิตจำนวน 174 คน รอฟังคำตอบจากหน่วยงาน (ร้อยละ 43.17 ของจำนวนบัณฑิตที่ยังไม่ได้ทำงาน) รองลงมาคือ บัณฑิตหางานทำไม่ได้ จำนวน 75 คน (ร้อยละ 18.61 ของจำนวนบัณฑิตที่ยังไม่ได้ทำงาน) บัณฑิตยังไม่ประสงค์จะทำงาน จำนวน 66 คน (ร้อยละ 16.37 ของจำนวนบัณฑิตที่ยังไม่ได้ทำงาน) บัณฑิตจำนวน 36 คนยังไม่ได้ทำงานด้วยสาเหตุอื่น ๆ (ร้อยละ 8.93 ของจำนวนบัณฑิตที่ยังไม่ได้ทำงาน) บัณฑิตจำนวน 34 คน จะศึกษาต่อ (ร้อยละ 8.43 ของจำนวนบัณฑิตที่ยังไม่ได้ทำงาน) บัณฑิตจำนวน 18 คน จะศึกษาต่อ (ร้อยละ 4.49 ของจำนวนบัณฑิตที่ยังไม่ได้ทำงาน) ด้วยเหตุผล กำลังศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษา

ในด้านประเภทงานที่บัณฑิตได้เข้าทำงาน นั้น พบว่า บัณฑิตส่วนใหญ่ จำนวน 1,789 คน (ร้อยละ 82.83 ของบัณฑิตที่มีงานทำแล้ว) ทำงานเป็นพนักงาน/ลูกจ้าง ในหน่วยงานเอกชน บัณฑิต จำนวน 93 คน (ร้อยละ 4.31 ของบัณฑิตที่มีงานทำแล้ว) เป็นลูกจ้างส่วนราชการ/พนักงานของรัฐ บัณฑิต จำนวน 88 คน (ร้อยละ 4.07 ของบัณฑิตที่มีงานทำแล้ว) ทำงานในกิจการของตนเอง บัณฑิต จำนวน 74 คน (ร้อยละ 3.43 ของบัณฑิตที่มีงานทำแล้ว) ทำงานในกิจการของครอบครัว บัณฑิต จำนวน 72 คน (ร้อยละ 3.33 ของบัณฑิตที่มีงานทำแล้ว) เป็นพนักงานรัฐวิสาหกิจ บัณฑิต จำนวน 25 คน (ร้อยละ 1.16 ของบัณฑิตที่มีงานทำแล้ว) ทำงานเป็นพนักงานองค์กรต่างประเทศ/ระหว่างประเทศ และ บัณฑิต จำนวน 19 คน (ร้อยละ 0.87 ของบัณฑิตที่มีงานทำแล้ว) รับราชการ

ในด้านสภาพงานของบัณฑิตที่ทำงานแล้ว นั้น พบว่า บัณฑิต จำนวน 1,761 คน (ร้อยละ 80.16) เข้าทำงานใหม่ และบัณฑิต จำนวน 436 คน (ร้อยละ 19.84) ทำงานเดิมของตนเอง

ในด้านการทำงานเต็มเวลา หรือไม่เต็มเวลา ของบัณฑิตที่ทำงานแล้วนั้น พบว่า บัณฑิตจำนวน 2,091 คน (ร้อยละ 95.13 ของบัณฑิตที่ทำงานแล้ว) ทำงานเต็มเวลา ในขณะที่ บัณฑิตจำนวน 107 คน (ร้อยละ 4.87 ของบัณฑิตที่ทำงานแล้ว) ทำงานไม่เต็มเวลา

ในด้านจำนวนรายได้/ค่าจ้าง/เงินเดือน (รวมภาษี) ที่บัณฑิตที่มีงานทำแล้วได้รับโดยเฉลี่ยต่อเดือน นั้น พบว่า บัณฑิต จำนวน 1,253 คน (ร้อยละ 56.55) มีรายได้ต่อเดือน ระหว่าง 5,001-10,000 บาท บัณฑิต จำนวน 683 คน (ร้อยละ 30.82) มีรายได้ต่อเดือน ระหว่าง 10,001-15,000 บาท บัณฑิต จำนวน 115 คน (ร้อยละ 5.18) มีรายได้ต่อเดือน ระหว่าง 15,001-20,000 บาท บัณฑิต จำนวน 92 คน (ร้อยละ 4.16) มีรายได้ต่อเดือน สูงกว่า 20,000 บาท และบัณฑิตอีกจำนวน 48 คน (ร้อยละ 2.16) มีรายได้ต่อเดือน ต่ำกว่า 5,000 บาท

สำหรับความคิดเห็นของผู้สำเร็จการศึกษาเกี่ยวกับหลักสูตรในภาพรวมอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.97) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าหลักสูตรที่ได้ศึกษาควรเน้นด้านคุณธรรมและบุคลิกภาพในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 4.21) รองลงมาคือความรู้ด้านการปฏิบัติงาน (ค่าเฉลี่ย 3.92) และความรู้ด้านวิชาการ (ค่าเฉลี่ย 3.91)

อภิปรายผล

ผลจากการศึกษาครั้งนี้ มีประเด็นที่น่าสนใจ ซึ่งจะกล่าวอภิปรายจากข้อสรุปการค้นพบที่เป็นประเด็นสำคัญ ดังนี้

1. บัณฑิตที่ตอบแบบสอบถามใหญ่ (ร้อยละ 56.55) มีรายได้ อยู่ระหว่าง 5,001-10,000 บาท ทั้งนี้เนื่องบัณฑิตในระดับปริญญาตรีในตลาดแรงงานส่วนใหญ่มีรายได้แรกเข้าทำงานไม่เกิน 10,000 บาทต่อเดือน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับสาขาวิชาที่บัณฑิตได้ศึกษาด้วย

2. บัณฑิตที่ตอบแบบสอบถาม ร้อยละ 80 มีงานทำแล้ว ซึ่งกล่าวได้ว่า อัตราการมีงานทำของบัณฑิตจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ดังกล่าว อยู่ในอัตราที่สูงกว่าอัตราการมีงานทำโดยเฉลี่ยของบัณฑิตในสังกัดทบวงมหาวิทยาลัยปีการศึกษา 2543 ซึ่งมีอัตราร้อยละ 59.68 (มหาวิทยาลัยสุรนารี, 2545) อีกทั้งอัตราการมีงานทำดังกล่าวยังอยู่ในเกณฑ์ที่สูงกว่าอัตราการมีงานทำของบัณฑิตจากสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลโดยรวม และอัตราการมีงานทำของบัณฑิตโดยรวมในสายบริหารธุรกิจ ในสังกัดสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ซึ่งมีอัตราการมีงานทำร้อยละ 71.82 และร้อยละ 77.77 ตามลำดับ แสดงให้เห็นว่า บัณฑิตจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ส่วนใหญ่เป็นบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาในระดับอาชีวศึกษามาก่อน จึงสามารถเรียนด้วยทำงานด้วยไปพร้อมกันได้ เป็นโอกาสให้สามารถหางานได้ง่ายกว่าสถาบันการศึกษาอื่น

3. ในส่วนของการรับทราบข้อมูลข่าวสารของแหล่งงานนั้น บัณฑิตส่วนใหญ่ (ร้อยละ 54.36) ตอบว่ามีผู้แนะนำ แสดงให้เห็นว่า ในการหางานในยุคปัจจุบันจำเป็นต้องมีมนุษย์สัมพันธ์

ที่ดีกับบุคคลทั่วไป ซึ่งจะสอดคล้องกับความคิดเห็นของบัณฑิตว่าหลักสูตรที่ศึกษานั้นควรเน้นความสำคัญด้านคุณธรรมและบุคลิกภาพ ซึ่งประกอบด้วยข้อย่อยที่สำคัญคือ ความซื่อสัตย์ และการมีมนุษยสัมพันธ์ ประกอบกับการทำงานในปัจจุบันผู้ประกอบการมักจะเน้นให้มีการมีผู้รับรองหรือผู้อ้างอิงเพื่อให้ได้ผู้ทำงานที่สามารถไว้วางใจได้

4. ประเภทงานที่บัณฑิตได้เข้าทำงานแล้ว ส่วนใหญ่เป็นงานในหน่วยงานเอกชนทั้ง 3 พื้นที่การศึกษา ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของอุไรวรรณ วิจารณกุลที่ได้ศึกษาวิจัยภาวะการมีงานทำของบัณฑิต และความพึงพอใจผู้ใช้บริการสถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม ปี พ.ศ. 2543 -2545 ที่พบว่าบัณฑิตส่วนใหญ่มีงานทำอยู่ในบริษัทเอกชน ลักษณะงานที่ทำงานบริหารจัดการ เช่น งานธุรการ บัญชี จากข้อค้นพบดังกล่าวนี้ แสดงให้เห็นว่า ปัจจุบัน บัณฑิตสนใจทำงานในบริษัทเอกชนมากที่สุด และสนใจที่จะรับราชการน้อยมาก ซึ่งเป็นกระแสสังคมในปัจจุบัน ดังเช่นที่ วิจิตร ศรีสอ้าน (2533) เคยกล่าวไว้ว่า ตลาดแรงงานใหม่ของบัณฑิตในปัจจุบันและอนาคตเปลี่ยนจากภาครัฐบาลเป็นภาคเอกชน อีกทั้งในปัจจุบัน รัฐบาล มีนโยบายที่จะลดจำนวนข้าราชการลง (กองการเจ้าหน้าที่ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล, 2547) ตลาดแรงงานใหม่ของบัณฑิตในอนาคตย่อมต้องอยู่ในภาคเอกชน และการประกอบอาชีพอิสระส่วนตัวมากขึ้น จากแนวโน้มดังกล่าว การผลิตบัณฑิตระดับอุดมศึกษาจึงควรมุ่งสู่การพัฒนาความรู้ความสามารถ และความพร้อมของบัณฑิตเพื่อการเข้าสู่ตลาดแรงงานภาคเอกชน และการประกอบอาชีพอิสระส่วนตัวให้มากขึ้นเพื่อประโยชน์ในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศต่อไป

5. บัณฑิต จำนวนร้อยละ 80.16 ของบัณฑิตที่มีงานทำแล้ว เข้าทำงานใหม่ และบัณฑิตจำนวน ร้อยละ 19.84 ของบัณฑิตที่มีงานทำแล้วทำงานเดิมของตนเอง ซึ่งอัตราส่วนการเข้าทำงานใหม่ของบัณฑิตดังกล่าว อยู่ในระดับที่สูงกว่า อัตราส่วนการเข้าทำงานใหม่ของบัณฑิตจากสถาบันอุดมศึกษาต่างๆ โดยทั่วไป ซึ่งมีอัตราส่วนการเข้าทำงานใหม่ร้อยละ 47.73 โดยเป็นอัตราส่วนเฉลี่ยของการเข้าทำงานใหม่ของบัณฑิตจากสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ ร้อยละ 42.75 และจากสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ร้อยละ 58.04 (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาแห่งชาติ, 2543) ซึ่งอาจกล่าวได้ว่า มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ สามารถผลิตบัณฑิตเข้าสู่ตลาดแรงงานได้ตรงเป้าหมายเพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศได้ดี

6. บัณฑิตที่มีงานทำแล้ว มีความคิดเห็นเกี่ยวกับความรู้ความสามารถของตนเองว่าควรเน้นในด้านคุณธรรมและบุคลิกภาพในระดับมากที่สุด ข้อค้นพบข้างต้นทำให้ตระหนักได้ว่า การพัฒนาหลักสูตรเพื่อให้ได้สาระเนื้อหาวิชาที่สามารถนำมาประยุกต์ใช้ได้จริงในการปฏิบัติงานนั้น ควรเน้นในด้านคุณธรรมและบุคลิกภาพให้เหมาะสมกับโลกของการทำงานที่เต็มไปด้วยการ

แข่งขันท่ามกลางความเจริญอย่างรวดเร็วของโลกยุคข้อมูลข่าวสารซึ่งจะเสื่อมถอยในด้านศีลธรรม และจริยธรรม

ข้อเสนอแนะ

1. ควรมีการติดตามความก้าวหน้าในการทำงานของบัณฑิต เพื่อให้ทราบการเปลี่ยนแปลงและความเจริญก้าวหน้าในการทำงานของบัณฑิต ข้อมูลที่ได้จากการสำรวจจะเป็นประโยชน์สำหรับการวางแผนปรับปรุงหลักสูตร ในระยะยาว รวมทั้งจะเป็นประโยชน์ในด้านการสร้างความร่วมมือ และเครือข่ายในการให้ข้อมูลเกี่ยวกับโอกาสและแหล่งงานสำหรับการทำงานของบัณฑิต ต่อไป

2. ควรมีการศึกษาลักษณะการปฏิบัติงานของบัณฑิต ตามความคิดเห็นของนายจ้าง รวมถึงความพึงพอใจของนายจ้างที่มีต่อการทำงานของบัณฑิต เพื่อประโยชน์ในการพิจารณาปรับปรุงหลักสูตร ที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้จ้างงานในตลาดแรงงาน

3. ควรมีการศึกษาลักษณะที่พึงประสงค์ของบัณฑิตในทัศนะของผู้ประกอบการ เพื่อมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ จะได้นำข้อมูลมาพัฒนาปรับปรุงหลักสูตรการเรียนการสอนให้ตรงกับความต้องการของนายจ้างหรือตลาดแรงงาน

บรรณานุกรม

- กองการเจ้าหน้าที่, สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล. 2547. **เรื่องมาตรการพัฒนาและบริหารกำลังคนเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลง**. หนังสือที่ศธ.0573.02/159 วันที่ 9 มกราคม 2547.
- กองบริการ, สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล. 2546. **สรุปผลข้อมูลภาวะการณ์ผลงานทำของบัณฑิตรุ่นปีการศึกษา 2545**. หนังสือที่ศธ.0573.05/16.4 วันที่ 3 กันยายน 2546.
- กองแผนงาน, มหาวิทยาลัยรามคำแหง. 2547. **สรุปรายงานการสำรวจภาวะการมีงานทำของบัณฑิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ปีการศึกษา 2542 (รุ่นที่ 26)**. <http://www.ru.ac.th/planning/student/working.htm>
- คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน. 2535. **แผนการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2535**. กรุงเทพฯ: อัมรินทร์พรินติ้งกรุ๊ป.
- คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน. 2537. **รายงานการวิจัยเรื่อง "ภาวะการณ์มีงานทำและคุณภาพในการทำงานของผู้จบอุดมศึกษา"**. กรุงเทพฯ: ที.พี. พรินท์ จำกัด.
- คณะกรรมการการอุดมศึกษา. 2543. **บทสรุปรายงานการศึกษาเรื่อง ภาวะการมีงานทำของบัณฑิต รุ่นปี พ.ศ. 2543**. กรุงเทพฯ: <http://www.mua.go.th/>
- เทคโนโลยีราชมงคล, สถาบัน. 2540. **แผนพัฒนาการศึกษาระยะที่ 9 (พ.ศ. 2540-2544)**. กรุงเทพฯ: กองแผนงาน สำนักงานอธิการบดี.
- นิพนธ์ พัวพงศกร. 2530. "การจัดการศึกษาตามความต้องการของตลาดแรงงาน", **วารสารการศึกษาแห่งชาติ**. ปีที่ 22, ฉบับที่ 1, ตุลาคม-พฤศจิกายน, 2530: 18-27.
- บุญชู มูลพินิจ. 2530. "แนวคิดและการจัดกิจกรรมเพื่อการทำงานในสถานศึกษาวิชาชีพ", **วารสารการศึกษาแห่งชาติ**. ปีที่ 22, ฉบับที่ 1, ตุลาคม-พฤศจิกายน, 2530: 41-45.
- บพิตรพิมุข มหาเมฆ, วิทยาเขต. 2546. **รายงานการประเมินตนเอง ตามแนวทางการประเมินตนเองของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ประจำปีการศึกษา 2545**. กรุงเทพฯ: เอกสารอัดสำเนา.
- ประพันธ์ เจียรกุล และคณะ. 2544. **การติดตามผู้สำเร็จการศึกษาของมหาวิทยาลัยศรีปทุม ประจำปีการศึกษา 2543**. กรุงเทพฯ: สำนักวิจัย มหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตบางเขน.
- พัชรินทร์ เอกจริยวงศ์. 2542. **การติดตามผลผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีจากสถาบันราชภัฏเทพสตรี ปีการศึกษา 2541-2542**.

- ยุพิน ประจวบเหมาะ. 2532. "การประกอบอาชีพอิสระ: หนทางแก้ไขปัญหาการว่างงานของบัณฑิต เศรษฐศาสตร์", ข่าวสารวิจัยการศึกษา. ปีที่ 12, ฉบับที่ 5, มิถุนายน-กรกฎาคม 2532: 9-16.
- วรพร สุนทรวัฒนศิริ. 2546. การสำรวจภาวะการมีงานทำของบัณฑิต ระดับปริญญาตรี สาขา บริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตปทุมธานี มหาเมฆ ปีการศึกษา 2545. รายงานการวิจัย. 2546.
- วรรณิ์ สีนสุภรณ์. 2548. ภาวะการมีงานทำของบัณฑิต ระดับปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยี ราชมงคล วิทยาเขตปทุมธานี มหาเมฆ ปีการศึกษา 2546. รายงานการวิจัย. 2548.
- วิจิตร ศรีสะอาด. 2533. "บัณฑิตมีแนวโน้มเน้นราชการ," เดลินิวส์. 27 กุมภาพันธ์ 2533.
- วินิจ ไซตีสว่าง. 2541. ประกาศสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล เรื่อง "วิสัยทัศน์ราชมงคล". กรุงเทพฯ : กองแผนงาน สำนักงานอธิการบดี.
- ศุภางค์ เทียนนิมิตร. 2541. การติดตามผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง แผนกวิชาการจัดการ คณะวิชาบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขต ภาควิชาฯ. ปริญญาโทมหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ลีปนพท์ เกตุทัต. 2524. แนวคิดในการสร้างบัณฑิต. กรุงเทพฯ: มปป.ม เอกสารอัดสำเนา.
- สิทธิชัย ธาดานิติ. 2524. การศึกษากับสังคม. กรุงเทพฯ: ระพัฒนา.
- สุชาติ เมืองแก้ว. 2533. "เอกสารข้อมูลผู้สำเร็จการศึกษา และการมีงานทำของบัณฑิต", รายงานผล การสัมมนาเรื่อง การพัฒนาคลังข้อมูลผลผลิตของระบบการศึกษา ตามมติ คณะรัฐมนตรี. ณ โรงแรมเวล นครปฐม, ระหว่าง 21-28 กันยายน 2533: 63-74 (โรเนียวเย็บเล่ม).
- สุนารี, มหาวิทยาลัย. 2545. รายงานประจำปี 2545 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี. สถาบันราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา. การติดตามผลผู้สำเร็จการศึกษา ครุศาสตร์บัณฑิต ราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ปีการศึกษา 2543-2544. กรุงเทพฯ , 2545.
- สำนักรับรองมาตรฐาน และประเมินคุณภาพการศึกษา องค์การมหาชน. 2545. กรอบแนวทางการ ประเมินคุณภาพภายนอก ระดับอุดมศึกษา. กรุงเทพฯ: จุดทอง จำกัด.
- สำนักวิจัยและบริการวิชาการ สถาบันราชภัฏราชนครินทร์. 2544. การติดตามผลผู้สำเร็จการศึกษา ระดับปริญญาตรีจากสถาบันราชภัฏราชนครินทร์ ปีการศึกษา 2542-2543.
- อุไรวรรณ วิจารณ์กุล. ภาวะการมีงานทำของบัณฑิตและความพึงพอใจผู้บัณฑิตของสถาบัน ราชภัฏพิบูลสงคราม ปีการศึกษา 2543 -2545. สำนักวิจัยและบริการวิชาการ สถาบัน ราชภัฏพิบูลสงคราม, 2546.
- อานวย วีรวรรณ. 2533. "การเข้าสู่ตลาดแรงงาน", วัฏจักร. 30 ตุลาคม 2533.

Fry, Walton Gerald. 1976. **The Education Correlates of Occupational Attainment.** A Bangkok Case Study of Large Scale Organization Dissertation of Stanford University.

Kathmandu, University. 2003. **Summary of the Follow-up Study.**

http://www.ku.edu.np/alumni/result_of_tracers_study.php

<http://www.mct.net> วันที่สืบค้น 29/09/48

ภาคผนวก

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถามผู้สำเร็จการศึกษา
จากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

แบบสอบถามชุดนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อสอบถามภาวะการมีงานทำ และความรู้ความสามารถของบัณฑิต รวมทั้งความคิดเห็นของบัณฑิตเกี่ยวกับพิธีการในวันซ้อมรับพระราชทานปริญญาบัตร เพื่อนำมาปรับปรุงการทำงานในปีต่อไปให้ดียิ่งขึ้น แบบสอบถามชุดนี้ แบ่งออกเป็น 4 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับภาวะการมีงานทำของบัณฑิต

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับความรู้ความสามารถของบัณฑิต

ตอนที่ 4 ความคิดเห็นของบัณฑิตเกี่ยวกับพิธีการในวันซ้อมรับพระราชทานปริญญาบัตร

คำตอบของท่านจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ และจะไม่มีผลกระทบใด ๆ ต่อตัวท่าน ขอขอบคุณในความร่วมมือนของท่าน

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

โปรดกรอกข้อความหรือวงกลมล้อมตัวเลขใน () หรือทำเครื่องหมายถูก ☒ ลงในช่อง ☐ ที่ตรงกับความเป็นจริงเกี่ยวกับตัวท่าน

ชื่อ นาย/นาง/นางสาว นามสกุล อายุ ปี

ที่อยู่ปัจจุบัน (คิดต่อได้สะดวก) เลขที่ หมู่ที่ ต.รอก/ซอย

ตำบล/แขวง อำเภอ/เขต จังหวัด

รหัสไปรษณีย์ โทรศัพท์ มือถือ

E-mail

1. เพศ

☐ หญิง

☐ ชาย

2. ท่านสำเร็จการศึกษาหลักสูตร

☐ ปริญญาตรี 2-3 ปี (ต่อเนื่อง/เทียบโอน) วุฒิปริญญา (โปรดระบุ)

☐ ปริญญาตรี 4 -5 ปี วุฒิปริญญา (โปรดระบุ) ๖

จากคณะ/วิทยาเขต

สาขาวิชา/วิชาเอก

3. ผลการเรียนเฉลี่ยสะสม (เกรดเฉลี่ย)

☐ 2.00 – 2.50

☐ 2.51 – 3.00

☐ 3.01 – 3.50

☐ 3.51 – 4.00

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับภาวะการมีงานทำของบัณฑิต

4. สถานภาพของท่านในปัจจุบัน

- (1) ยังไม่ได้ทำงาน (ทำข้อ 5) (2) ทำงานแล้ว (ข้ามไปทำข้อ 6)

5. ท่านยังไม่ได้ทำงานเนื่องจาก

- (1) หางานทำไม่ได้ (2) รอฟังคำตอบจากหน่วยงาน (3) ยังไม่ประสงค์จะทำงาน
(4) จะศึกษาต่อ (5) กำลังศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษา (6) อื่นๆ (ระบุ).....

6. ประเภทงานที่ท่านทำอยู่ในปัจจุบัน

- (1) กิจการของตัวเอง (2) กิจการของครอบครัว (3) ลูกจ้างส่วนราชการ/พนักงานของรัฐ
(4) รับราชการ (5) พนักงานรัฐวิสาหกิจ (6) พนักงานองค์กรต่างประเทศ/ระหว่างประเทศ
(7) พนักงาน/ลูกจ้างเอกชน (8) อื่นๆ (ระบุ).....

7. งานอาชีพตามข้อ 6 เป็น

- (1) งานเดิม (งานที่ทำก่อนเข้าเรียนหรือระหว่างเรียน)
(2) งานใหม่ (งานที่ทำหลังสำเร็จการศึกษาแล้ว)

8. ลักษณะงานที่ทำ

- (1) เต็มเวลา (สัปดาห์ละไม่ต่ำกว่า 35 ชั่วโมง) (2) บางเวลา

9. สถานที่ทำงานปัจจุบัน (ชื่อหน่วยงาน).....

ที่ตั้งเลขที่..... หมู่ที่..... ตรอก / ซอย..... ถนน.....

ตำบล / แขวง..... อำเภอ / เขต..... จังหวัด.....

รหัสไปรษณีย์..... โทรศัพท์..... โทรสาร..... E-mail.....

10. ท่านมีรายได้/ได้รับค่าจ้าง / เงินเดือน (รวมภาษี) โดยเฉลี่ยต่อเดือน

- (1) ต่ำกว่า 5,000 บาท (2) 5,001 – 10,000 บาท
(3) 10,001 – 15,000 บาท (4) 15,001 – 20,000 บาท
(5) 20,000 บาทขึ้นไป (6) ไม่ได้รับค่าจ้าง / เงินเดือน

11. การได้งานทำในครั้งนี้ ท่านทราบข้อมูลข่าวสารการสมัครงานจากแหล่งข้อมูลใด

- (1) บอร์ดรับสมัครงานภายในวิทยาเขต/สถาบัน (2) งานนัดพบผู้ประกอบการที่มหาวิทยาลัยจัด
(3) งานนัดพบแรงงานที่หน่วยงานภายนอกจัด (4) หนังสือพิมพ์
(5) สื่อโทรทัศน์ / วิทยุ (6) มีผู้แนะนำ
(7) อื่นๆ (ระบุ)

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับความรู้ความสามารถของบัณฑิต

คำชี้แจง โปรดประเมินความรู้ความสามารถของท่านจากการได้ศึกษาจนสำเร็จการศึกษามาจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน

5 หมายถึง เห็นด้วยมากที่สุด

4 หมายถึง เห็นด้วยมาก

3 หมายถึง เห็นด้วยปานกลาง

2 หมายถึง เห็นด้วยน้อย

1 หมายถึง เห็นด้วยน้อยที่สุด

ข้อความ	ระดับการประเมิน				
	5	4	3	2	1
ความรู้ด้านวิชาการ					
1.1 ความรู้ความสามารถในวิชาชีพเฉพาะ					
1.2 การวางแผนการปฏิบัติงาน					
1.3 การวิเคราะห์และแก้ปัญหาในการปฏิบัติงาน					
1.4 การติดต่อสื่อสารในการปฏิบัติงาน					
1.5 การเรียนรู้งานใหม่					
1.6 การให้หาความรู้					
1.7 การคิดริเริ่มสร้างสรรค์					
ความรู้ด้านการปฏิบัติงาน					
1.1 การประยุกต์ความรู้มาใช้ในการปฏิบัติงาน					
1.2 การติดตามผลการปฏิบัติงาน					
1.3 การปฏิบัติงาน					
1.4 การสร้างสรรค์ผลงานใหม่					
1.5 การปฏิบัติตามกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องในการทำงาน					
คุณธรรมและบุคลิกภาพ					
1.1 มนุษยสัมพันธ์					
1.2 ความรับผิดชอบ					
1.3 ความละเอียดรอบคอบ					
1.4 ความซื่อสัตย์และสุจริต					
1.5 ความเสียสละ					
1.6 ความมีระเบียบวินัย					
1.7 ความซื่อสัตย์					
1.8 ความเชื่อมั่นในตนเอง					
1.9 การตรงต่อเวลา					
1.10 การควบคุมอารมณ์					

ตอนที่ 4 ความคิดเห็นเกี่ยวกับความพึงพอใจของบัณฑิตในพิธีการวันซ้อมรับพระราชทานปริญญาบัตร

คำชี้แจง โปรดประเมินความพึงพอใจของท่านในพิธีการวันซ้อมรับพระราชทานปริญญาบัตรโดยทำ

เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน

5 หมายถึง มีความพึงพอใจมากที่สุด หรือเหมาะสมที่สุด

4 หมายถึง มีความพึงพอใจมาก

3 หมายถึง มีความพึงพอใจปานกลาง

2 หมายถึง มีความพึงพอใจน้อย

1 หมายถึง มีความพึงพอใจน้อยที่สุด

ข้อความ	ระดับการประเมิน				
	5	4	3	2	1
1. ความสะดวกในการลงทะเบียนเพื่อฝึกซ้อม					
2. ความสะดวกในการใช้บริการรับฝากของ					
3. การได้รับข้อมูลเกี่ยวกับการเข้ารับพระราชทานปริญญาบัตร					
4. การมีนักศึกษาต้นแบบเป็นตัวอย่างในการฝึกซ้อม					
5. คำแนะนำจากอาจารย์ผู้ควบคุมการฝึกซ้อม					
6. การจัดการฝึกซ้อมเป็นกลุ่มย่อย ๆ					
7. สถานที่ในการฝึกซ้อมโดยภาพรวม					
8. การอำนวยความสะดวกในการจัดการฝึกซ้อมในภาพรวม					

ความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

วันที่กรอกแบบสอบถาม

ขอขอบคุณในความร่วมมือ

เนื่องจากการเก็บข้อมูลครั้งนี้ได้กระทำในวันซ้อมรับปริญญาบัตร ผู้วิจัยจึงได้เพิ่มส่วนของความคิดเห็นของบัณฑิตที่มีต่อพิธีการซ้อมรับปริญญาในวันที่ 11 กันยายน 2548 ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ ผ1 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการซ้อมรับปริญญาในภาพรวม

ข้อความ	X	SD	ความหมาย
1. ความสะดวกในการลงทะเบียนเพื่อฝึกซ้อม	3.72	1.006	มาก
2. ความสะดวกในการใช้บริการรับฝากของ	3.69	1.103	มาก
3. การได้รับข้อมูลเกี่ยวกับการเข้ารับพระราชทานปริญญาบัตร	3.66	1.229	มาก
4. การมีนักศึกษาต้นแบบเป็นตัวอย่างในการฝึกซ้อม	4.37	.922	มากที่สุด
5. คำแนะนำจากอาจารย์ผู้ควบคุมการฝึกซ้อม	4.29	.923	มากที่สุด
6. การจัดการฝึกซ้อมเป็นกลุ่มย่อย ๆ	4.07	1.009	มาก
7. สถานที่ในการฝึกซ้อมโดยภาพรวม	4.05	.990	มาก
8. การอำนวยความสะดวกในการจัดการฝึกซ้อมในภาพรวม	3.95	1.006	มาก
รวม	3.9755	.79144	มาก

จากตารางที่ ผ1 แสดงว่าบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษามาจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเกี่ยวกับการซ้อมรับปริญญาอยู่ในระดับมาก 3.9755 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบ การมีนักศึกษาต้นแบบเป็นตัวอย่างในการฝึกซ้อมมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด 4.37 และคำแนะนำจากอาจารย์ผู้ควบคุมการฝึกซ้อม มีค่าเฉลี่ย 4.29 นอกนั้นมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ได้แก่ การจัดการฝึกซ้อมเป็นกลุ่มย่อย ๆ (ค่าเฉลี่ย 4.07) สถานที่ในการฝึกซ้อมโดยภาพรวม (ค่าเฉลี่ย 4.05) การอำนวยความสะดวกในการจัดการฝึกซ้อมในภาพรวม (ค่าเฉลี่ย 3.95) ความสะดวกในการลงทะเบียนเพื่อฝึกซ้อม มีค่าเฉลี่ย 3.72 ความสะดวกในการใช้บริการรับฝากของ (ค่าเฉลี่ย 3.69) และการได้รับข้อมูลเกี่ยวกับการเข้ารับพระราชทานปริญญาบัตร มีค่าเฉลี่ย 3.66

ตารางที่ ๘2 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความคิดเห็นของบัณฑิตที่มีต่อการ
 ข้อมรับปริญญาบัตร (เทคนิคกรุงเทพ)

ข้อความ	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ความหมาย
1. ความสะดวกในการลงทะเบียนเพื่อฝึกซ้อม	3.62	0.82	มาก
2. ความสะดวกในการใช้บริการรับฝากของ	3.57	0.89	มาก
3. การได้รับข้อมูลเกี่ยวกับการเข้ารับพระราชทานปริญญาบัตร	3.50	1.08	มาก
4. การมีนักศึกษาต้นแบบเป็นตัวอย่างในการฝึกซ้อม	4.35	0.79	มากที่สุด
5. คำแนะนำจากอาจารย์ผู้ควบคุมการฝึกซ้อม	4.19	0.78	มาก
6. การจัดการฝึกซ้อมเป็นกลุ่มย่อย ๆ	3.90	0.88	มาก
7. สถานที่ในการฝึกซ้อมโดยภาพรวม	3.91	0.82	มาก
8. การอำนวยความสะดวกในการจัดการฝึกซ้อมในภาพรวม	3.81	0.83	มาก
รวม	3.86	0.92	มาก

ความพึงพอใจของบัณฑิตมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพเทคนิคกรุงเทพ
 เกี่ยวกับพิธีการในวันข้อมรับพระราชทานปริญญาบัตร โดยรวม มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก
 ($X=3.86$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มี 1 ข้อที่อยู่ในระดับมากที่สุดคือ การมีนักศึกษา
 ต้นแบบเป็นตัวอย่างในการฝึกซ้อม ($X=4.35$) ข้อที่มีคะแนนอยู่ในระดับมาก ได้แก่ คำแนะนำจาก
 อาจารย์ผู้ควบคุมการฝึกซ้อม ($X=4.19$), สถานที่ในการฝึกซ้อมโดยภาพรวม ($X=3.91$), การ
 จัดการฝึกซ้อมเป็นกลุ่มย่อย ๆ ($X=3.90$), การอำนวยความสะดวกในการจัดการฝึกซ้อมใน
 ภาพรวม ($X=3.81$), ความสะดวกในการลงทะเบียนเพื่อฝึกซ้อม ($X=3.62$), ความสะดวกในการ
 ใช้บริการรับฝากของ ($X=3.57$), และข้อที่มีคะแนนต่ำที่สุด ได้แก่ การได้รับข้อมูลเกี่ยวกับ
 การเข้ารับพระราชทานปริญญาบัตร ($X=3.50$)

ตารางที่ ผ3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการยอมรับปริญญาของบัณฑิตบม.

ข้อความ	X	SD	ความหมาย
1. ความสะดวกในการลงทะเบียนเพื่อฝึกซ้อม	3.71	.982	มาก
2. ความสะดวกในการใช้บริการรับฝากของ	3.76	1.008	มาก
3. การได้รับข้อมูลเกี่ยวกับการเข้ารับพระราชทานปริญญาบัตร	3.70	1.113	มาก
4. การมีนักศึกษาต้นแบบเป็นตัวอย่างในการฝึกซ้อม	4.28	.887	มากที่สุด
5. คำแนะนำจากอาจารย์ผู้ควบคุมการฝึกซ้อม	4.28	.854	มากที่สุด
6. การจัดการฝึกซ้อมเป็นกลุ่มย่อย ๆ	4.17	.885	มาก
7. สถานที่ในการฝึกซ้อมโดยภาพรวม	4.06	.907	มาก
8. การอำนวยความสะดวกในการจัดการฝึกซ้อมในภาพรวม	3.99	.922	มาก
รวม	3.99	.748	มาก

จากตารางที่ ผ1 แสดงว่าบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยี

ราชมงคลกรุงเทพ บัณฑิตพิเศษ มหาเมฆ มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเกี่ยวกับการยอมรับปริญญาอยู่ในระดับมาก 3.99 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มี 2 ข้อที่อยู่ในระดับมากที่สุด คือ การมีนักศึกษาต้นแบบเป็นตัวอย่างในการฝึกซ้อมมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด 4.28 และคำแนะนำจากอาจารย์ผู้ควบคุมการฝึกซ้อม มีค่าเฉลี่ย 4.28 นอกนั้นมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากได้แก่ การจัดการฝึกซ้อมเป็นกลุ่มย่อย ๆ (ค่าเฉลี่ย 4.17) สถานที่ในการฝึกซ้อมโดยภาพรวม (ค่าเฉลี่ย 4.06) การอำนวยความสะดวกในการจัดการฝึกซ้อมในภาพรวม (ค่าเฉลี่ย 3.99) ความสะดวกในการใช้บริการรับฝากของ (ค่าเฉลี่ย 3.76) ความสะดวกในการลงทะเบียนเพื่อฝึกซ้อม มีค่าเฉลี่ย 3.71 และการได้รับข้อมูลเกี่ยวกับการเข้ารับพระราชทานปริญญาบัตร มีค่าเฉลี่ย 3.70 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.113 ตามลำดับ

ตารางที่ ๔๔ แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความคิดเห็นของบัณฑิตที่มีต่อการ
 ข้อมรับปริญญาบัตร (พระนครใต้)

ข้อความ	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ความหมาย
1. ความสะดวกในการลงทะเบียนเพื่อฝึกซ้อม	3.74	0.77	มาก
2. ความสะดวกในการใช้บริการรับฝากของ	3.52	0.99	มาก
3. การได้รับข้อมูลเกี่ยวกับการเข้ารับพระราชทานปริญญาบัตร	3.65	1.08	มาก
4. การมีนักศึกษาต้นแบบเป็นตัวอย่างในการฝึกซ้อม	4.39	0.79	มากที่สุด
5. คำแนะนำจากอาจารย์ผู้ควบคุมการฝึกซ้อม	4.32	0.75	มากที่สุด
6. การจัดการฝึกซ้อมเป็นกลุ่มย่อย ๆ	3.98	0.88	มาก
7. สถานที่ในการฝึกซ้อมโดยภาพรวม	4.08	0.82	มาก
8. การอำนวยความสะดวกในการจัดการฝึกซ้อมในภาพรวม	3.95	0.83	มาก
รวม	3.96	0.95	มาก

ความพึงพอใจของบัณฑิตมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพพระนครใต้ เกี่ยวกับพิธีการวันข้อมรับพระราชทานปริญญาบัตร โดยรวม มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($X=3.96$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มี 2 ข้อที่อยู่ในระดับมากที่สุดคือ การมีนักศึกษาต้นแบบเป็นตัวอย่างในการฝึกซ้อม ($X=4.39$) และคำแนะนำจากอาจารย์ผู้ควบคุมการฝึกซ้อม ($X=4.32$) อีก 5 ข้อมีคะแนนอยู่ในระดับมาก ได้แก่ สถานที่ในการฝึกซ้อมโดยภาพรวม ($X=4.08$), การจัดการฝึกซ้อมเป็นกลุ่มย่อย ๆ ($X=3.98$), การอำนวยความสะดวกในการจัดการฝึกซ้อมในภาพรวม ($X=3.94$), ความสะดวกในการลงทะเบียนเพื่อฝึกซ้อม ($X=3.74$), การได้รับข้อมูลเกี่ยวกับการเข้ารับพระราชทานปริญญาบัตร ($X=3.65$), และข้อที่มีคะแนนต่ำที่สุด ได้แก่ ความสะดวกในการใช้บริการรับฝากของ ($X=3.52$)

ประวัติผู้วิจัย

1. ชื่อ(ภาษาไทย) นางสาววรณี สิ้นสุภรัตน์
(ภาษาอังกฤษ) Miss Wannee Sinsuparat
2. รหัสประจำตัวนักวิจัยแห่งชาติ(ถ้ามี)-
3. ตำแหน่งปัจจุบัน อาจารย์ 2 ระดับ 7
4. หน่วยงานที่อยู่ติดต่อได้ พร้อมโทรศัพท์และโทรสาร
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ วิทยาเขตปทุมธานี มหาเมฆ
เลขที่ 878 อาคารสงเคราะห์ 1 พุ้มมหาเมฆ สาทร
กรุงเทพมหานคร 10120
หมายเลขโทรศัพท์ 0-2287-4672 หมายเลขโทรสาร 0-2286-8962
5. ประวัติการศึกษา
ระดับปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยรามคำแหง พ.ศ. 2545
การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาธุรกิจศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร พ.ศ. 2540
ระดับปริญญาตรี บริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการตลาด
วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา พ.ศ. 2529
6. สาขาวิชาที่มีความชำนาญพิเศษ(แตกต่างจากวุฒิการศึกษา) ระบุสาขาวิชาการที่มีความชำนาญพิเศษ
-
7. ประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานวิจัยทั้งภายใน และภายนอกประเทศโดยระบุ
สถานภาพในการทำวิจัยว่า เป็นผู้อำนวยการแผนงานวิจัย หัวหน้าโครงการวิจัย หรือผู้ร่วม
โครงการวิจัยในแต่ละข้อเสนอการวิจัย เป็นต้น
 - 7.1 ผู้อำนวยการแผนงานวิจัย : ชื่อโครงการวิจัย-
 - 7.2 หัวหน้าโครงการวิจัย : -
 - 7.3 งานวิจัยที่ทำเสร็จแล้ว : การพัฒนาบรรจุภัณฑ์สินค้าหัตถกรรมที่เป็นเอกลักษณ์ไทย
กรณีศึกษา : บรรจุภัณฑ์ที่ระลึกหุ่นโขนไทย (ปี 2548) (ผู้วิจัยร่วม)
ภาวะการมีงานทำของบัณฑิต ระดับปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยี-
ราชมงคล วิทยาเขตปทุมธานี มหาเมฆ ปีการศึกษา 2546
 - 7.4 งานวิจัยที่กำลังทำ : ปัจจัยที่มีผลต่อการศึกษาต่อปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต

